

వీరరాఘవ గ్రంథావళి

మిత్ర సాహస్రి

(కబీరు భావధారా సహితము)

*

బ్రతుకు వెలుగుఁబాటఁ బట్టి సుఖింపను,
బుద్ధి కాంతిసుఖము పొందుటకును,
విధి వివేక మెడఁద వెలసి నంస్కృతిఁ గూర్చు,
చదువు మిత్ర, మిత్రశతకములను!

*

ప్రథమమద్రణము 1979

900 ప్రతులు.

ప్రతి రు. 12-00

స్వామ్యములు

గ్రంథకర్తవి.

ప్రతులకు :

గ్రంథకర్తకు, గాంధీనగర్, తెనాలి.

ముద్రణ :

సరోజదయ ప్రింటర్స్, తెనాలి.

అ బిజ్జా మో ద ము లు

స్థావరాలకరీతికన్న కొంత మేలుగానే అందందు మీ మృదుమధుర రచనను చవి చూచినాను. ఒకమాటలో - వేమన్నరచనారీతికి సంస్కార సౌరభము నందించినారని చెప్పవచ్చునని తోచినది. సిద్ధహస్తలు, సుప్రతీతులు, పరిణతప్రజ్ఞులునగు మీకు ఇతరుల యుపోద్ఘాతాదులు వట్టి యాధునిక సంప్రదాయములుమాత్రమే.

భ వ దీ యు దు

డా॥ రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ

ఇందలి ఆటవెలదులు వేమన్నగారి ఆట వెలదులతో సయ్యాటము నలుపు చున్నవి. ఇవి అన్నియు అనావిద్ధ రత్నములే. శ్రీవీరరాఘవా చార్యులుగారు తమ జీవిత తపఃఫలముగా మనకందించిన రచనల నన్నింటిని చదివి ఆటలగోపాలము ధన్యులు కావలయునని ఆశించుచున్నాను. ఇట్టి సద్గ్రంథమును తెనుగువారి కందించిన ఆచార్యులవారిని మనసారా అభినందించుచున్నాను.

కవిసామ్రాట్

డా॥ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ

ఈ శతకములందలి సూక్తులు కొన్ని శ్రీఆచార్యులవారు లోకాను భవముచేఁ జెప్పినవి; కొన్ని మృదువుగా హేళనచేసి సంస్కరింపవలెనను నుద్దేశముతోఁ జెప్పినవి; కొన్ని సంఘశ్రేయము కూర్పవలెనను నావేదన తోఁ జెప్పినవి. “బాహ్య రూపములనుబట్టి యెవ్వరికేని విలువ గట్టు వాఁడు వెట్టివాఁడు”, “కూలియైన శక్తి చూపక యున్నచో జగము గుర్తుపట్టఁ జాల దతని”, “పదవియం దొకండు బాంధవుఁ డుండెనా యెట్టి చవటయాటలేని సాగు”, “జనులపేవ చేసి జాతిని వెలయింపఁ దలచు నీతిపరుఁడు” మున్నగున విందుకుఁ దార్కాణములు. శ్రీఆచార్యులవారు

భేదబుద్ధి విడిచి మానవుడు విశ్వపౌరుడు కావలెననియు, మానవత్వమును విడిచినచో దానవుడగుననియు బలుచోట్ల చెప్పియున్నారు. అట్లే పారమార్థిక విషయములను గూర్చియు యోగ రసవాదాది విషయములను గూర్చియు వారు తెల్పిన యంశములు వారిపాండితీవైభవమును, శాస్త్రానుభవమును, ప్రపంచపరిశీలనమును జాటుచున్నవి.

డా॥ దివాకర్ల వెంకటావధాని

ఆటవెలదీ, తేటతెలుగూ జట్టు కట్టినప్పుడు సూటిభావం సుందరతరమవుతుంది. ఏమన్నా, వేమన్నగారు మన కిచ్చిన వారసత్వాన్ని కొందరే వాడుకొంటున్నారు. శ్రీ కొండూరు వీరరాఘవాచార్యులుగారి ఈ గ్రంథం విశ్వదాభిరామంగా ఉంది. వేమన్నగారి అడుగుజాడల్లో రాణించేవాళ్ళకి అభ్యుదయదృక్పథం తప్పనిసరి. అయితే కొండూరువారుమరో మెట్టుపెక్కి వెళ్ళారు. హేమకారవిద్యనూ ఈసడించారు. శబాష్ ! శ్రీ వీరరాఘవాచార్యులుగారికి నా అభినందనలు.

-ఆరుద్ర

ఈ పద్యాలు శ్రీ ఆచార్యులుగారికి తెలుగులో వేమన్నతోను, కన్నడంలో సర్వజ్ఞానితోను, తమిళంలో తిరువళ్ళువార్తోను- సమాన సానాన్ని కల్పిస్తున్నాయి.

డా॥ తూమాటి దోణప్ప.

ఎన్నెన్ని రీతులు, రివాజులు, నీతులు, గోతులు, సత్కృతులు, దుష్కృతులు - ఒకచేమిటి లోకప్రవృత్తి సర్వం ప్రతిబింబించుకున్న కృతి ఇది. జీవితానుభవాన్ని చెప్పేతలపే తన కృతికి వాంది అని ముందే విన్నవించుకున్నారు కొండూరువారు. రోజూ అందరూ చూపే సత్కాలనే ఏంతో రుచిమంతంగా వంతరించారు. అపారమైన లోకానుభవం, దాన్ని చిత్రించగలిగిన వాగ్భరితం పుష్కలంగా ఉన్నగ్రంథం ఇది.

డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి

శ్రీ కొండూరు వీరరాఘవాచార్యులుగారు కవిగా - విమర్శకులుగా ఆంధ్రలోకానికి పరిచితులు. సాహితీవిమర్శనాదృష్టే గాకుండా, సమాజ విమర్శనా దృష్టిగూడా గలవారు.

సమకాలీన సమాజంలో, అడుగడుగునా తటస్థపడే, కపటము - మోసము - మతమౌఢ్యము - కులస్పర్ధ - జీవహింస - నాస్తికత - అసమత - దోపిడి - దౌర్జన్యము - మొదలయినవాని ఉద్దీపనవలన సదుద్రేకంతో - ఉద్వేగంతో - అతినహజ ధోరణిలో - వెలికుటికిన భావపూర్ణ కవితాఖండాల సంపుటి ఈ గ్రంథం.

శ్రమకు విలువ నీయనట్టిది మన సమాజము. పని ఏమి చెయ్యకుండా వరాన్నభుక్తులుగా వుండినవారికి మొదటినుండి మన సమాజంలో గౌరవం వున్నది. కాయకష్టం చేసి సమాజావసరాలు తీర్చేవారికి విలువ యేనాడూ లేదు. అట్లా హాయిగా తిని కూర్చోవడానికే కులతత్వాన్ని పెట్టి శ్రమకు విలువ లేకుండా చేశారానాడు. సమాజంలో అందరూ చదువుకోవచ్చు అన్న సిద్ధాంతం వ్యాప్తిపొంది సమత్వం అంటే యేమిటో తెలిసికొన్నాక ఆ రహస్యం బయటపడింది. ఈ కులతత్వాన్ని నిర్మూలిస్తే నేతప్ప సమాజంలో “శ్రమవిలువ” (Dignity of labour) గుర్తింపబడదు. అందుకే ఈకవి “కాయకష్ట మించుకయు నొనర్చక నీకు, తిండితినెడుహక్కు నిండునున్న” అన్నారు.

రచన చక్కనికై లిలో సాగింది. వేమన పద్యాలు చదివేటప్పుడు ఏ సహజత - ఏ సౌలభ్యం - ఏ హాయి ఏ వూఱుట - పొందుతామో ఈ పద్యాలు చదివేటప్పుడు గూడ, అవే పొందుతాము. విషయంవల్లనే గాకుండా కైలివల్ల గూడ కలిగిన మహిమ ఇది. ఆంధ్రపాఠక లోకంలో ఈగ్రంథం మిత్రనమ్మితంగా ప్రచారం పొందగలదనినా విశ్వాసం.

డా॥ జి. ఎన్. రెడ్డి.

A treasure - house of wisdom, this book, coming from the Pen of "Abhinava Vemana" deserves to be treasured in every Telugu house.

"TRIVENI"

కృతజ్ఞత

1971లో "మిత్రపంచశతి"గా ప్రకటితమైన ఈ పుస్తకం వేయి పద్యాలను సంతరించుకొని ఈనాడు "మిత్రసాహస్రీ"గా వెలువడుతున్నది. ఈ సాహస్రీని కూర్చడంలో పంచశతిలోని శీర్షికాక్రమం, పద్యక్రమం కొంత మార్చవలసి వచ్చినది. ఇందులో పారమార్థికశాఖకు చెందిన పద్యాలు-సాంఖ్య 'వేదాంత, శ్రీవిద్యాదర్శనాదులను అనుసరించి నడచినవి. కనుక పాఠకులు వాటిని అలాగే అర్థంచేసుకోవాలి. పంచశతిమీద విద్వత్కవులొసగిన అభిప్రాయాలలోని కొన్ని వాక్యాలను మాత్రమే ఇందులో అభిజ్ఞాభిప్రాయాలుగా సంగ్రహించు కోవడమయినది. మొదటినుండి నాకృతులమీద అధికాదరాభిమానాలను చూపుతున్న కవిపండిత లోకానికి, పాఠక ప్రపంచానికి, ముద్రణకు సహకరించిన ఉదారులకూ హార్దిక కృతజ్ఞతలు.

తె నా లి

4-8-79

గ్రంథకర్త

సూ చి క

—o—

1. అతివ.	7	27. ప్రకీరములు.	88
2. అత్తా కోడళ్ళు.	11	28. ఈశ్వరుడు,	87
3. భోగత్యాగములు.	12	29. ఆనందము.	94
4. కులము.	14	30. ఆ స్థిత-నా స్థిత.	95
5. వంచములు.	17	31. అదృష్టము.	99
6. కలిమి.	18	32. కర్మము,	100
7. ఓటు.	19	33. పునరన్మ,	102
8. వినోద పథము.	21	34. కుండలినీశక్తి.	103
9. కళ.	25	35. యోగము.	105
10. మానవత,	27	36. వాదము.	107
11. దాంపత్యయోగము.	21	37. రసవాదము.	108
12. వనిత.	33	38. మాయ.	109
13. జీవిత సాధన.	37	39. మిథ్య.	111
14. అహింస.	49	40. సత్యము.	112
15. కోరికలు;	50	41. జ్ఞానయోగి.	112
16. ఆత్మశాంతి.	52	42. వివిధములు.	114
17. తృప్తి.	53	43. కర్మయోగి.	130
18. కొఱత.	54	44. గురుశిష్యులు.	131
19. కోపము.	55	45. బుక్కరిసాధులు.	136
20. గర్వము.	56	46. స్త్రీ.	137
21. చదువు.	58	47. ప్రకృతి పురుషులు.	139
22. సంస్కారము.	60	48. చిజ్జడములు.	141
23. జీవహింస.	61	49. తర్కము.	143
24. జంతుబలి.	62	50. నీవెవరు?	144
25. మతము.	63	51. చక్ర రహస్యము.	148
26. మూఢవిశ్వాసములు.	65	52. ఆత్మరమణము.	151

viii

53. జ్ఞానసాధన.	153	63. రథకారులు.	191
54. ఆమనస్కు పండిదశి	172	64. వృత్తివాచకములు.	193
55. ప్రపంచము.	175	65. పత్రికలు.	195
56. విశ్వకర్మ.	176	66. పదవి.	196
57. త్వష్ట.	179	67. ఆశ.	199
58. విశ్వరూపుడు.	180	68. స్వార్జితము.	202
59. గణపతి.	180	69. సృష్టివింతలు.	204
60. వేదములు.	181	70. వివిధములు.	205
61. పంచ పీఠములు.	183	71. ఓర్పు.	211
62. జ్ఞాన విజ్ఞానములు.	185	72. నేర్పు.	211
బ్రాహ్మ్యము			

కవీరుభావధార.

217

మి త్ర సా హ సి

ప్రథమ శతకము

ఆటవెలఁది వలచి అర్థ మా తెనుఁగున
అమృతవృష్టి గురిసినట్టి ఘనుని
వేమనార్యు నెవరు విస్మరించెద రిల
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1

గ్రుడ్డిన్దమ్మకములఁ గూలఁద్రోయుటె కాక,
మతవిరోధములను మట్టు వెటు
బ్రహ్మగురునిబోధ పాటింప రెవ్వారు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

2

వెలయఁజేసె వేమువలె జగచ్ఛిల్పంబు
నెవ్వఁ డాటవెలఁ నివ్వటిల్లి;
రక్తిఁ దెలతు నా పరబ్రహ్మతీర్థుల
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

3

“నవయుగాలబాట నార్లమాట” యటంచు
వేముత్రోవలోన విస్తరించె
సూక్తు లెన్నో అట్టి సూరి నార్లఁ దలంతు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

4

-
1. బ్రహ్మభూతులు శ్రీ కోలవెన్ను పరబ్రహ్మతీర్థులవారు “జగచ్ఛిల్పము” అను పేరు పద్యాల తత్వగ్రంథమును వ్రాసినారు.

వేమనార్యుబోల వేడుక లే దింత,
 బ్రహ్మగురునిబోలు వాంఛ లేదు,
 వారిత్తోవ నచ్చ వ్రాయఁబూనితి నాట
 వెలదు లొక్కవేయి వినర, మిత్ర !

5

కఱద లెన్నో మున్ను కఱపిరి పెద్దలు
 సంస్కృతాం ద్రముల నసంఖ్యముగను,
 యుగము ననుసరించియును కొన్ని వెలువడు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

6

వేదయుగమునుండి వెలయుచునే యుండె
 వేనవేలు సూక్తి విస్తరములు;
 ఆచరించువారె అరుదైరి లోకాన !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

7

ఇంట నిండి యున్న ఇరులను బోకార్చు
 దీప మట్టు లెడఁద తెగులు మాన్పు
 సాధుజనుల సూక్తి సారామృతరసంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

8

జీవితానుభవము చెప్పెడి తలఁపుచు
 నాప్రయత్నమునకు నాంది యయ్యె,
 భావ మొక్క టైన పలుకుతీరులు పెక్కు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

9

పూర్వకపులు చెప్పనేర్వని కొంగ్రొత్త
పలుకువాడ నంచు ప్రతిస పూన;
ప్రాత లెడఁద నరుగ ఫలియించె నీకృతి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 10

బ్రతుకు పండి సిద్ధి ప్రాపించు నని బుద్ధి
దలఁచి తలఁపు లిట్లు పలుకుచుంటి;
ఉపకరించెనేని ఒరులకు మేలవు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 11

పద్య మొక్క యొకటి పనిచేయు మిత్రమై
బ్రతుకు తీర్చి దిద్ద, వెతల మాన్పు
సత్పురుషు నొనర్ప, సత్కార్యపరుఁ జేయ
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 12

మంచిమాట చెప్పు మానవుల్ పెక్కురు,
చిక్కఁ దొక్కఁ జేని చేయువాఁడు,
చేయువాని కబ్బు చిర సుఖ శాంతులు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 13

సంఘమునకు మేలు సమకూర్చు కొంగ్రొత్త
నొల్ల నట్టి మూర్ఖు లుండ్రుగాక;
అనుమతించు దాని నార్యుండు సుమతియై!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 14

మధుర భాషితములు మాణిక్యములు వోలే
శ్రుతి నలంకరించి, మతి వసించు;
మంజులములు గానిమాటలు నిలువవు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

15

చూతఫలము లట్టి సూక్తులు విజ్ఞుల
తృప్తి పఱచి మెప్పు దెచ్చు కవికి;
పొల్లుమాట లెగిరిపోవు నాకులు వోలే!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

16

గుణము మెచ్చలేని కుమతి జీవిత మెన్న
పందిబ్రతుకువోలే పంకిలంబు;
సుమతి వగుము మంచి స్తుతియించి మనసార!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

17

దుర్జనుండు పరుల దోషాలనే యెన్ను,
సజ్జనుండు గుణము సంస్తుతించు,
ఈగ వుండు వెదకు, ఎలదేటి పద్మంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

18

చిలుక, గువ్వ, నెమిలి, చిన్నారి రాయంచ
కోకిలమ్మ - యన్న కుతుక మేల!
గుణమునకు జగంబు కొసరి జే జే పెట్టు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

19

గ్రుడ్లగూబ, కాకి, కొంగ, రాబందువు,
గబ్బిలం బటన్న కసరు కొండు;
గుణము లేనిదానిఁ గొండాడునె జగంబు ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

20

బాహ్యరూపములను బట్టి యెవ్వరి కేని
విలువ గట్టువాఁడు వెఱ్ఱివాఁడు;
ఎట్టి పుట్టలోన ఎట్టి పాముండునో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

21

కాంతమీఁదికంటె కనకమందునకంటె
పేరుమీది వలపు పెద్ద; దాని
వీడినట్టి జనుఁడు విశ్వమందాండునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

22

జీవితమున విజయసిద్ధి దుష్కర మెన్నో
సిలుగు లోర్చి కార్యములను దీర్చి,
సహనమునను దాని సాధింపవలెనురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

23

బ్రతుకునొక నొడ్డు పట్టింపఁగల నేర్పు
బ్రహ్మచర్యమందె పడయువాని
భావి జీవితము సుఖావహమై క్రాలు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

24

పడుచుండనము నరుని భ్రష్టు నొనర్పంగ
వలెతి; దాని బారిఁ బడక తిరుగు
యువకుఁబ్రతుకు ధన్య ముత్సృష్టమవుఁ జమి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 25

అగ్ని మిడుత గుంపు నాకర్షణము సేయు
లాగు వ్యసనచయము లాగు నరుల;
వాని గెలుచువాని వర్తన వర్తన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 26

స్వార్థ మునకు నరుఁడు సత్య ధర్మంబుల
వీటిబుచ్చి తిరుగు విచ్చలవిడి,
స్వార్థ మెంతకైనఁ జాలు పితాచిరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 27

ఇల పరార్థ జీవు లెంద యందురు వృక్ష
ములను బోలి కష్టముల సహించి
సతము లోక సేవ సల్పు మహాత్ములు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 28

ప్రళయమందు కూడ బరి చాటకుండెడి
నియమవంతు లెచట నేని అరుదు;
కొండలట్లు వారు కొంకరు, జంకరు,
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 29

ఒరుల కష్టసుఖము లూహించి తనవిగా
తీర్ప, చేర్ప సుమతి దివురు చుండు;
కుమతి యపకృతులనె గూర్చును పరులకు;
విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

30

తేలు కుట్టి బాధ తెచ్చిపెట్టునె గాని,
తొలగఁజేయ దాని వలఁతి గాదు;
దుర్జనుండు కీడె తొడరి చేయఁగలఁడు !
విశ్వహీన చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

31

తల్లిఁ దండ్రి గురువు దైవముఁ బూజింప
లేనివాఁడు బుద్ధి లేనివాఁడు;
వారు లేక తాను వసుధ వెల్లొందునా !
విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

32

అతివ

అతివ గౌరవించె నర్థదేహ మొసంగి
సర్వవంద్యుడైన శంకరుఁడె;
నరుఁడనాదరించి నగుబాటు పాల్గొండె !
విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

33

తరుణి నియమశీల, తాలిమి పెన్నిధి,
మగువ త్యాగమునకు మారు పేరు;
రక్తి, భుక్తి, ముక్తి రమణి చేకూర్చురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

34

పడయఁజాలనట్టి బాధల పాలయి
మాతృభావ మందు మహిళ లెంత
పూజనీయురాండ్రొ పోలిచి చూడరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

35

అతివ మగనితేజ మాతృగర్భంబునఁ
దాల్చి ప్రోది సేయు; తరుణి కట్లు
మదిని చోటొసంగి మనవలె పురుషుండు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

36

జీవితేశుకొఱకు, చిన్నారి విడ్డల
కొఱకు స్వీయసుఖము కోలుపోయి
వారి క్షేమమునకె వర్తించు శ్రీమతి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

37

గౌరవముగ సాగు గార్హస్థ్య శకటంబు
ఆలుమగలు సమత నంది లాగ;
విషమబుద్ధులైన వెతలసాలా బండి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

38

సతికి భర్త దైవసముఁడై నయట్టులె
సతియు పతికి దైవసమయె కాదె !
ఉభయు లిట్లు తలఁప నొడవదా సంసిద్ధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 39

ముక్తిపథము సాగ ముదిత విఘ్నం బను
పలు కధీరమతుల పట్ల నిజము;
ధీరమతికి ముక్తి తెరువు చూపును కాంత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 40

ఆలు బిడ్డ లాది యగు బంధుతతి, ఆత్మ
ముక్తి కడ్డు రారు; యుక్తి వారి
మోక్షసాధనముగ మొనసి తీర్చెద వేని;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 41

కొమ్మ నాపదలకు గుఱిచేయ నెంతటి
దండివాని కేని దగులు కీడు,
కాన సతుల సతము గౌరవింపఁగ వలె,
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 42

మగనిఁ గాల్చి తినెడి మగువయు, మగువను
చంపి తినెడి మగఁడు సంఘమునకె
చీడపురుగు లౌట చెడు వారి సంతను;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 43

ప్రణయమూర్తియైన పడఁతి వాగురఁజిక్కి-
మాతృమూర్తిఁ దెగడు మనుజపశువు
ఉభయలోకముల సమున్నతి గనఁడ్డూరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

44

మగనిఁ దిట్టి, యత్తమామల వేధించి,
కన్న సంతు సుఖము కాలఁదన్ని,
కాటఁగలుపు నిల్లు గయ్యాళి పెండ్లాము;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

45

ఆలుమగల కలహ మంకురింపగ రాదు,
అంకురించి శీఘ్ర మణఁగ కున్న
కూలిపోవు కొంప కూకటి వేళ్ళతో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

46

తప్పు లేనినరుఁడు ధరణిఁ బుట్టగఁ బోఁడు;
ఒకరితప్పు లొక్క రోద్దుకొనుచు
తమ్ము దిద్దుకొన్న, తగ వేల తల యెత్తు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

47

కల్ల లాడి యిల్లు కడఁగి నిల్పుట నేడు
చెల్ల దింత; బడుగు - చెనటి మగఁడు
భార్య, బిడ్డ, పాప బ్రతికింపఁ జాలునా ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

48

అ త్తా కో డ త్త

వినయశీల యైన, విజ్ఞురాలైనను,
చదువుకొన్న దైన, సాధ్వియైన
కోడ లెప్పు డత్తదాడికి లోకువే
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

49

అత్తవారియింటి కత్తి కోతల కింతి
జీవితంబు బలిగ చెల్లిపోవు
దుష్టదశ యిఁ కెప్పు దూరమై పోవురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

50

చెడ్డకూతు నైన శిరముపై నికకొను
నత్త కోడ లెంత మెత్త నైన
మొత్తజూచు, నింద మోపనే చూచురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

51

మంచియత్త కిలను మంచిదా కోడలు,
మంచికోడలికిని మంచి యత్త
దొరకు లెంత సుకృత పరిపాక మోగదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

52

భో గ త్యా గ ము లు

—o—

ఉచిత భోగములను నుచిత కాలములందు

మితము మీరకుండ మెసవవలయు;

భోగలాలసతకు లోగిన హానియా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

53

భోగ్యవస్తు వితతి పుష్కలంబుగ నున్న

మితము మీరి యెవడు మెసవకుండు

అట్టివాని నిగ్రహాత్ముఁ డంచనవచ్చు;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

54

అంగపాటవంబు భంగమందినఁ గూడ

భోగవాంఛ విడని రాగులెన్న

పంది మూఁకలకును భ్రాతలుగారొకో !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

55

వార్ధకమున విషయ వాసనల్ విడలేక

భోగములను గుడువఁబూను జడులు

ఆ యయాతి నృపతి కన్నదమ్ములు గారె !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

56

భోగమందుకంటె త్యాగమం దెక్కువ

ఘనత, శాంతి, తృప్తి కలదు గాన,

కష్టమైన త్యాగిగా మనుటే లెస్స;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

57

భోగి స్వార్థపరుఁడు, త్యాగి పరాధైక
జీవనుండు, సర్వ జీవకోటి
హితముకొఱకుఁ దన్ను హెచ్చించు కాన్క-గా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 58

భోగివైన మెచ్చుబోవ రెవ్వరు నిన్ను;
త్యాగివైన ప్రాణితతులు సొంత
కష్టములను దీర్చగా నాశ్రయింతురు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 59

ఎన్నిమారు లనుభవించిన నొక్కటే
రుచి యటంచెటింగి రోతచెంది
మేలి కార్యములకు కాలంబు వెచ్చించి
విశ్వహిత మొనర్చి వెలయు మిత్ర ! 60

కాలకూటవిషము కబళించి యమృతంబు
సురల కొసఁగలేదె పరమశివుఁడు
అతని త్యాగమహిమ ఆదర్శమాఁ గదా !
విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర ! 61

మతవిరోధములను మట్టువెట్టి స్వదేశ
హితముఁ గూర్చి ప్రాణమిచ్చి నట్టి
మన మహాత్ము త్యాగమహిమ సామాన్యమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 62

కు ల ము

—0—

కులబల మ్మొకండు, కలిమి బలంబును
ఏలుచున్న విప్రుడెల్ల జగతి;
రెండు లేక పండితుండైన నెలుంగఁడు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

63

కుల విభేదములను గూల్చి బుద్ధాదులు
చేసినట్టిభోధ చెరగె; మఱల
కృతక కులపిశాచి క్రీడించు చెలరేగి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

64

అగ్రవర్ణమంచు, అంత్యవర్ణమటంచు
కృతక భేదములను సృష్టిచేసి
మనుజులందు సమత మంటపాల్పేసిరి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

65

గుణము ననుసరించి కులములు జన్మించి,
గుణగణమ్ము నెందొ కూలఁద్రోసి,
తామె పెత్తనమ్ము తగనొనర్పఁ చొడంగె;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

66

పూజనీయగుణము పూజింప నొల్లక,
జాతి కేల జగము జయలు వెట్టు?
రసము వీడి పిప్పిఁ గొసరి మూగినయట్లు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

67

చదువరాదు శూద్ర సంఘంబు వేదాల
నంచు వ్రాసినార లచ్చెఱువుగ
తెల్లనొరలు చదివి దివ్యార్థములు చెప్ప
నోరు మెదపరేమి వీరు మిత్ర !

68

యాజకత్వమునకు అగ్రవర్ణ మొకండె
అర్హమంట, పరు లనర్హులంట !
ఎంత స్వార్థబుద్ధి ! ఎంతటి వంచన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

69

బోయ, తపముచేత పూజ్యుని గా మారి
సర్వజన హితమ్ము సలుపలేదె !
జాతికన్న మిన్న జ్ఞాన తపస్సులు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

70

కులము తక్కువంచు చులుకగఁ జూతురు
గుణము లేక కులము గొప్ప దగునె?
పూజ్యుఁబి గణంబు పుట్టిన కులమేది ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

71

ఆశ్రికనులె యైన, అమెరికా వారైన,
నల్ల తెల్ల యెఱ్ఱ నరులె యైన
పాంచభౌతికములె వారల దేహీలు;
కాన సోదరులని కాంచు మిత్ర !

72

ఒక్కతల్లిబిడ్డ లుండరే పలురంగు
 లెనసి యల్లై విశ్వజనులు గూడ
 వివిధ వర్ణలై న వేర్పరింపగనౌనె !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

73

మనసు పక్వమైన మాదిగ యగుఁ గాక,
 ఆత్మబోధ మంద నర్హుఁ డగును,
 కక్కనికి * గురుండు కఱవఁడా జ్ఞానంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

74

కుల విభేద మెపుడు కూలునో, ఈ జాతి
 భేదవాద మెపుడు ప్రిదిలి విశ్వ
 జనము లొక్కటనెడి జ్ఞానంబు కలుగునో
 నవ యుగోదయంబు నాడె మిత్ర !

75

కులముపేర నరుల నలిపివేయు దినాలు
 గడచిపోయె; నిపుడు గౌరవంబు
 గుణికి నిచ్చి, దిద్దుకొనుఁడు చేసినతప్పు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

76

పంచముల బహిష్కరించుట పాడియా?

పంచజనులు గారె పంచములును !

హరిజనాఖ్య నిచ్చి హరించె గద గాంధీ !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 77

పామర ప్రపంచ భావనఁ దిలకించి

అంటరానివార లనిరి వారి;

ఆత్మదృష్టి జూడ ఆత్మీయులే గదా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 78

శైవవైష్ణవములు, శంకరాచార్యుండు,

బ్రహ్మదేశికుండు-పంచములను

ఆదరింపలేదె ఆత్మజ్ఞు లౌటచే !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 79

అన్యజాతిగురుల కంజలించెడువాఁడు

స్వీయజాతివాని శిష్యునిగను

స్వీకరింప వెఱచు; చిత్ర మీ మూర్ఖత !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 80

అగ్రజాతివారి యడుగుల త్రొక్కివేల్చి

నలిగి తెలివి దప్పినారుగాక,

దేశభాగ్యగరిమ తీర్చి దిద్దగ లేరె !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 81

కొత్త జీవితంబు, కొత్త సిద్ధాంతాలు
 కొత్త మానవులును, కొత్తమాట
 లుద్భవించి జగము నుద్ధరింపగవలె
 కుఱుపాత వెళ్ళగొట్టి మిత్ర !

82

—o—

క లి మి

డబ్బు పనులనెల్ల గొబ్బున సాధించు;
 డబ్బు పెద్దటికము నబ్బుజేయు;
 డబ్బులేనివాడు డబ్బుకు కొఱగాడు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

83

ద్రవ్య మున్నవాని దరిఁ జేరి మనుజులు
 పొగడుచుండ్రు స్వార్థమును గడిప;
 ధనములోన నెల్ల గొనము లుండునుగదా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

84

డబ్బు జూపినంత నుబ్బి తబ్బిబ్బయి
 మేకతేళ్ళరుండె శంక లేక
 జనుల కోరికలను సమకూర్చు నందురు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

85

సాము చిన్నచూపు చూచిన, నేఁ డెట్టి
విజ్ఞుడైనఁ గాని పెతలఁ గుడుచుఁ;
గాన పాడి విడక గడియింపలే లిబ్బి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

85

కానలందు నిల్చి, కాయలాకులు దిని,
కొలనినీరు ద్రావి, గుహలఁ బండు
కాల మిద్ది గాదు; కావలె ధన మిష్ట ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

87

—*—

ఓటు

ఓటులోన మణిఁగి యుండె భావిచరిత్ర,
దేశభాగ్యగరిమ తీర్చి దిద్ద
ఓటు సాటిలేని ఉత్తమసాధన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

88

ఓటు విలువ నెన్న మాటలు చాలునా !
ఓటనంగ నోటిమాట కాదు ;
ఓటు కోటిసేయు హొన్నల మూటరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

89

సర్వజన హిత ప్రజాస్వామ్య యుగమున

కార్యసాధకంబు గాదె ఓటు !

ఓటు మంచివారి కొసగిన మేలవు ;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

90

ద్రవ్యమునకు లోఁగి, ప్రభుత్వ తలయొగ్గి,

చుట్టటికము, కులము చూచి మురిసి

ఓటు తగనివారి కొసగిన మేలానె !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

91

అర్థమునకు ఓట్ల నమ్మెడిదేశాన

సాఁగఁ జాలునే ప్రజాప్రభుత్వ

మందఱకును విద్య, ఆలోచనాశక్తి

పట్టువడక యున్న పరమ మిత్ర !

92

ఓటు నీయకున్న ఉత్తము నేనియు

బాధపెట్టు, దోచు, పట్టు, కొట్టు,

ఇండ్లుతగులఁబెట్టు నెన్ని యిబ్బందులో

కూర్చు క్రూరనాయకుండు; మిత్ర !

93

ఉత్తమోత్తములకె ఓ టిచ్చి జను శేల

మంచి రాచటికము నెంచుకొనరు !

నరుల నీతిబలము నట్టేటఁ గలసెనా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

94

కూరకేని, ఉప్పుకోసరమేని, మో
మోటకేని, డబ్బుమూటకేని
ఓటు నమ్ముకొనుట బిప్పునా నరులకు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

95

జనుల సేవ చేసి, జాతిని వెలయింపఁ
దలఁచు నీతిపరుడు ధనము పోసి,
ఓట్లు కొనఁడు పదవి ఒదవిన, రాకున్న
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

96

— * —

వినోబా పథము

అధునిక మహర్షి యగు వినోబామార్గ
మఖిల మానవాళి కథయముద్ర,
విశ్వశాంతిదాయి; వెడలు మా బాటను !
విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర !

97

నరుడు వానరుఁడుగ, నారాయణుండుగా
మాటవచ్చు వాని మనసుచేత,
నడతచేత; మంచినడవడి నెన్న నౌ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

98

సామ్యయోగ రథము సర్వోదయ పథాన
నడపి శాంతితోరణములు కట్టి
నుద్యమించు టిప్పు డత్తును ధర్మమా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

99

“జై జగ, త్తుటంచు చాటిన పెద్దల
మేలితలఁపులొని కీ లెఱింగి,
సంకుచితపు దృష్టి సడలింప లగ్నగు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

100

చెప్పువారి సంఖ్య చెప్పలే మింతని,
చేయువారి సంఖ్య చిన్న దెంతో;
చేసి చెప్పువారు చిన్మయమూర్తులే!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

101

విమలశీలుడైన వెంపటి సూర్యనా
రాయణునకు సామ్యధీయుతునకు
అంకిత మొప్పనర్హు నాదిమ శతకంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

102

స్వర్ణీయ
శ్రీమతి వసుంధరా దేవి

జననము
15-12-1948

మరణము
19-3-1970

పూతచరిత సాధ్వీ పుణ్యాత్మ స్వర్ణీయ
|పాజ్ఞ మా వసుంధరాకుమారి
కీ ద్వితీయ శతక మిత్తు నంకితముగ ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

ఇరువది రెండేండ్లు
 నిండి నిండని లేబ్రాయముతో
 సంస్కృతాంధ్రాగ్ల హిందీ భాషా పరిధులతో
 పరిభ్రమించి
 ఉభయ వంశములను యశోభూషణతో
 అలంకరించి
 అకాల మృత్యుదేవత ఒడిలో
 హాయిగా నిద్రించిన
 ఆత్మజాత

శ్రీ మ తి వ సు ం ధ రా దే వి కి

ద్వి తీ య శ త క ము

అ ం కి త ము

ద్వితీయ శతకము

కథ

విజ్ఞులైన వారు విని మెచ్చుకొన్నచో,
 గణుతి కెక్కు కవుల కావ్యసృష్టి,
 వారసూయ పూని వదలిన నశియించు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

103

సృష్టి ననుభవించు జీవులు లేకున్న
 కమలభవుని సృష్టి కాటఁ గలయు;
 కళల సృష్టి యంతె గ్రహియింపకుండిన !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

104

మత్సరంబులేని మహనీయ మూర్తులు
 బోధలైన కళలు పొందు ఘనత;
 సద్విమర్శ వలన సఫలత చిక్కదా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

105

కళకు విలువగట్టు కాలాన నావాఁడు,
 పరుఁ డటన్న భేదభావ మున్న,
 కళకు న్యాయమెట్లు కలిగింతు రార్యులు ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

106

కళ జగమ్మనకు వికాసమ్ము సమకూర్చు.
చింత లడఁచు, మదికి శాంతినిచ్చు,
కాలు మోపఁజేయు కర్తవ్య పథమున;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

107

కళ లొనర్పలేని కార్యమ్ము లిల లేవు
హృదయముల వశీకరించు కొనుచు
కల్పలతలువోలె గలిగించు ఫలముల;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

108

అన్ని కళల లక్ష్య మానంద సిద్ధియే,
నదులకెల్ల గమ్య ముదధియై కద !
అన్యసిద్ధు లౌ నవాంతర ఫలములు,
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

109

కావ్యములను వ్రాసి గణుతి కెక్కినవారు,
కావ్య లోక కీర్తి గన్నవార
లగుమహాత్ము లెప్పు డారాధనీయులు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

110

శిల్పముల జగమ్ము సేవించు శిల్పులు
శిల్పముల విధాన చిరము జగతి
కర్చనీయు లౌట అవమతింపకు వార;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

111

మానవత

అమృత మారగింప నారాటపడుదురు,
 చేదు మెసవ నెవరు సిద్ధపడరు;
 కాన నమృతమూర్తి కావలె మనుజుండు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 112

గులకతాళ్ళు దొరకు కోకొల్లలై యెందు,
 రత్న మొదవ దెంతో యత్నపడిన;
 మంచిమనుజుఁ డిట్లు మహి దుర్లభుండురా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 113

గాజుపూస మణియు కన నొక్క రూపైన
 మణి గుణంబుచేత ఘాన్య మగును;
 విలువ గుణము తెచ్చు వెలిరూపు గాదురా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 114

మంచి పనులు సేత మానవ ధర్మంబు,
 చెడ్డ సేత జంతు చేష్టితంబు;
 నరుండు జంతువౌట న్యాయమా తలపోయ!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 115

డంబు మీఱఁ నేడు డాక్టర్లు, యాక్టర్లు,
 అణువు పొట్ట చీల్చునట్టి ఘనులు
 కలరు వేలకొలది; కఱవైరి మనుజులే!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 116

డాక్టరైన, పెద్ద యాక్టరైనను గాని,
 మేయరైన, మేటి లాయరైన,
 మానవత నశింప మహి కీర్తి గనలేడు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

117

మొదట మానవుండు, పిదప నెట్టిండు నైన,
 పిదపదానఁ గీడు మొదటి కైన,
 మొదలు చెఱుచు దాని మొత్తంగ రాదొకో !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

118

మానవుండు జగతి మానవత్వముతోడ
 మనుట లెస్స - యెన్ని ఘనత లున్న,
 మానవతను వీడ, దానవుఁ డగుఁ గదా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

119

చంద్రలోకమునకుఁ జని మర్మము లెఱుంగుఁ
 గాని, యిరుగుపొరుగు మానవాళి
 సేమ మరయఁబోడు, చిత్రమా విజ్ఞాని !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

120

తనకు మేలు చేసికొనునట్లు లొరులకు
 హితము గూర్చు బూను టిల మనుష్య
 ముఖ్యలక్షణమ్ము, మోదమా నద్దాన !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

121

సొంత సుఖముమాట సుంత యోజింపక,
పరుల సౌఖ్యమునకే పాటువశట,
దైవ లక్షణముగఁ దలఁచెద రార్యులు ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

122

బ్రతికినన్నినాళ్ళు పరహితమే చేయు,
చచ్చికూడ మేని చర్మమిచ్చు;
పశువునుండి నీతిపాఠాలు గొనవచ్చు ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

123

పరుల స్వార్థమునకు బలిగొండు దైత్యులు;
లాభ మేమి లేక లాతివారి
కెగ్గు చేయువార తెవ్వరో యెఱుగము !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

124

అల్పబుద్ధి దోష మావిష్కరించును,
దొడ్డవాఁడు దాని తొడరి మ్రొంగు;
అద్భిఁ బుట్టువిషము నభవుఁడు మ్రొంగఁడా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

125

శిష్టుఁ డెప్పుడు గుణము శిరసావహించును
చందమామనట్లు శంకరుడు;
దుర్జనుండు గుణికి దోష మాపాదించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

126

ఒక్కవేలి నొరుని దిక్కు చూపితి వేని
 వెక్కిరించు మూఁడువేళ్ళు నిన్ను;
 తప్పు లేనివానిఁ జెప్పు మొక్కని నేని !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

127

మొగలిపూల నున్న ముండ్ల చందంబున
 మంచివారి నాశ్రయించి ఖలులు
 పరథయంకరులుగ తిరుగుచు నుందురు ;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

128

పైకి కమ్మనైన పల్కులు చెప్పుచు
 గుండె చేదు నింపుకొన్నవారు,
 తేనె పూసినట్టి తీయని కత్తులే ;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

129

అగ్ని మంటవోలె ఆర్యుఁ డున్నతి నెల్లు;
 నీచు, దిగువ కేగు నీరు వోలె;
 అనిల మట్టు లధముఁ డడ్డదిడ్డము సాఁగు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

130

ఇరుగు పొరుగు లన్న నెడపని కూర్చితో
 కలసి మెలసి మెలఁగఁ గలుగు సుఖము;
 పొరుగుపోరు సెజ్జ నురగ మున్నట్టులే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

131

అక్షునిక యుగమున అవనీతలం బెల్లి
ఒక కుటుంబమట్టు లుండఁ జూచు;
విశ్వపౌరుఁ డనఁగ వెలయుట కదే త్రోవ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

132

దాంపత్య యోగము

ప్రకృతి పురుషుఁబొంది పరిపూర్ణత గడించు;
పురుషుఁ డల్లె ప్రకృతిఁ బొంది మురియు;
ఉభయ సామరస్య ముత్తమ సృష్టియా;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

133

శివుఁడు శక్తి లేక సృష్టింపఁ జాలఁడు,
శక్తి, శివుఁడు లేక రక్తి గనదు;
శక్తిశివుల మధుర సామరస్యమే సృష్టి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

134

ప్రకృతి పూరుషులకు ప్రతిబింబభూతులౌ
స్త్రీపురుషుల యోగసిద్ధిలోన
ఉత్తమాశ్రమ ప్రయోజన మొనఁగూడు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

135

అల త్రిమూర్తులొది యైన దైవతము
దివ్యయోగపథము తీర్చి మనకు
తెలియఁజెప్పరే ప్రతీకలై దానికి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

136

ఎవరితోవ వారిదే యైన బైరాగి
తనము పట్టి, రక్తి దగులఁ బెట్టు;
సతి గతించినంత శంకరుఁ డేమాయె ?

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 137

“జగతి కొజ్జబంతి జానకీరాముల
ధన్యమా నుదాత్త దంపతిత్వ”
మనెడి కవులమాట ననుసరించుట మేలు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 138

తమకు ప్రతినిధులుగఁ* దగునంతు గని, ప్రజా
తంతు వెడలకుండ దంపతు లిల

సంఘసేవ నలుప, సఫలత గను జన్మ !
విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర ! 139

ధర్మబద్ధమైన దాంపత్యము పవిత్ర
జనకభావముగను సాగి, రాగ

రసము, వత్సలత్వరసముఁ గ్రోలఁగఁ జేయు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 140

సేవ లందుకొనఁగ శ్రీశుఁ డొసంగిన

దైవమూర్తు లనఁగఁ దనరు సంత;

వారిఁ గొలిచి సిద్ధి పడయు గార్హస్థ్యంబు!

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 141

* తగు = మితము, హితము అయిన

భార్య, చెడదైన పాడౌను భవనంబు;
దుడుకు కొడుకువలన చెడు కులంబు;
అన్నటికిని హాని యజమానుడే చెడ్డ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

142

పనిత

లక్ష్మీవోలె సర్వలక్షణ యుక్తయు,
వాణివోలె జ్ఞానవతి, భవాని
వలె సమర్థమైన వనిత సార్థకజన్మ,
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

143

గడన గల మగండు, కడగండ్లు లేనట్టి
కాపురంబు, సంత, కలిమి గలుగు
చాన జీవితంబు శాంతి సౌఖ్య యుతంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

144

పురుషు నాత్మలోన పారపాచ్ఛేములు లేక,
పాల నీరు గలియు భంగి నిముడు
భార్య దొరకు పెన్న బహుపుణ్య ఫలమురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

145

బోటి కాల ముల్లు నాటిన తనగుండె
కొట్టు దింపినట్లు కుందుమగండు,
దొరకు నెట్లు సతికి, తొలిసోములనె కాక !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

146

పాన్పుమీద చోటు భార్యకిత్తురు పెక్కు
రెడద చోటాసంగు నెవడొ సుకృతి;
మగనిమది వసించు మగువ ధన్యాత్మరా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

147

యువతి చదువ నేర్చి యువ్యోగ పదవుల
మెట్టినంత గలుగు చెట్ట యేమి ?
పురుషదాసి కాకపోయె నం చేస్తురు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

148

అడుపెత్తనమున అణగారు కొంప యన్
పొల్లుమాట నేడు చెల్ల దింత;
దేశమేలు వనిత తీర్పజాలదె యిల్లు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

149

శక్తి యుక్తు లేమి, సాహసావిక మేమి,
మంచి చెడ్డ లేమి - మగువలంచు,
పురుషులంచు భేదమును జూప వెప్పుడు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

150

పెద్ద పెద్ద పనులు దిద్ద పూరుషు లనన్,
చిన్న చిన్న పనులు స్త్రీల వనగ,
తరుణు లేమి అంత తక్కువ తిన్నారె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

151

సృష్టిసూత్రగతి వినష్టమ్ము గాకుండ
 స్త్రీలు, పురుషులును సృజింపఁబడిరి;
 అంతమాత్ర న్యూనతాధికత్వము లున్నె ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

152

అగ్నిసాక్షి పెండ్లి యాడిన యిల్లాలి
 మేలిబ్రతుకు కాటి పా లొనర్చి,
 అన్యకాంత మరగు నతఁడు దుర్గతి కేఁగు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

153

కట్టుకొన్న తనకు, పుట్టిన బిడ్డల
 కింత కూడు, గుడ్డ యిడక డబ్బు
 కూడఁ బెట్టఁ జూచు కుమతి యా పతివీడి
 బ్రతుక మచ్చరాదు సతికి; మిత్ర !

154

కట్నములను లాగి కైకొన్న పెండ్లాము
 మోసగించి, లాతి ముదిత మరగు
 ద్రోహి కిహపరములు మారమకా నిక్కంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

155

ప్రాణపదము గాఁగ వలచిన వల్లిభుఁ
 గను మొఱంగి విటులఁ గలయు చెడిప
 ఘోర నరకమందుఁ గూలుట నిక్కంబు ;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

156

వడ్లతోడ తట్టవలె-భార్యతో భర్త,
భర్తతోడ భార్య పాటువడిన -
అంతకంటె సౌఖ్య మమరునా స్వర్గాన?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

157

చదివి గడన సేయు ముదితలు గర్వాన
మగని. నత్త, మామఁ దెగఁగ రాదు;
సాధ్యి లక్షణములె చానకు భూషలు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

158

పుట్టినంటిమీఁద, మెట్టిన యింటిపై
తగిన నెనరు చూపు ధర్మపత్ని ;
ఏక పక్షదృష్టి యింతి కెగ్గొనరించు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

159

పతిని దైవ మంచు భావించి మనుగడ
తీర్చి దిద్దుకొన్న తెలువ లిహము
పరము గెలిచి కీర్తి పండించుకొన్నారు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

160

సన్నుతిపంజ్ఞాన స్వామి కడ్డము వచ్చి
“ముక్తి తెరుపు చూపి పొండ” టన్న
మగువ లెందఁ టోయి , మైత్రేయి వీడిన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

161

జీవితసాధన

పట్టభద్రుడైన, పండితుడైనను
నిత్య మెఱుంగవలయు నీతు లెన్నో
విశ్వపాతశాల విద్యార్థియై యుండి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

162

నరునిలోని సహజ పరిపూర్ణ భావంబు
విఘ్నములనుజేసి వెలయకుండె;
ల్పర్థ సాధనముల నది వికసించురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

163

గ్రంథ పఠనమునను, ఘనుల సేవనముచే,
దేశయాత్ర చేత, దివ్య గురుల
నాశ్రయించి యోగ మభ్యసించుట చేత
శక్తి వికసనమ్ము జరుగు; మిత్ర !

164

శైశవమును జ్ఞాన సంపాదనముచేత,
యౌవనమును సత్సభానుభూతి (౬)
వార్ధకమును మోక్ష వస్తు చింతమునచే
గడపి బ్రతుకు పంపఁ గాంచు, మిత్ర !

165

ప్రాజ్ఞులైన వారె ప్రతికూలులైనచో,
మారముగనే యుండఁ గోరు మీవు;
ప్రార్థనీయ మగునె ప్రతి మనోజ్ఞాంశంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

166

నిన్న మొన్న జరిగియున్న తప్పుల కేద
నిండ నొచ్చుకొనుచు—నేడు, రేపు
తప్పు దొరలకుండు చొప్పున మెలగ నొ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 167

మంచి భావములకు మనసు పాదుగఁ జేసి,
బ్రతుకు ముండ్లు లేని బాటలోన
సాగి వెలుగ నెపుడు జతన మొనర్ప నొ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 168

అడుగుతీసి యడుగు నిడువేళ మార్గంబు
నరయురీతి, బ్రతుకునందు తుణము
తుణము తనుఁ బరీక్ష సల్పుకొనన్వలె!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 169

ఆత్మధర్మ పథము నణుమాత్ర మేనియుఁ
దప్పకుండ నడచు ధార్మికుండు,
ఖలులనిందలకును గంపింపఁ బని యేమి!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 170

కొద్ది యత్నమునను గొప్ప చా ఫలితంబు
నందుకొనఁగఁ జూచు నెందు నరుడు;
పోక కెవ్వఁ డిచ్చు పుట్టెడు ధాన్యంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 171

శధ్ధతోడ పనులు సల్ప ప్రాల్మాలిక,
 ఫలము నిన్ను జేర ప్రాలుమాలు;
 చేయకుండ వంట చేపడునా కూఁ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

172

కాయకష్ట మించుకయు నొనర్పక నీకు
 తిండి తినెడి హక్కు నిండునున్న;
 కాన చేయఁ దగును మేనిపరిశ్రమ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

173

తిట్టువాని పీతి దీవించునోరిమి,
 కొట్టువాని మేలు కోరుదృష్టి
 పట్టుపడ్డవాని భాగ్య మేమందురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

174

తిట్టికొట్టువాని తీవ్రత హరియించి,
 మంచిమార్గమునకు మలచుబోధ
 చేసి యుద్ధరింపఁ జెల్లు నుత్తములకు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

175

కూల్చు నెవఁడు తన్ను గొడ్డంట నలుకుచు
 వాని కేని నీడ వరలఁజేయు
 చెట్టునడత, తాల్మి చెప్ప నాదర్శ మా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

176

బాధపెట్టువాని పరుషమ్ము లాడక,
 మేలొనర్చుటకై శ్రమించు బుధుఁడు;
 చెఱుకు నమలఁబడుచు చిందదా మధురిమల్ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 177

తన్ను సిలువ వేయు దారుణాత్ములఁ గూడ
 కావ వేడె “నేను” దేవదేవు;
 ఈశ్వరాంశ జనితు లిట్టులుందురు సుమీ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 178

ఉచ్చనీచభేద మున్నతి గని నంత
 గోచరింపఁబోదు; కొండనెక్కి
 యెన్ననొనె క్రింది యెత్తు పల్లములను !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 179

ఉన్నతాత్ము లెప్పు డుత్తమాధములందు
 పక్షపాత దృష్టి పఱపఁబోరు;
 భానుఁ డిచ్చు వెలుఁగు పాపాత్ములకుఁగూడ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 180

గొప్పవారి యండ గొనువానికి విరోధి
 యేని వేయలేఁడు హాని సుంత;
 గరుడి తినఁగలండె కఱకంతుమెడ పాము !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 181

చేయఁదలచు పనిని చెప్పక మాటల
 ఆచరించి చూపు నార్యుఁ డెపుడు;
 చెప్పి చేయకున్న సిగ్గొందవలెఁ గదా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 182

మాట యిచ్చి చెల్లుబాటు చేయమికంటె
 మాట యీయకుంట మంచిది గద !
 మాటదప్పువాని మన్నించునె జగంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 183

వదలుఁబోతు ముందు వాగ్దానములు చేసి,
 వాని నిర్వహింప ప్రాలుమాలు—
 ఉఱిమి యుఱిమి కురియ నొల్లని మబ్బట్లు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 184

చావు పుట్టుకలును, సంయోగ, మెడబాటు
 తప్ప వెట్టి పరమధార్మికులకు,
 అనుభవింపవలయు నంద అవ్వానిని !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 185

ఇష్టజన వియోగ మెడఁద దహించుట
 నిక్కమైన, వలయు నిగ్రహంబు;
 పుత్రమృతి వసిష్ఠ పాగులంగఁ జేయదే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 186

కఱవనట్టిపాము కాల రాతురు గాన
పడగ విప్పి, బుసల భయము పెట్టి,
తనకు పరుల కెగ్గు దగులనీయమి లగ్గు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

187

శూలియైన శక్తి చూపక యున్నచో
జగము గుర్తుపట్టఁ జాల దతని;
కుట్ట నట్టి తేలుఁ గుమ్మరి పురుగండ్రు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

188

దేహరోగములను తీర్ప యత్నింతురు,
మనసు రోగములను మాన్పఁ గనరు;
మనసు తెవులుగొన్న మనుగడ చెడుఁగదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

189

దుర్గుణంబు లనెడి దుష్టరోగము లెన్నో
మనసు నంటిపట్టి మానవులను
చెఱుపఁగా చికిత్స చేయరు చిత్రంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

190

ఒడలి తెగులుగూర్చు చెడుగల్పమే కాని.
యెడఁదైతెవులు దెచ్చు కడిదిముప్పు;
మనసు స్వస్థపడిన మనుజుండు దేవుడౌ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

191

మానవులను హరిసమానులగా నెంచి
సత్కరించి సేవ సబువువాడు
మోక్షమునకు తెరువు విక్షింపఁ బని లేదు ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

192

ఎల్ల జీవులందు నెవ్వఁడు సమదృష్టి
నందఁగలఁడో ఈశ్వరానుభూతి;
వాఁడు ముక్తి కెవరి వేడఁగాఁ బని లేదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

193

బ్రతుకునం దొనర్చు ప్రతిపని సిద్ధికి
దివ్యసాధనముగ తీర్చి దిద్దు
కొనునరుండు వెదుకఁ బనిలేదు ముక్తికి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

194

అఖిల భూతకోటి నాత్మ మందరము
నరయఁజాలు సాధకాగ్రగణ్యుఁ
డమృత తత్త్వసిద్ధి కడవి కేఁగఁగ నేల !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

195

అష్టమూర్తి యైన ఆ పరమేశ్వరు
విశ్వకోశమందు వెదకి పట్టి,
అనుభవించువాని కఱచేతిదగు ముక్తి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

196

అణువు నణువునందు అంతర్వీలీనమై
 ఈశ్వరాంశ మున్న; డెఱుఁగువాఁడు,
 పాల నేతి నరయు పగిది గాంచును దాని;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

197

సుఖము దుఃఖ మంచు చూడక సర్వము
 నాత్మ సమము గాఁగ నరయువాని
 వలదటన్న నచ్చి వలచు మోక్షశ్రీయె !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

198

సద్గుణమ్ము లనెడి చారుప్రష్పములతో
 పూజసేయ వలయు భువనవిభుని;
 చెట్లపూల పూజ చేసిన చాలదు ;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

199

అశ్వపతియు, జనకుఁ డనుసరించినత్రోవ
 నేటివారు నడువ నేర్చిరేని,
 పూర్ణ జీవితంబు పురుషార్థ ములు నబ్బు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

200

మదిని పేరుకొన్న మలములఁ గడుగక,
 తీర్థములను గ్రుంక సార్థకతయె !
 తీర్థ సేవ తొలఁచు దేహమాలిన్యంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

201

యోగసేవ శుద్ధ మొనరించు చిత్తంబు;
 స్నాన మెడలఁజేయు మేనిమురికి,
 సత్యనిష్ఠ వాక్కు సల్పు పవిత్రంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

202

పూతచరిత సాధ్వీ పుణ్యాత్మ స్వర్గీయ
 ప్రాజ్ఞ మా వసుంధరా కుమారి
 కీ ద్వితీయ శతక మిత్తు నంకితముగ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

203

— 0 —

తృతీయశతకము

— * —

జీవితసాధన

అనుభవమున పండినట్టి వ్రాతలరుచి
 వచ్చునెట్లు లేత వ్రాతలకును ?
 పండుతీపి యెట్లు పచ్చికాయకు వచ్చు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

204

క్షీరములను ద్రచ్చు, చిక్కు కమ్మని వెన్న !
 తిలల గానుగాడఁ, గలుగు నూనె;
 ప్రకృతి సమ్మతింప, పరమార్థ మబ్బురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

205

ప్రకృతికావ్య నిత్య పఠనముచే నెన్నో
మర్మముల నెఱింగి మనుజుఁ డిట్టి
దట్టి దనఁగరాని ఆనంద మందురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

206

బ్రతుకు నీటిబుడగ; బ్రతుకునందు నొనర్చు
మంచిపనియె చిరము మనుజుకీర్తి
నవని నిల్పి, వాని నమ్మకు నొనర్చురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

207

మంచివారియందు మైత్రియు, కుమతుల
యెడ నుపేక్ష, సుఖులయెడ ముదంబు,
శోకమగునులందు చూపు మక్క-టికంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

208

మనసు, వాక్కు, కాయ మనసాధనమ్ముల
కై కృత్య ముండ దేని, లీనఁగు నరుడు;
త్రికరణమలశుద్ధి దివ్యత్వమూలమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

209

ఇంద్రియంబు లెట్లు లీడ్చిన నటు లేఁగు
చెనఁటి భ్రష్టుఁ డగుట సిద్ధ మెప్పుడు
మెత్తరాతు నేల మొత్త వా గుఱముల్ ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

210

మంచి కొంచె మేని మహనీయఫల మిచ్చు;
చెడుగు నట్టె నరునిఁ జెఱుచు, నిజము !
అమ్మతబిందువట్లు, హాహాహలంబట్లు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

211

అలవిగాని పనుల నాచరింపఁ గడంగి;
శృంగభంగ మంది చెడుట చూడ
అందరాని పండ్ల కఱు చాచుట గాడె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

212

కలసికొనఁగ రాదు కలనై న దుష్టుల
చేయి మూఁకు దాన శిష్టునకును;
డేగగుంపుతోడ వేగఁ జాలునె గువ్వ ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

213

పొం దొనర్చె నేని శుందుడుకులతోడ
మంచివాఁడు తా పమాదపడడె !
హంస కొంగలందు ఆదర మందునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

214

*కూర్మయోగ మూని కుత్సితోపద్రవ
ముఁకుపు కొనగవలయు ను త్తముండు;
నీచు లెపుఁకు సుజను నిగ్రహింతురు గాన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

215

కూర్మయోగము=తాబేలు తనకు దెబ్బ తగులు ననుకొన్నపుడు
కాలు పేతులు లోపలికి లాగుకొనుట.

మధురగుణము లున్న మాన్య నెల్లరు తామె
ఆశ్రయించి ఫలము లందు చుండ;
బెల్లమును దినంగఁ బిలుతుమా చీమల !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

216

జగము పొగడుఁగాక, తెగనాడుఁగాక, నీ
ధర్మపథమునండి తలగ వలదు !
గమ్యమునకుఁ జేర, గౌరవించు జగంబె;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

217

గడచిపోయినట్టి కాలంబు మఱి రాదు,
సాగిపోవు నేటిజలము వోలె;
కాలమహిమ నెఱిగి కడప నొ నునుగడ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

218

నీచువలన పనులు నెఱవేర్చుకొని, వాని
విడిచిపుచ్చవలె వివేకి యెపుడు;
విషము సంగ్రహించి విడువమా సర్పంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

219

తీపి వలతు వేని తియ్యమామిడి నాటు,
విసము గోరుదేని వేము నాటు,
వేము నాటి తీపి గామింపఁ గాదురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

220

చేసికొన్న మంచి చెడ్డ కర్మలు రెండె
మిత్ర శత్రు లౌచు మృతికి పిదప,
ఉచ్చ నీచ ఫలము లొందించు జీవికి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

221

శాంతి సౌఖ్యములను చవిచూచి జీవింప
వలయునన్న మంచిపనులె కాని,
చెడ్డకార్యములను జేబట్ట రాదురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

222

అ హింస

జగమునం దహింస సాధనముల నెల్ల
పెద్ద; ఆ వ్రతంబు ముద్దు సేయు
మనుజుడెన్న లోకమాన్యుడౌట నిజంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

223

చిన్ని ప్రాణి కేని జీవ మియగ లేవు,
ప్రాణములను దీయు ప్రభుత యెట్లు
నీకుఁ గల్గు తజీచి నిక్క మాలోచింప !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

224

సారమౌ నహింస, సత్యవ్రతము గాంధీ
నొక మహాత్ముఁ జేసి యున్నతంపు
పదవి నిలుపవే ! పపంచంబు కొనియాడ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

225

“చంప నడరు రిపుడు సర్పదమ్మండైన
 విసము పీల్చి మేలు పొసంగఁ జూతు”
 ననుట పూర్ణపురుషుడౌ గాంధికే చెల్లె !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 226

తనకు కీడొనర్చు దారుణాత్ముని నేని
 సాధు వెద భరించి సత్కరించు;
 బాడబాగ్ని లోన భరియింపదా అబ్ధి !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 227

ద్వేషమును, అసూయ తీర్చిదింప విజ్ఞుల
 మెచ్చకున్న, చేయ మేలె నింద !
 బిచ్చ మిడక పైకి వేడిని శోలుటా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 228

కోరికలు

కోర్కు లెక్కు డైన కుదుర చాత్మకు శాంతి;
 శాంతి లేక యున్న సౌఖ్య మేడ !
 కాన కోరికలను ఓడకుఁ ద్రోయుట లెస్స !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 229

చెదల పుర్వలట్లు చెలరేగు కోర్కుల
 ఆత్మ నిగ్రహమున నలరుధీరు
 డొక్కరుండె గెలిచి యువ్వ సుఖించురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర ! 230

బ్రతుకు సాంగ, తినక బట్టగట్టక, ఇంట
నిలువ కేక్కికైన వలను గామి,
కుడువఁ, గట్ట నుండు గోర దోసము గాదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

231

ఇంద్రభోగములు, మహేంద్రపదమ్ములు
వలయు నంచు నెంచువారి కోర్కు-
లాత్మశాంతిఁ జెఱిచి అవనతిఁ గల్పించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

232

మదిని బుట్టు పెక్కు మమతలు, కోరిక
భేద మోదములను బాదుకొల్పి,
చవిగొనంగ నీవు శాశ్వతానందము;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

233

అనుభవించు కొలది నధికమా కోరిక
ఆజ్యమునను అగ్గి యట్లు; కాన
భోగతృప్తి విడిచి పుకషార్థ పరుడవై
బ్రతుకునిండుపంట పడయు మిత్ర!

234

బంధకమ్ములైన పశువాంఛ లాత్ముని
ఘోరనరకమందుఁ గూలఁద్రోయు;
పుణ్యవాంఛ లతనిఁ బొందించు సుగతిని;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

235

ఇనుపగొలుసుగాని, హేమశృంఖలగాని
 కట్టివేయఁ జాలునట్లు, నాప
 పుణ్యవాంఛలెల్ల *పూరుషు బంధించు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

236

కోరికలను విడుచు కోరిక యొక్కటే
 బంధకమ్ము గాదు; బాట సాగ,
 అదియు శూన్య మగుచు నమృతత్వ మొసఁగును;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

237

ఆత్మ శాంతి

శక్రపదవి నైన సాధింపఁగా వచ్చు;
 కోట్లకొలది ధనము కూర్చవచ్చు;
 ఆత్మశాంతి సుఖము లార్జింప కష్టంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

238

పదవు లెన్ని యన్న, భాగ్యభోగ్యములున్న,
 ప్రభుత, కీర్తి, విద్య, ప్రతిభ యున్న,
 ఆత్మశాంతి లేదో, అన్నియు వ్యర్థము !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

239

నిగ్రహంబు, త్యాగనిగతి, వైరాగ్యంబు,
తృప్తి, కీర్తి - భోగ తృప్తిలేమి,
అభ్యసించు సుజనుఁ డాత్మశాంతిని గను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

240

కోర్కు లెదుగుకొలఁచి కూలుచుండును శాంతి,
పిందె యెదుగ పూవు ప్రిదులునట్లు;
కాన శాంతికామి కావలె నిష్కామి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

241

తృ ప్తి

తనకు లేనిదాని తమి నార్జనము సేయ
పాటువడు నరుండు ప్రతి దినంబు;
ఉన్నదాన తృప్తినొందు నొకంశిల !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

242

ఒరుల కష్టపెట్టకుండ, నీచాత్ముల
వేడకుండ, తన్ను వెత పఱుపక
ప్రాప్తమైన దాన పడయగావలె తృప్తి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

243

ఖలుల నాశ్రయించి, కడగండ్ల పాలయి,
సజ్జనులకు బాధ సలిపి పడయు
లాభమెట్టిదైన లోభమూలమె సుమీ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

244

తృప్తి నలన సుఖము తృప్తచేత నశాంతి,
కోపమున దురంత పాపచింత,

కామమున చికాకు, గల్లు-లింశిని నిద్ర;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

245

పాపమునను ధర్మపథము, బొంకుటఁ జేసి
సశ్య, మౌగ్రహమున శాంత్యహింస
లదుపులేమి బుద్ధి; యణఁగారు ఖలములై;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

246

కొఱత

కొఱతలేని బ్రతుకు కొనసాగ దెవరికి;
కొఱత జీవితమున గొప్పవరము;
కొఱతలేనినరుఁడు కూలు గర్వాంబుధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

247

కొఱతలేక నరుఁడు పరిపూర్ణుడై నచో,
పట్టవశమె వాని బ్రహ్మకైన ,
కాన, కొఱత నజుఁడు కల్పించె సృష్టిలో;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

248

కొఱతలేక బ్రతుకు కొన్నాళ్ళు గడచిన,
ఎప్ప డేని దాని నీశ్వరుండు
కర్మగతినిబట్టి కల్పింపకుండ్ఁడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

249

ఇహమునందు కొఱత లెన్నియున్ననుగాని,
పరమ తత్త్వ దృష్టి పాదుకొన్న -
కొఱతలేని నిత్యపరిపూర్ణుఁ డాతఁడే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

250

కోరికలను, కొఱత, *కుందు, దుర్వ్యసనాల,
తిట్లు, నోటమియును, చెట్ట మొదలు
గలుగువీని నోర్చి, మెలఁగును ధీకుండు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

251

పూర్ణసిద్ధి గన్న పుణ్యాశ్శు నెప్పుడు
మోద భేద గర్వములు చెనకవు
అలలులేని చెఱువునట్టు లాతఁడువెల్గు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

252

కో ప ము

శ్రుణము కోప మైన సై రింపఁగా వచ్చు,
దీర్ఘకోపమైనఁ దెచ్చు కీడు;
కోపరహిత జనుల కొనియాడ సాధ్యమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

253

* కుందు = దుఃఖము, తిట్లు = నింద, చెట్ట = కీడు, ట్రి = ట్రివిది,

ఆగ్రహోది గుణము లందఱు వెంటాడు;
 నిగ్రహంబు వలచు నియమశీలు;
 నిగ్రహింప మనసు నిన్ను నీ వెఱుంగనా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

254

సర్వ జీవకోటి స్వాత్మతుల్యంబుగా
 నరయునట్టి వార లరుదు జగతి-
 సామ్యయోగమునకె సాధ్యమీ సాధన!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

255

మానవాళి మిత్రమండలిగా నెంచి
 హితము గూర్చు సామ్యచతులు సతము
 చిత్తశాంతి గలిగి యుత్తము లొదురు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

256

ద్వేష మేరికైన దోష మాపాదించి
 ఆత్మశాంతిఁ జెఱుచు, నట్టులొట
 తెలిసి తెలియకేని ద్వేషింప కెవ్వారి!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

257

గర్వము

గర్వమెన్న సర్వ కార్యహాని నొనర్చు;
 గర్వికీర్తి తెరువు గాంచబోడు;
 గర్వ ముడుగునరుడు ఘనత వహించురా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

258

ధనము, విద్య, పనుచుదనము, రూపు, కులంబు-
గర్వ మొదవఁ జేయు ఖలుల కిలను;
వినయశీలములు వివేకుల కవె కూర్పు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

259

సత్యదృష్టి గూర్పు సాత్వికాహంకృతి
దుష్ట గర్వ మట్లు దోషకారి
కాదు గాన, దాని నాదరింపగవచ్చు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

260

అన్ని విషయములను అందఁజెఱుంగరు,
కొన్నిమాత్ర మెఱుక కొందఁజికిని;
శంకరుండు దక్క సర్వజ్ఞఁ డెవ్వఁడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

261

సర్వవేత్త ననుచు గర్వించు మూఁతుండు,
జ్ఞాని వినయ మూని సంచరించు,
అన్ని యున్న విస్తరణఁగి యుండునుగదా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

262

తెలియనట్టి దాని తెలియునట్లు నటించు
దాంభికుండు చుల్కఁదనము నందు;
కరి భుజించు వెలగ నెఱుంగదా లోకంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

263

గర్జితై నవారి గర్వాపహరణమ్ము
 చేయఁజెల్లు, వారిఁ జెటుపఁ దగడు;
 గాలి చెట్ల వంచుఁగాని, శ్రుంపదు సుమీ!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

264

శిరము వంచు గరికఁ జెటుపఁ బోవఁడు; తరు
 వ్రజము గూల్చు తా | పభంజనుండు;
 ఉన్నతులకు లొంగి యుండు టెంతయు మేలు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

265

చదువు

చదువు మోసగింప సాధన కారాదు;
 స్వ-పర, దేశ హితము నలుపవలయు;
 కత్తిపీట నగుల కంఠాలు కోయనా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

266

చదువు చదు వటంచు చత్తురీ కాలాన
 సంస్కరింపలేని చదు వదేల ?
 చదువు వారలందు సంస్కారు లెందఱో !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

267

చదువు జ్ఞానసిద్ధి, సద్గుణసంపత్తి,
 కోరఁదగిన నడత కూర్పవలయు;
 అట్లు చేయలేని దంత అవిద్యయే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

గురువు చెడ్డ, శిష్యుకోటి కబ్బదు విద్య,
శిష్యు లధములై న చెడు ఫలంబె;
ఒదవు పూర్ణ ఫలిత ముభయు లుత్తము లైన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

269

చదువు జన్మసిద్ధ సంస్కారముల సుంత
మూర్ఖుజాల డెల్ల మానవాళి,
సతము నడుచు స్వీయ సంస్కారములబట్టి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

270

చదువుఁగాక నరుఁడు సర్వజ్ఞుఁడ నైన
బుద్ధి తేటఁబట్టి పొందు తెలివి;
చెంబు నబ్ధి ముంప చిక్కెడు జల మెంత;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

271

శాస్త్రచయములోని సారాంశము లెఱింగి
విస్తరమును, పొల్లు విడువ వలయు;
హంస నీరు వదలి ఆహరింపదె పాలు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

272

చదువు జీర్ణ మైన స్వాంతంబు పండును;
తిండి జీర్ణమైన నిండు బలము;
చెఱుపు గూర్చు రెండు జీర్ణము ల్గాకున్న!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

273

శాస్త్రవృద్ధి ప్రకృతి చరిత, రహస్యాలఁ
 దెలిసి జీవితమును తీర్చవలయు;
 మనుజు నాశమునకు మార్గంబు కారాదు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

274

గిరుల నెక్కు, నడవిఁ దిరుగు, చొచ్చుచు నీట,
 మంటిలోన దూరు, మింటి కెగయు—
 ప్రకృతి మర్మములను పరికింప *విజ్ఞాని !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

275

సంస్కారము

సంఘసౌఖ్యమునకు, సంస్కారములు దూర
 దృష్టి గల్గువారు ద్రష్ట లగుచు,
 చేయ దోషమగునె శ్రేయోభిలాషులై ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

276

సంఘమందు మార్పు సౌకర్య మొనఁగూర్చు
 తప్ప; దప్పుడపు డుదార బుద్ధి
 లనుమతించి దాని కాహ్వన మిత్తురు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

277

* విజ్ఞాని = వైంటిస్టు

దేశ కాల దశలు తెచ్చెడి మాన్పుల
నేవగింపఁబోల దెవ్వ రైన,
సంఘ మందు మాన్పు శాంతి భద్రతలకే!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

278

సంఘసౌఖ్యమునకు సహజమా మాన్పుల
ధిక్కరించువారు, దేశ కాల
గతుల నెఱుంగలేని మతిహీనులే సుమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

279

జీ వ హిం స

ప్రాణి జంపి తినెడి పలుపాపకార్యంబు
జాలిమారి చేయు నేల నరుఁడు ?
తన్ను నొరులు చంపి తిన్న హృద్దించునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

280

పెద్దచేప కవిసి పినచేప మ్రొంగుట
సృష్టిధర్మ మంచుఁ జెప్పుచుండ్రు;
జంతుధర్మ మద్ది; జను లాచరింతురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

281

విజ్ఞులైన మనుజు లజ్ఞ జంతువులట్లు
సంచరించిరేని, మంచి చెఱుల
భేద మెంచి మంచి నాదకింతు రెవ్వరు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

281

కుడువ లగ్గు పండ్లు, కూరలు, ధాన్యాలు
పాలు మొదలుగల్లు వస్తు వితతి;
జనములొట నవ్వి జనుల కాహారమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

282

బలము పెరుగు నంచు దలచి చేతనములఁ
జంపి తినుట శివుఁడు సైచు నొక్కొ !
నీవు మేక నైన, నినుఁ దిను మందువా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

283

రసపదార్థ రాశి మెసవ నౌ నరునకు;
రక్తమాంస జీవ యుక్తము లయి
తన్నుఁ బోలు ప్రాణితతుల మింగఁగనొనె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

284

జంతుబలి
కోర్కె పండ, దేవకోటికి జీవుల
బలి నొసంగు ఘోర పాపకర్మ
మనుభవింపకుండ నగునె తత్కర్మ ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

285

లంచమిచ్చి జనుల వంచుకోవచ్చును;
దైవతముల వంపఁ దగునె దాన ?
పెంచు తల్లిఁ దల్లిడి లంచగొండులు కాదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

286

ప్రాణికోటిఁ గూర్చి పాలించి పోషింతు,
దయకుఁ బుట్టినిండ్లు దైవతములు;
జంతు బలుల నిచ్చగింతురా యెందైన ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

287

ఆర్ద్రహృది నొనర్చు ప్రార్థన మొక్కటే
దేవతలఁ గరంచి పోవఁజేయు;
పాలకేప్పు బిడ్డ వదలిపెట్టునె తల్లి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

288

మ త ము

మతముచెప్పు స్థూలమార్గాల నడచుచు
సూక్ష్మధర్మములను జూడరేమి !
గమ్యమునకుఁ జేర్చు గల్గునా స్థూలంబు ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

289

సూక్ష్మమాంతరికము, స్థూలంబు బాహ్యంబు,
సూక్ష్మధర్మ విధులె సుగతిఁ గూర్పు;
సూక్ష్మ మెఱుంగలేక సుడివడు లోకంబు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

290

మదిని సంస్కరించు మార్గాల నడవక,
కట్టు జట్టు బొట్టు కట్టకలను
అనుసరించు మాత్ర నబ్బురా సంసిద్ధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

291

ఎల్ల మానవాళి యీశ్వరసంతాన
మని యెఱింగి గూడ అజ్ఞు లగుచు,
మతముపేర జనుల మ్రిందించుచున్నారు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

292

సత్య ధర్మ దయల సాధింపలేనట్టి
మతము మతమె ! నరసమాజమందు
విశ్వమును ఘటించునది సత్యమతమురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

293

జాతి మత విరోధచర్యలు నశియించి,
అన్నదమ్ము లెల్ల రని తలంచి,
మహికి మంచి గూర్చు మతము సన్మతమురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

294

ఎల్ల మతములందు నిమిడిన సారంబు
నంగ్రహింప, సర్వ సమ్మతమగు
విశ్వమతమొకండు వెలసి తారక మాను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

295

ఎట్టితత్వవేత్త లేని సమాధాన
మీయలేని ప్రశ్న లెన్నో కలవు
అతి నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మికజగాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

296

ఏ మగంబుగాని యెల్ల ప్రన్నములకు
ఉచితమవు ననాబు లొసంగ లేదు ;
విజ్ఞు లనుభవమున నెవకి కనన్ వలె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

298

మూ గ వి శ్వా స ము లు

అర్థహితమైన ఆచారములు కొన్ని
ప్రతిమతమ్మునందు పరిభవిల్లి
నరుల నెత్తికెక్కి నాట్యమాడుచునుండె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

299

తరతరాలనుంసి తను మనస్సుల వేళ్లు
నాటుకొన్న గ్రుడ్డినమ్మకములు,
పాలియు నెట్లు సూక్ష్మబోధ మాత్రంబున !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

300

నష్ట మవును గ్రుడ్డి నమ్మకా లన్నియు
నిశితతర్కదృష్టి నెఱపు దేని;
సూర్యుడుదయ మంద సురుగవా చీకట్లు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

301

ఇంద్రియమ్ము లించు కెఱుగఁ జాలనిచోట
తర్కశక్తి కుంతితమై - నిజము;
తక్కు లొకికములఁ దర్కంబు పని సేయు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

302

త్రోసి నేయ గొసగె తొంటియాచారముల్
 క్రొత్తపుంత మేలు గూర్పు నపుడు !
 తాత దిన్న బొచ్చె తరతరా లుంతుమా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

303

నేతగా నొనర్తు నీ స్వాతీయశతికి
 జీవితంబు లోక నేన కడివ
 శ్రీ. చి. నా భూషణాచార్య సుకృతిని;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

304

చత్వర్థ శతకము

ప్ర కీ ర్ణ ము లు

ఋక్కగాని, భాసు వాక్సేని, ఆరుద్ర
 గద్యమేని, * ఒకని పద్య మేని
 గణము గల్గుదాని గొండాడవలయురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

305

కవికి గల్గుకీర్తి గని వాని కావ్యంబు
 గొప్ప దంచు పొగను గణము నెన్న,
 చెట్టుపేర కాయ చెల్లించుటగు జమీ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

306

బ్రతికినన్ని నాళ్ళు బ్రతుకు చచ్చినయట్లు,
చచ్చి బ్రతుకు కృతుల శాశ్వతముగ
జగము గుర్తు పట్టఁ జాలని సత్కివి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

307

బిచ్చ మెత్తి కడుపు చిచ్చాప్పుకొను కవినే
ప్రజలు పేషి చేసి, వాడు చావ,
వాని శవము కొఱకు వాడు లాడఁగ లేదె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

308

సత్కరింపఁబోదు సర్వజ్ఞ నేనియు
బ్రతికినన్నినాళ్ళు పాడు జగము;
సఖలు తీర్చి పూజ సలుపు చచ్చినయంత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

309

చేసినట్టి కృషిని జీవించి యుండఁగా
పొగడిరేని తృప్తి పొందు కర్త;
చచ్చినతఁడు స్వీయ సత్కృతి కెటు మెచ్చు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

310

ఆశ్రయించువారి సాదరింప రొకింత,
అందరానివారి కంజలింతు;
మరటిచెట్టు మందు కొఱగాదు గాఁజోలు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

311

తేటి సంతతులకు తేనెపానక మిచ్చి
సాకు పద్మలతకు చందురుండు,
మెచ్చనంత, లోటు వచ్చునా నలినకి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

812

ఉడుతపిల్ల కేల ఊరిలో వార్తలు !
పిల్లి కేల యింటి పెత్తనంబు !
పేడి కేల చెలులతోడి సల్లాపము !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

813

“మంచి కుక్క నైన నుండిరిఁ దలఁతేని,
పిచ్చిదంచు గోల పెట్టవలయు”
అనెడి పలుకు రీతి ననుసరించును కూళ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

814

నిజము కొన్ని నాళ్ళు నిడింపవచ్చును,
చావ డెట్టి విషము సమయములను,
అరణియందు నగ్ని యణగిన చందాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

815

కాలు జారి పడుట తేలిక యాఁగాని,
నిలువ ద్రోక్కుకొనఁగ నేర్పు వలయు;
మొక్క పెఱుకవచ్చు, మొలపింప సాధ్యమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

816

ప్రాజ్ఞుఁ డొకఁడు నేర్పు పచరించునప్పుడు,
పామరాళి వెఱచు పతిభ చూప;
సూర్యుఁడున్నమింట చుక్కలు దోచునా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

217

ప్రాద్దు నెఱుట తెల్లబోవుచు చంద్రుండు;
స్రస్కు శశి వెలుంగ చుక్కల గమి;
కోద్ది వారలంతె గొప్ప వారల చెంత!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

218

సౌఖ్యరాశి దుఃఖ సమ్మిశ్ర మవుఁ జూమీ!
దుఃఖంహిత సుఖము దోచె దెందు;
ఉష్ణశక్తి యిమిడి యుండదా చన్నీట!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

219

పాపిని నేయు పనికి బూను నొకండు;
పాపి నుద్ధరింప వలచు బుధుడు;
చెడిప నుద్ధరింప దొడరఁడా క్రీస్తువు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

220

“అప్పు వడకు మేకై న జీవితమండు”
అంచుఁ దెల్పె నా మహమ్మదుండు
చిన్నికాసు ఋణము చెల్లించి మృతివేళ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

221

స్వామికార్య పరుడు స్వప్రయోజనమును
 తృణముగాఁ దలంచు, ధీర * పన్న
 స్వసుతుఁ జంప నీదె స్వామి పుత్రునిఁ గావ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

822

గడుసుభార్యతోడ కడగండ పా లొచు
 కొనఁడె “సోక్రటీసు” గురుపదమ్ము !
 ప్రజ్ఞ నోర్చు జ్ఞాని ప్రతికూల శక్తుల !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

823

వయసునందు వేశ్యవాగురఁ జిక్కియు
 యోగిపదము నేముఁ డొంద లేదె !
 సిద్ధిఁ గూర్చు తీవజ్ఞాన, సాధన !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

824

కామదాసు ! కులసి, రామదాసుఁడు కాఁడె !
 పూతచరిత భార్య బోధవలన !
 నిద్ర మేలుకొల్పు నేర్పరుల్ వలయురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

825

* పన్నా అనునొక రాజపుత్రుని తన ప్రభువుత్రుని
 గొప్పాడుటకై తన కుమారుని బలిపెట్టినది.

! కులసి=హిందీ రామాయణకర్త కులసీదాసు.

క్రూరుడైన శివుని గుర్తింపఁ జాలెనా,
విశ్వహితము నతఁడు విస్తరించు;
కటకులెఱుఁగు ప్రళయకావ్యకారుఁడు కాఁడె!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

826

న్యాయమార్గమందు నడచెనువానికి
జంతుజాల మేని సాయపడును;
*రాను కార్యమునకు రాలేదె కోతులు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

827

దుష్టమార్గగామిఁ దోబుట్టు వైనను
విడిచి పెట్టు; నా విభీషణుండు
అగ్రజన్ము వీడి ఆశ్రయింపఁడె రాము!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

828

సరసిజంబుకోడ సహవసించియు నీట
కప్పత్రావ లేదు కమల మధువు,
తేటి వచ్చి కోలు తెప్పిమై దానిని!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

829

పద్మవనముఁ జొచ్చి పాడొనర్చునె గాని
గజము తనియ లేదు గంధకలన;
మోటునాని కేల మొగలిపూవుల సారు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

830

* పాఠాంతరము:— న్లవగ భల్లకములు పని చేసె రాముకై !

పండితుండు లేనిపట్ల, పామరులేని
వెలయఁగలరు తాము విజ్ఞులట్లు;
సూర్యుడ స్తమింప చుక్కలు వెలుఁగవా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

331

సుదతి ధీరు నేని సాగయించునన సాక్ష్య
మినుపక చ్చడాల ఋషులె చాలు !
సుందరులను గెలుచుశుకులు కొందఱె సుమీ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

332

అపదలను దెబ్బ లనుభవించు నతండు
సంస్కరింపఁబడుచు చాల వెలుఁగు;
ఉలులదెబ్బ లందు శిల దేవమూర్తియా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

333

కష్టములను నలిగి గట్టెక్కు నాతఁడే
చొక్కు సాఖ్యదేవి యక్కు నెక్కి ;
మేల్చి నలిగి నగగ మెడమీది కెక్కదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

334

పసిడి మంచిచెడులఁ బ్రకటించు నొరగల్గు,
నరుల గుణము పసిడి మోతుక పాము,
స్త్రీల యోగ్యతలను జెప్పును గేహంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

335

పేదవారి శ్రమల పెరుగుచు నున్నవి,
ధనికవర్గ సంపదలు కరంబు;
కలుగువారి యాటకట్టు మేల్కొన వేది !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

337

తేటి చంపకమును తిట్టిన, నయ్యది
పరిమళములె దిశలఁ బర్వఁ జేయు;
శిష్టు దుష్టుడంచు చెడదిట్ట చెడునొక్కొ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

338

అచరించునప్పు డమృత తుల్యము లయి,
అవల విషఫలము లందఁజేయు
కార్యములకు నరుడు కడగంగరాదయా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

339

గుర్తుపట్టువారు కొఱవడినప్పుడు,
పూజ్యులేని ఘనత పొందలేరు;
మణిని గాజటంచు మందుఁ డెంచును గదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

340

మణిని గాజటంచు, మణియంచు గాజును,
దలఁచి మోసపోవఁ గలుగు నష్టి;
నిక్కమైన తెల్వి నెఱపు శాంతి, సుఖంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

341

పూజ్య గొప్పదనము పొగడ నిష్టము లేక
దోషములను మోపు ద్వేషబుద్ధి
మణిని గా జటంచు నుచుజల వచ్చించు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

341

పంచదార నిసుక యంచు పిల్లగు గాక
తియ్యదనమె యిచ్చి తృప్తి గూర్చు:
పేరు మార్చినంత, మారునా స్వగుణంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

342

స్నేహితుండు వోలె చేసిన ధర్మంబు
జీవివెంట కేగి శివము గూర్చు:
నాది యనిన మేను బూదిపాలై పోవు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

343

జ్ఞానతేజ మెడలద లోన నిండారెనా,
పుస్తకములు చదువఁ బూన నేల !
పట్టపగలు దివ్వె పెట్టఁగాఁ బని యేమి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

344

ప్రొద్దు పొడిచి వెలుగు పొడసూపకుండిన,
వేలు దివ్వె లేని వెలుగుఁగాక,
కటికి చీకట్లను కబళింపఁ జాలునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

345

భాన్యకాశి దంపి, తంకుకాల్ గ్రహించి,
చిట్టు, పొట్టు - వదలి పెట్టినట్లు,
సారముం గ్రహించి సారహీనము వీడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

346

గజశరీర మెంత ! కంఠీరవం బెంత !
సింగ మెగిరి యేడ్పు శిరము వ్రచ్చు;
వజ్ర మల్ప మైన వ్రక్కలింపదె కొంజ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

347

పూలగుండెలందు పొంగారు తేనియ
కడుపునిండఁ ద్రావి క్రాలుతేటి,
పూలమీఁది మంచుబొట్లు గ్రసించునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

348

సుప్రసన్నముఖము, సుమధురమా వాణి,
విమలదృష్టి, స్నేహవృత్తి, కరుణ
సంభ్రమమునఁ జూచి స్వాగత మొసగుట
సుజన లక్షణములు సువ్వె మిత్ర !

349

నీవు ముందుకేగు త్రోవయే జీవించు
టనగ, కాన చేయు మవిరళకృషి !
మాండ్య మన్నదాని, మరణంబునేనియు
గెలిచి సిద్ధి బొందఁ దలపు మిత్ర !

350

తెల్లఁబడినజుట్టు తెల్పు వృద్ధుండని,
 ఎడఁద పండె నంచు నుడువలేదు;
 మసలితనము చూచి మోసపోవఁగ రాదు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

351

కంటకముల నేని ఖలజనంబుల నేని
 దూరముగనె ఉంచ దొసఁగు రాదా;
 ముండ్లు గుచ్చుకొనును, ముప్పు గూర్తురు ఖలుల్
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

352

తీయనై న నీరు తెగవాడుకొను జనుల్
 బావి యెండి వట్టిపోవుదాఁక
 దాని విలువఁ దెలియగానోప రేమందు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

353

కులమొకండె మనుజకులమండు దానిని,
 భాష లెన్ని యైన భాష మొకటె !
 మత మొకండె, ఆత్మమత మగు నయ్యది !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

354

పూర్ణ సిద్ధి నంద బుద్ధిఁ దలం తేని
 అనుభవించు బ్రతుకు ననుదినంబు-
 నవ్యజీవనంపు నాంది కాఁగలయట్లు
 బ్రతుకు తీర్చుకొనుచు ప్రబలి, మిత్ర !

355

చెప్పదగినవాటిఁ జెప్పి మెప్పింప నౌ
చెప్ప రానివాటిఁ జెప్పి నొప్పి
కలుగఁ జేయఁగూడ దిల నెవ్వ రేనియు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

356

అస్మియముల నై న అత్యున్నామ రీతిమై
అఁచి తూఁచి నొప్పి అంటకుండ
చెప్పఁగలుగుచొప్పు మెప్పు ఘటించురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

357

ప్రాత విషయములను భావమందు నిమిజ్చి
కొత్తవాని నెఱిగికొనుచు నూర్చి
సృష్టి చేయు టొప్పు శిష్టులౌ కవులకు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

358

తన్న పొగడికో లితరులను దెగడుట-
కుజన లక్షణంబు; సుజను త్రోవ-
తనదు గొప్ప చెప్పికొన కొన్లఁ బొగడుట !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

359

నరుఁడె గొప్పవాఁడు నరలోక జీవుల,
నరునియందు గొప్ప దరయ మనసు,
మనసు మార్పు నరుని మహానీయమూర్తిగా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

360

*గతిని పెంచుకంటె మతి పెంచుమార్గంబు,
జడత వీడి మృడత పడయుతోన,
మదము ప్రిదిలి హృదయ మెదిగెడి నడవడి
పడయుదేని బ్రతుకు పండు మిత్ర ! 361

ఒరులఁగలసియుండు, మొరులకై జీవింపు,
మొరులహితము చేయుచుండు మెప్పుడు;
స్వార్థమునకు బ్రతుక సాధులక్షణ మానె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 362

హస్త కౌశలమున అఖిల ప్రజాభిక్తి
కొంద యపకరించుచుండు రెప్పుడు;
కట్టుకథలు చెప్పి పొట్టపోసికొనుచు
కొంద యుండు రవనియందు; మిత్ర ! 363

ఆరుగాల మొడలు ధారవోసినఁ గాని
పిడుచ నోటఁ బడని పేద లుండ
సోమరులకు నెల్ల సుఖములు చేకూర్చు
భరతభువిని బ్రతుకు బరువు; మిత్ర ! 364

సృష్టి చేసి యిచ్చు శిల్పీశ్వరుఁ-శివ
కేశవాది మూర్తిరాశి ప్రశీభ !
పూజ చేసి బ్రతుకు పూజారి వానిని;
శిల్పి తిండి లేక చివును; మిత్ర ! 365

* గతి = జీవనోపాధి. మృడత = శివత్వము. ప్రిదిలి=నగించి.

శిల్పి విగ్రహముల సృష్టించి కోవెల
సంప్రతిష్ఠ చేసి స్వామి *కిడంగ
అప్పు పూజికిని అర్చించు నధికార
మబ్బు పూర్వ నియమ మరయ మిత్ర !

866

అట్టి సృష్టికర్త నాడిమ బ్రహ్మచ
గర్భుడికి మారుగా నొనర్చి
చిన్నచూపు చూడ శివుడేల హస్తించు ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

867

పొట్ట నింపునట్టి పుణ్యాత్ము కర్షకు
తనకు నలువ లొసగు తంతువాయు
సర్వవస్తువులను సమకూర్చు శిల్పిని
కీడుపఱుప చేటు మూడు మిత్ర !

868

తాను సంకరుండు, తన యొజ్ఞ సద్భవ్యా
వంశజుండు, గురుల వంగడంబు
తిట్టునట్టి మూర్ఖుడెట్టి గురుద్రోహి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

869

గెలుపు లంది ఉచ్చి కులికెడు నట్టులే
ఓటములను గల్గు లోటు గూడ
అనుభవించునపుడె అగు నిండుబ్రతు కెన్న !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

870

* స్వామి = ఆలయమును నిర్మింపజేసిన యజమానుడు.

ఎండమావులందు నేముండు నీరముల్ !
 వంజఁ బిదుక పాలు వచ్చు నొక్కొక్క !
 పండునందు పురుష సామర్థ్య ముండునా ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

371

నేలమీద పడవ, నీటిమీదను బండి
 నడపఁ జూడ సిద్ధి పడయఁ గలఁడె ?
 తగిన సాధనముల నగు పని సాధింప !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

372

స్వీయధనము ఖర్చు చేయనొల్లని లోభి
 కంటె పరుల ధనము కావలె నను
 పరమమూర్ఖుఁ డధికపాపిష్ఠతము జూరా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

373

ఆత్మవారియింటి అల్లుండ్ర మని వారి
 రక్త మాంసములను ద్రావి తినుచు
 పొట్టఁ బెరుప జూచుమూర్ఖ జామాత లీ
 నవయుగమున నుంట నాన మిత్ర !

374

ఆత్మహత్యతోడ అన్ని కష్టంబులు
 తీరు నన్న తలఁపు తెలివి లేమి !
 చచ్చి మనుజుడేమి సాధింప గలఁజూరా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

375

మంచిపను లొనర్ప మంచినాధనముల
నెంచి పూనుటొప్పు నెల్లరకును;
ఆలఁ జంపి వాటి తోలుతో చెప్పులు
చేసి దాన మిడుట చెట్ట మిత్ర !

376

దొంగపనుల డబ్బు దోచి సత్కార్యముల్
వేనవేలు చేయుదానిఁజె
ధర్మమున గడించు ధనమున దోషముల్
లేని బ్రతుకు ద్రోయఁ బూను మిత్ర !

377

కాకిమూఁకఁ జంపి గ్రద్దల కాహార
మిడుట దోష మంచు నేల చెప్ప !
అంతరాత్మ పలుకదా ఆలకించిన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

378

చాప మేల చేయ, పరిహారముల కేల
పాటువడఁగ ! బురడఁ బడఁగనేల !
కడుగనేల మేను : కడులోభమునఁ గాక !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

379

చెప్పఁ దరమె నేడు చీకటిమార్కెట్టు
వారు చేయు ద్రోహ దారుణములు !
పరుల దోచుఁ డబ్బు హరుఁ డిచ్చుగించునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

380

ఉంఛవృత్తి సక్తు మోక్షింశ సమకూర్చి
దానకేన ధర్మ తనియుఁ జేసి
పరమపదము గనిన భక్తు * నెఱుంగమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

381

తగవు వీడి నల్ల ధనము కోట్లా ర్జించి
గుడులు గోపురముల కిడుకంటె,
ధర్మమున గడింగు దమ్మిడి యైనను
కూటిపేద కిడుట గొప్ప మిత్ర !

382

కూడు గుడ్డ లేక, “కొంప గోడి”యు లేక
అలమటించువారి నరయకుండ
తనకు గుళ్ళు గట్ట తనియునా శ్రీహరి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

383

“భారతమున నెల్ల ప్రజలు మాత్రమే కాదు
ఒక్క కుక్క యేని మెక్కకుండ,
నుండునంతవఱకు నుండను శాంతిగా”

384

అను నరేంద్రు పలుకు వినవె ! మిత్ర !
దేవతలకు ప్రతిగ దివ్య గురూత్తము
కోవెలలకు ప్రతిగ భావి దీర్పు
వివిధ విషయ భరిత విద్యాలయంబులు
వృద్ధి నంద మేలు పృథ్వి మిత్ర !

385

* భారతములోని సక్తుప్రస్తుడు.

ఎదుట నెంతో పొగడి యేపాటి చాపైన
నింద నేయు ధూప్త నీచములు
గ్రామముల వసించు గోముఖివ్యాఘ్రముల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

386

పనులు తీరువటకు ప్రార్థించి అవి తీర,
ఉపకరించినట్టి ఉత్తములను
తలఁపనట్టి పటుశృతఘ్ను లురమ్ర జగాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

387

గాలి ప్రతిఫలంబు కాంక్షింపకే వీచు;
ఇచ్చు పండ్ల నల్లె వృక్షచయము;
సజ్జనాళి అల్లె సాహాయ్య మొనరింతు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

388

ఊరిపెద్దయన్న ఊరెల్ల వణకును;
పెండ్లమన్న నూరిపెద్ద వణకు,
పెద్దఊరికైన, పెండ్లాని కగునొక్క !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

389

వృక్షసములతోడి సాత్త్వికాహారంబు
దేహబలము, బుద్ధి, తేజ మొసంగు;
ఒండు రెండు రుచుల నుండ దారోగ్యంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

390

కాయలున్నచెట్టు కాపలా కోరును,
జ్ఞానధనుఁడు నియమ చయముఁ గోరు,
ద్రవ్యవంతుఁ డాత్మగర్వణ గోరును;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

391

బ్రతుకువెంట నంటి బడలక పర్వెత్తఁ
జాలునట్టి దొక్కచావు సూవె!
బ్రతుకు సార్థకమగు పని చేసి చావరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

392

చావుమహిమ నెఱుంగఁ జాలెడు వానికే
బ్రతుకువిలువ తెలియఁబడు నిజముగ
బ్రతుకులోని చివరి భాగమేరా చావు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

393

బ్రతుకవచ్చు నరుఁడు పదిపదులేండ్లై న
ఎన్నినాళ్ళు బ్రతికి యున్నఁగాని,
బ్రతుకునందు చేయఁబడు ఘనకార్యమే
నరునిగొప్ప చెప్పా; ఎరను మిత్ర !

394

ఆశపడుదు లోక మన్యాయములు లేక
ధర్మరాజ్యమై ముదంబు గనఁగ;
అట్టికాల మెప్పుడై నను గాంచితే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

395

శిష్టశక్తులకును దృష్టశక్తులకును
సంగరంబు ప్రకృతి సమ్మతంబు;
అగుట నిట్టియాశ అడిమాసయే సుమీ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

396

అగులు పొగడుటన్ననపురూప మవుటచే
మిత్రపరుల వేల మెప్పులైన
సాటికావు వైరి సాధు వాదమునకు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

397

ఎన్ని చూపు గురువి కున్నదోషము లేని !
కొసరి పొగడు పగతు గుణము లేని !
పక్షపాత రహిత భావనాశాలివై ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

398

మోమునెదుట చేయుపొగడికల్ నిక్కము
లనుచు మోసపోకు మజ్జడ వయి,
చాటుగా నొనర్చు సంస్తు తినిందలే
నీదురూపు దెలుపు నిజము; మిత్ర !

399

బుద్ధిలోని సుగుణములను, దోషంబుల
సంతరాత్న చెప్పు నడుగుదేని,
పరులు చెప్పుకంటె పరమస్వయంబుగా;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

400

సేపు విన్నదెల్ల నిజమని నమ్మకు
కల్లలను వచింతుఁ ఖిలజనములు;
చిరనిమర్శ సత్య మరసిన పిమ్మటే,
విశ్వసింపవలె ఏనేకి; మిత్ర !

401

అర్థమునకుముం దపార్థ మూహించుటే
బహుజనముల కుంఠ సహజగుణము;
నూటి కొకడు దప్ప, పాటింపలే రొరు
లెట్లు లున్నదాని నట్లు మిత్ర !

402

కంటియద్దములకు గల రంగురీతినే
వస్తు వితతి దోచుపగిది తనదు
మనకి దగినటే సమస్తమ్ము దోచురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

403

వయసు ననుసరించి వర్ధిల్లుచుండును
కోర్కు లెన్నో యెడఁద గూడుకట్టి
ప్రాయమునకు కీర్తిపై ఆస నయితము
ఏఁగిపోవుచుండు; వినర మిత్ర !

404

కోరుకొనగ వలయు కొందఱితో మైత్రి
లాభపడగ నెదఁ దలంతు మేని;
కోరుకొనగ వలయు కొందఱితో పగ
హృదయ శాంతి వలతు మేని; మిత్ర !

405

నాయకుని నొనర్తు నాల్గవశతి కార్ద్ర
చిత్తు, సచ్చాశ్రమి, చిత్రశిల్పి,
సత్కళా తపస్వి. సంజీవదేవుని;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

406

పంచమ శతకము

పా ర మార్థి క ము లు
ఈ శ్వ రు డు

వ్యావహారికముల వచియించి యిట్టుల
పారమార్థికములఁ బలుకుచుంటి
భవవిముక్తి నొసఁగు పరమార్థచింతన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

407

సృష్టి యుండుదనుక సృష్టికర్త యొకఁడు
ఈశ్వరాఖ్యచేత నెసఁగుచుండు;
సృష్టి లేద యేని శేషించు బ్రహ్మమే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

408

నువ్వులందు నున్న నూనెచందరబున
విశ్వమందు వెలయు నీశ్వరుండు;
చూడ చేతఁగాక లేడన్న నేమాయె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

409

స్థూలనేత్రములకుఁ దోపనిదేవుండు
జ్ఞాన నేత్రమునకుఁ గాన వచ్చు ;
దుర్భిణులకు పగటఁ దోపదా గ్రహరాశి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

410

కంటి కగ్గపడక కల వెన్నో యచుభూతు
లట్టి వెల్ల సున్న యచుట తగునె !
బాధ ననుభవింపు, పట్టి చూపుదె దాని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

411

ఈశుఁ జూచు టన్న, వాసనచూచుట
వంటిదంచు నెఱుంగవలయు నరుండు;
కన్ను చూడలేదు గద వాసన నొకింత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

412

వాసనలను జూడ వలఁతి ముక్కయినట్టు,
లీళుఁ జూడ పూత హృదయ మొకట
వలఁతి యచు యోగివర్మల కెఱుకరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

413

కనులు లేక చూచు, విను కర్ణములు లేక,
అవయవములు లేక అన్ని పనులు
చేయు నీశ్వరుండు; చిత్ర మాతని స్థితి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

414

సాధనములు లేక, సాధింప కార్యంబు
 లేవని కగునొ వాఁడె ఈశ్వరుండు;
 చోద్యమతని మహిమ చూడ, నాలోచింప
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

415

కాఁడు పురుషుఁ డతఁడు, కాఁడు నపుంసకుం,
 డంగనయును గాదు; లింగలక్ష
 వాళి కందనట్టి యద్భుతశక్తి సూ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

416

భాష లింగ వచన బహువిధ క్తుల నొప్పు;
 పలుకఁ జాలు నెట్లు బ్రహ్మము నది ?
 మదికి మాట కందనిది గదా తత్త్వంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

417

విశ్వయంత్ర మూర్త్యవిధి తప్పకుండంగ
 తిరుగ నొక అమేయ దివ్యశక్తి
 వెలయు, దేవుఁ డంచు పలికి రద్దానినే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

418

ఎవని నెఱిగి నంత నేను, నీవును, పరు
 లెల్ల జీవకోటి యేక మగునొ
 అట్టివాఁడె దేవుఁ డగు తత్త్వ దృష్టిని
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

419

దేని నెఱిగి నంత నేను నీవును పరు
 లెల్ల వస్తు కోటి యేకమ యగు,
 నట్టి పరమతత్వ మగు పరబ్రహ్మంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

420

నామ రూప కార్య నటనల కందక,
 విశ్వనాటకంబు వెలయ, చిత్ర
 సూత్రధారుఁ డగును జువ్వె తా బ్రహ్మంబు
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

421

ఎవనిశ క్తి యెన్నదేని లుప్తము కాక,
 జ్యోతియె వెలుగుచు జ్యోతు లెల్ల
 వెలుంగఁజేయు నతఁడె విశ్వకర్మాభిఖ్య
 వెలయు నీశ్వరునిగఁ దెలియు; మిత్ర !

422

అఖల విశ్వపుష్టి కాధార భూతమై
 దివ్యశక్తి యొకటి తేజసిల్లు,
 చిత్తరువుల వెలయఁజేసెడి తెరవోత !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

423

భూత భౌతికములఁ బొందక, అవ్వని
 లోన, వెలిని-నిండి జ్ఞానరమ్య
 మైవచింపరాని దగు పరబ్రహ్మంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

424

శుక్రమండలంబు శోధింపగా వచ్చు,
కుజనిగూర్చి తెలిసికొనఁగ వచ్చు;
ఆత్మతత్త్వ మెరుఁగు టనిది విజ్ఞుల కేని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

425

కలదు లేదటంచు పలువాదములు మూల
తత్త్వమును గుఱించి తారసిల్లె;
ఆత్మరూపమైన దనృత మెట్లగు నొక్కొక్క !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

426

సర్వశక్తి యెవఁడో, సర్వజ్ఞుఁ డెవ్వఁడో,
నిత్యతృప్తుఁ డెవఁడో, నిత్యుఁ డెవఁడో,
ఎవఁ డసంతశక్తి, యెవఁడు సర్వేశ్వరుం
డతఁడె ఈశ్వరాఖ్యుఁ డగును మిత్ర !

427

ఆత్మభావ మంది, అమృతులౌ యోగుల
వర్తనములు, దివ్యవాక్కు లరసి,
ఊహ సేయు బ్రహ్మ మున్నది లేనిది;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

428

లేనిదానిఁ గూర్చి లేదని చెప్పక,
ఉన్న, దందు మనుచు నొత్తి చెప్పి,
పంచనం బొనర్చె పరమార్థ వేత్తలు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

429

విస్తరించుచున్న విజ్ఞాన శాస్త్రంబు
మూలతత్వ మర్థమును వచించి
సంఘములఁ దీర్పుఁ జాలిన మేలవు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

430

పూర్వతత్వవేత్తః బూజించు జగమిశ్ట;
కొలుచు నపుడు భువికి కొత్తనెలుఁగు-
దారిచూపు నవ్య తత్త్వోపదేశకు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

431

లేదటన్నమాత్ర లేకుండఁ బోఁబోవ
దున్నవస్తు వుండు నున్నయట్లే;
ఉన్న దన్న లేమి కునికి సిద్ధింపదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

432

“దేవుఁ డెక్కడ”ంచు తిరుగఁగాఁ బనియేమి !
సర్వభూత హృదయ సద్బ్రములను,
ఈశ్వరుండు లేడె ఈశ్వరింపఁ జాలిన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

433

హృదయస్థిమైన ఈశ్వరుఁ గనలేక,
తిరుగు చుండురెల్ల తీర్థములకు;
చేత కొఱవిఁ బూని చిచ్చు పెదకనల్లు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

434

తత్త్వసాధనమున తనువులో పరమాత్మ
నరయవచ్చు ధీరుఁ డైనవాడు;
ఆత్మదర్శనము నందక సుఖ మేడ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

435

బొంది నీశుఁడున్న చందంబు తెలుపఁగా
కలప, తాలు వెట్టి కట్టినట్టి
గుడిని దైవమూర్తిఁ గూర్చిరి మనవాడు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

436

సాధకుం డొనర్చు సాకార పూజన
లంతరాత్మఁ గనుట కైన మెట్లు;
సిద్ధి యొదవినంత శివపూజ లేలరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

437

దైవతములపేర “తంత్రాలు” పన్నుచు
కలి నమాయకులను వలల వైచి,
పొట్ట పోసికొనెడి పుణ్యాత్ము లుందురు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

438

దేవుఁ డన్న జంతు దేశాన మోసాల
కేమి కొఱత జనుల నిచ్చుకొలది
దోచుకొనఁగ వచ్చు దుస్తంత్రములుపన్ని;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

439

శాస్త్రజాల మెల్లఁ జర్పించి వేత్తలు
 సృష్టి మూలశక్తిఁ జెప్పుటెన్న,
 గుడ్డివాండు) గజముఁ గూర్చి చెప్పుటె యగు
 విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

440

అనందము

ఆత్మలోన నెలుఁగు నానందమున పాలు
 పంచుకొనియె సర్వ వస్తుకోటి
 అలగు చుండు జగతి నానంద మయముగా!
 విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

441

ఆత్మ నెలుఁగు సోక కానంద మయమాట
 జగతి దేని కేని సాధ్య పడదు;
 బెల్ల మిడక తీసి పిండి కబ్బదు గదా!
 విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

442

అఖిల జగము నరున కానంద మగుటకు
 హేతు వాత్మ దాన నిమిడి యుంట,
 పాల రుచికి వెన్న మూలమైనట్టుల;
 విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

443

సర్వ జీవులకును సహజ మానందంబు
 దుఃఖ వికృతి యెప్పుడో లోచి, పోవు;
 సహజ సిద్ధ మేదో, స్వస్వరూపంబదే!
 విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

444

ఎడద నాశ్రయించి పాడము నానందంబు,
వెలిజగంబునందు వెలయు నంచు—

భ్రాంతిఁదలంచి నరుడు భంగమందుచునుండు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

445

ఆత్మనిష్ఠ మైన ఆనందము వెలార్ప
బాహ్యజగము తోడుపడఁగ వచ్చు;
కాని బాహ్యవస్తుగతము గా తది సుంత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

446

బాహ్య విషయరాశి ప్రతికూల మనుకూల
మైన యపుడు దుఃఖ హర్షములను
అందుచుండు చిత్త; మవి లేవు వెలుపల;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

447

ప్రకృతి శక్తులెల్ల వశమైన, సుఖమును
పడయలేదు, మనసు వశము గాక;
ఆత్మనిష్ఠ సౌఖ్య మాత్మ గెల్వక రాదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

448

ఆ స్తి క త - నా స్తి క త

జడమునుండి పుట్టు చైతన్య మనియును,
జడము వేటు, జ్ఞానశక్తి వేటు,
అనియు రెండుమతము లలరు నీలోకాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

449

కాష్ఠమందు నగ్నికరణి చైతన్యంబు
జడవిలీనమై సుసమయమునను
వ్యక్తమౌనటంచు వచ్చియుండు కొందఱు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

450

జడముకన్న వేతె చైతన్య మను సత్త
కల దటన్న, ఆస్తికత చెలంగు;
జడమె మూలమన్న సాగు నాస్తిక్యంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

451

జడమునుండి పుట్టు చైతన్య మన్నచో,
ఆత్మశాశ్వతత్వ ముదాఁగి పోవు;
సాపక్ష్యా భేద పరిపాటి నశియించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

452

పుట్టునట్టి దెవుడు గిట్టక తప్పదు,
గిట్టునట్టి దట్లె పుట్టుచుండు;
జన్మమృత్యుదశలు శాశ్వతాత్మకు లేవు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

453

ఆత్మశాశ్వతత్వ మంగీకరించిన
జన్మ కర్మ గతులు సంభవించి,
మోక్షసాధనములు మొదలగు యోగములు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

454

హరిహారాది నిఖిల సురల కాధారమై
తనరు నిర్వికార తత్త్వ మొకటి;
నగలరూపు చాల్పించగిన బంగరు వోలె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

455

నగలు, పెక్కులైన నామరూపములతో
నొప్పుచున్న, బంగరొక్కటె కద !
పరమతత్త్వ మొకటె; పలు నామరూపముల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

456

హేమకాంక్షీ నగల కెట్టి విల్యయు నీక
బంగరువునె కోరు భంగి, జ్ఞాని
దైవతముల మూల తత్త్వ మారాధించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

457

జలమొకండె, బుడగ, లలలు, నుర్వులు, సుడుల్
గాఁగఁ దోచున ట్లఖండ మైన
బ్రహ్మమొకటె తోచు బహురూప విశ్వమై !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

458

ఆస్తికుండవైన నాస్తికుండవె యైన
బాధ లేదు, చెడ్డ బాటఁ జనక
కడఁగితేని లోక కల్యాణమునకునై !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

459

అస్తి కుండ నంచు, అవివీతిపడుడయి
 ఘోరముల నొనర్చు కూళకంటె,
 నాస్తి కుండ మేలు నయశాలి యైనచో !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

460

అందరానిదాని “అస్తి, నాస్తి” యటన్న
 లోటు లేదు మాకు; లోకమునకు,
 నిత్యమవసరములు* నీత్యవివీతులు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

461

శల్లి, దండ, గురుల ధర్మస్వరూపుల
 పూజ చేసినట్లే, భువన జనకు
 నర్చ చేసి ధన్యులగుదు రాస్తి కు లెల్ల!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

462

దైవభక్తి యున్న తరియించు నాతండె;
 మంచి నడతచే సమాజమునకు
 మేలు గాన, నడత మించును దైవమ్ము!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

463

* నీతి ఆచరించుటకును, అవివీతి వదలిపెట్టుటకును తెలియ
 దగినవగు చున్నవి.

అదృష్టము

కన్న మొదలుగాఁగఁ గలయింద్రియములకు
గోచరించు వస్తుకోటి దృష్ట,
మందకుండ వాని కలరున దేమగు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 464

తిట్ట నేల నేఁ డదృష్ట మన్నంతనే
ఇంద్రియముల కించు కెఱుక పడక,
తేజరిల్లునది అదృష్టము కా కేమి !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 465

మనసుకందు సర్వమును దృష్టమే యగుః
బుద్ధి కందు కొనఁగఁ బోలనట్టి
విషయ జాతమెల్ల వెలయు నదృష్టమై;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 466

వస్తువందు నిమిడి వర్తిల్లు ఘన శక్తి
దృష్ట మగునె యెట్టి ధీనిధులకు ?
అగుట నది అదృష్ట మనుపేరఁ బరగదా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 467

దృష్ట మైంద్రియక మదృష్టం బతీంద్రియ
మైన తత్త్వ, మాత్ర ఆదియె గాన,
ఆత్మదర్శనమున అమృతమై మనజుండు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 468

హేతువాద మిప్పు డెఱకలు దాలిచి,
తిరుగుచుంట కీ యదృష్టవాద
మొకటె మూలహేతు వూహించి చూడరా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

439

కర్మము

కర్మ మన్న దెపుడు ఘనశక్తియు క్తమై
ఉచితఫల మొసంగు చుంట నిజము;
ఇట్టిశక్తి నే అదృష్టమం చాడిరి!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

470

కర్మములు ఫలంబు గల్పింపక నశించు
నంచుఁ జెప్పువాని నా స్తికుడని
యెన్నె బుద్ధదేవుడేవాఁడో; నిజ మది!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

471

కర్మమం చదృష్టగతి యంచు వాకొని,
మూఢులై న వారి మోసగించి,
అణగఁగ్రదొక్కఁజూల వభివృద్ధి గననీక;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

472

కడు విచిత్రమైన కర్మ విభానము
లెవరి కెట్లు పండి, యెప్పు డెట్టి
సద్ధి గూర్చునో వచింప శక్యమని గాదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

473

ఏది కర్మఫలమొ, ఏది యదృష్టమో
తెలిసికొనుట అంత తేలికగునె!

తోచినట్లు పలుకుఁ దుందుడుకు జగంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

474

గహనమైన కర్మగతి నెఱుంగుటకు; స
ర్వేశ్వరునకు, సంయమిశ్వరునకు
తక్క, పరుల కగునె తల గొట్టుకొన్నను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

475

యోగ నిశితబుద్ధి కొక్కనికే చెల్లు
కర్మగతి నెఱుంగు గౌరవంబు;
చింత సేయవలయు చిర మాతఁడును హృది!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

476

కర్మబద్ధజీవి క్రమయత్న మొనరించి
అధికతర ఫలంబు లందవచ్చు;
యత్నపరుఁడుగాక *యర్థసిద్ధి హుళక్కి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

477

“పుట్టె డామువమునఁ బొరలిన నై నను
అంటునంతె అట్లు” నన్నయట్లు,
జతనపడిన ఫలము సమకూర దొకనికి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

478

* అర్థము = ప్రయోజనము, ఫలము.

కాన బ్రహ్మరూపకర్మ కంజలి పెట్టి,
యుక్తమైన కర్మయోగ మూని,
జీవితమ్ము గడుపఁజెల్లు నుత్తమునికి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

479

ఆచరించునది అహంకారవశమున
కర్మ మనఁగఁబడు; అకర్మ మగును
ఆచరించునది అహంకారమును వీడి ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

480

నేను నే నటన్న జ్ఞానమే శుద్ధాత్మ;
అదియు ఇదియు నే నటన్న తెలివి
శరయవలయు సూ! అహంకారమును గాఁగ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

481

పు న ర్జ న్మ

హేతువాద దృష్టి నెంచ పునర్జన్మ
లే దనంగ వీలు కాదు; జేహి
మేనితోడ తాను మృతి నొందినన తప్ప;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

482

కర్మ జన్మమునకు కారణ మాటచే
ప్రాగభవంబు లేక ప్రకృత జన్మ
మచ్చెనన్న వచ్చు నిశ్చయమే యిది;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

483

ఉండఁబోవ దన్న నుత్తరజన్మంబు
నేటి జన్మమందు నెఱపుకర్మ
నవ్వుమై కృతప్రణాశదోషము వచ్చు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

484

ప్రాణి నిత్యఁడంచుఁ బలికి, పునర్జన్మ
లే దటనెడివారి వాద మరయ
పాపి నరకమందె పరితపింపఁగవలె;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

485

పాపియైన జన్మ పారంపరీలబ్ధ
పుణ్యమున విముక్తిఁ బొందఁ గాన
శాస్త్ర హేతు హితము జన్మాంతరస్థితి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

486

అనిబిసెంటు, మతము లన్నింటి శోధించి,
చర్చ చేసి చిరము, సారమేర్చి,
చాటలేదె నిజము, జన్మాంతరముగూర్చి!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

487

కుండలిన్ శక్తి

మనుజునందు నున్న ఘనశక్తి నూఁటింట
నాల్గుపాళ్ళె జగతి సౌట్యమాడు ;
అన్నిపాళ్ళు వెలుఁగ నతఁడు దేవుండగు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

488

నిదురపోవుశక్తి నెదతట్టి మేల్కొల్పి,
ఉజ్వలింపఁ జేయు యోగినరుఁడు,
కట్టె రాచి నిప్పు గాంచు తెఱంగున !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

489

కుండలిని యటంచు కొనియాడిరాశక్తి;
తలను క్రిందు చేసి వెలయుదాని
ఉర్ధ్వశీర్ష కమ్ము నొనరించు సంయమి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

490

వెన్నుపాము నంటి యున్నదం ద్రీశక్తి,
తల్లికిందు లాటవల్ల తెలివి
తప్పియుండె; పైకి తలద్రిప్ప రాజించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

491

నిఖిలనాడులందు నిద్రించు నీశక్తి,
బ్రహ్మనాడియందు పాఱఁ జేయు
నతఁడు పడఁకుఁజాలు నక్షయైశ్వర్యంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

492

బ్రహ్మనాడి మూర్ధపర్యంతగామిని
అక్షరాత్మతత్త్వ మరయుతోవ;
అందు తిరుగువాని కటచేతిదగుశక్తి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

493

వేయి కైకులున్న విరిదమ్మిలో శక్తి
నిండి యండు; నిద్రనుండి లేచి,
అందుకొనగ యత్న మాచరింప ఫలించు ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

494

సంయమిండు లభికసాధన మొనరించి,
శక్తి దీప్తి వడసి సర్వసిద్ధు
లభిగమించి జగతి కందింపరె శుభంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

495

ధ్యానభారణలు సమాధితో నొడఁగూడి
సంయమం బనంగ సాగుచుండు;
సంయమించుయోగి సర్వసిద్ధుల పండు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

496

యోగ ము

శైవమతమె తొలుత జగతిపై జన్మించి
యోగమర్చములను ఉగ్గడించె:
నాగలింగపుష్పమే గుర్తు దీనికి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

497

శైవసిద్ధులెల్ల చాటినా రహ్మంగ
యోగమార్గముల్లెమ్మొత్తమి మనః
కపటయోగు తెల్లుకనుగొందో రద్దాని!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

498

మనసు వశపడంగ నొనరించు సాధన
చాల గలదు, యోగి జడత వీడి,
నిగ్రహింపవలయు నెమ్మది నెమ్మది;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

499

చిరసమాధిసుఖము చిక్కునా మాటల
తెరపి లేని యోగ దీక్ష గాక,
కోయకుండ పిలువ కాయలు రాలునా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

500

* బాహిరాంగములనె పట్టఁ జాలనివాఁడు
అంతరంగసిద్ధి నందఁ గనుట,
మొదటిమెట్లు వీడి తుదిమెట్లు నెక్కుట !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

501

తిమిరమందు దారి తెల్పును దీపంబు;
జ్ఞానపథము సూపు సద్గురుండు;
అమృతసిద్ధి గూర్చు నధ్యాత్మయోగంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

502

* అష్టాంగయోగములో యమ, వియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ,
ప్రత్యాహారములు బాహిరంగము లనియు, ధారణ, ధ్యాన,
సమాధిలు అంతరంగము లనియు చెప్పబడును.

వేదశిఖలు చెప్పు విశుతాధ్యాత్మిక
యోగమునకు సొంగ యోగమార్గ
మన్వయించి నడువ నగు తత్త్వ సంసిద్ధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

503

వాదము

వివిధవాదములును వెడలి తత్త్వము నింత
నిర్వచింపలేక నివ్వెఱవడె,
అనుభవైకవేద్య మది వాదసాధ్యమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

504

బుద్ధివిలసనములె పో! వాదధోరణు
లున్న తత్త్వ మున్న దున్నయట్లు
గోచరించు యోగ మాచరించెదవేని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

505

వాద మెప్పు డేని భేదాల సమకూర్పు:
యోగ మన్వయంబు నొనరఁ జేయు;
వాదికంటె యోగివరుఁ డుత్తముఁడు సుమీ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

506

వాదులొడు వెడలి సాదులతో నైన,
మనసు కలఁత చెందు, మహిమ దొరఁగు;
మన్ను చల్లి నీరు మలినంబు గాకున్నె!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

507

అధిపుఁ జేయువాఁడ నై దవశతి కాంధ్ర)
 సంస్కృతాంగ్ల హింది సత్కవిని మ
 హావధానిని శరభాచార్య గణితజ్ఞ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

508

—c—

షష్ఠ శతకము

ర స వా ద ము

రాత్రి పవలు నాక రసవాద విద్యకై
 పాటొనర్చి భంగ పడుటకంటె,
 కాయకష్టమునను గంజిత్రావుట లెన్న !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

509

వసేడి సేయ నెంచి పలురీతుల శ్రమించి,
 చేతి కాసు లెల్ల “సీలవు చేశి”
 చిప్ప చేతఁ గొన్న శ్రీమంతు లున్నారు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

510

ఇహసుఖంబులను ఘటిల్లఁజేయఁగ వచ్చు
 కోట్ల కీర్తరునిఁగఁ గూర్చవచ్చు,
 హేమవిద్య మదికి నెటు క్కాంతి చేకూర్చు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

511

మనసు బంగరువుగ మార్పఁ జాలక యిన్ను
పసిడి సేయ పాటు వడుట పెట్టి;
*ఎడఁద బంగరై న హేమరాశు లవేల!

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 512

రసము బ్రహ్మమన్న రసరహస్య మెఱింగి
సరసుఁ డౌట శాస్త్ర సమ్మతంబు;

బ్రహ్మ వాద మావును రసవాద మప్పుడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 513

పాదరసము రసముగాఁ దలంచినవాఁడు

పసిడిరాసు లంద పాక్షికులాడి,

భేదమోదములకు పా దయి నశియించు;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 514

మాయ

మాయశక్తి మదికి మాటల కందదు!

మాయ గెలువ నరిది మానవులకు;

*మాయ గెలుచువాఁడు మహితాత్ముడగుఁజమి!

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 515

*పాఠాంతరము :—

మనసు బంగరై న మహానీయుఁ డగుఁ గదా !

పాఠాంతరము—

* మాయ గెలిచె నేని మఱుజన్మ ముండదు !

లేనిమాయ యుండులీల నటించుచు
 నరుని మోహపెట్టి నష్టపఱుచు;
 ఎండమావు లిట్టి నెలయించి లాగవా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

516

మంచువంటిమాయ మనుజులపైఁగప్పి,
 తెలిసికొనఁగ నీదు దివ్యపథము;
 ఎండవంటి తెలివి హెచ్చు నద్ది నశించు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

517

మాయ విడిచి నరుండు మనఁదలంచినఁగాని,
 మనుజు వీడి పోదు మాయ స్వయము;
 పురుషసుఖము గన్న పాలతి వీడునె వాని!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

518

రూపులేనిమాయ రూపు లెన్నొ ధరించి
 ఆస్మ బద్ధుఁ జేసినట్టు లొప్పు,
 ఆస్మమననమునను అమ్మాయ నశియించు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

519

మాయ నేలువాఁడు మాయాధపుఁడు బ్రహ్మ
 మతని నాశ్రయింప నణఁగు మాయ;
 భర్తమాట భక్తి పాటించునతి మాయ!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

520

లేనిమాయ యుండులీల నటించుచు
 నరుని మోహపెట్టి నచ్చపఱుచు;
 ఎండమావు లిట్టి నెలయించి లాగవా!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

516

మంచువంటిమాయ మనుజులపైఁగప్పి,
 తెలిసికొనఁగ నీదు దివ్యపథము;
 ఎండవంటి తెలివి హెచ్చ నద్దె నశించు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

517

మాయ విడిచి నరుఁడు మనఁదలంచినఁగాని,
 మనుజు వీడి పోదు మాయ స్వయము;
 పురుషసుఖము గన్న పాలతి వీడునె వాని!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

518

రూపులేనిమాయ రూపు లెన్న ధరించి
 ఆస్థు బద్ధుఁ జేసినట్టు లొప్పు,
 ఆస్థుమననమునను అమ్యాయ నశియించు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

519

మాయ నేలువాఁడు మాయాధపుఁడు బ్రహ్మ
 మతని నాశ్రయింప నణఁగు మాయ;
 భర్తమాట భక్తి పాటించునతి మాయ!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

520

చాన లోతెఱింగి చరియించుపురుషుండు,
 చెలికి లోనుగాక మెలంగ జాలు;
 మాయమర్మ మెఱుంగు మహనీయుఁడును నట్లు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

521

* అలరు నెంతవఱ కహంకార మెడఁదలొ

అంతవఱ కవిద్య యాటలాడు;
 మాయ పోయినంత మహితాత్మ మిగులురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

522

మి త్త

మూఁడు దశలయందు చూడంగఁబడకుండ
 వెఱుంగు నెద్దియొక్క వేళయందె,
 అట్టి దాని మిథ్య యనిరి తత్త్వజ్ఞులు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

523

జాగ్రదాదులందు జగము లోచును గాని,
 అల తురీయమందు నణఁగి పోవుఁ;
 గాన జగము మిథ్యగా నెంచి రార్థులు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

524

* ఈ సందర్భమున మాయ, అవిద్య అను మాటల నమానార్థముతో వాదించినవి.

సత్యము

ఎల్లవేళలందు నెద్ది మాయము గాక
 శాశ్వతముగ వెలుగు సత్తో - దాని
 సత్యవస్తు వంచు శాస్త్రజ్ఞులన్నారు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

525

*నాల్గు దశలయందు వెల్గొందు నాత్ముండు
 సాక్షిభూతుఁ డగుచు శాశ్వతముగ;
 అందుచేత బ్రహ్మ మయ్యెను సత్యంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

526

జ్ఞానయోగి

మాయ గుట్టు మట్టు మది నెఱింగిన జ్ఞాని
 ప్రాతి భాసికముగఁ బరగు జగము
 నెండమావులట్టు లెంచి సుఖంచురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

527

స్వప్న తుల్యముగను జగము నీక్షించుట,
 అల సమాధి సత్య మరసినట్టి
 పూర్ణ యోగ సిద్ధ పురుషులకే చెల్లు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

528

* జాగ్రత్త, స్వప్నము, కుమార్తె, సమాధి-అనునవి.

వేదములు మొదటి విజ్ఞానవేత్తలు,
అవల బుద్ధయోగి నగును చెప్ప,
మఱువఁదగనివారు మాండూక్యకారుండు;
శంకరారవిందు లింక మిత్ర !

529

యోగివర్యులందు నున్నతుల్ సానగా
దులు, పఠంజలియును, కలుషహర్త
పోతులూరుయోగి, పూజ్యులు వేమనా
ద్యాత్మవిదులెకాదె; ఆర్యమిత్ర !

530

అపర పరమశివుఁడె అగు విశ్వనాథాన
ఘాత యోమ హిమ, చేతమునకు
అందనట్టిదయ్య! అట్టి యోగీశ్వరు
లెంద యుదయమంది రిలను! మిత్ర!

531

భ్రమరకీటనీతి పాటించి అభ్యాస
పరుడ వగుదు వేని, పరుసవేది
వలన లోహజాతి బంగార మగునట్లు
సత్యసిద్ధి మది కెనంగు మిత్ర !

532

ఉహ కందరాని ఉత్తమోత్తమసహ
జామనస్కు-యోగ మందినతని
దర్శనమ్మె చాలు ధన్యుల గావింప!
కొలుచువారు సిద్ధి గొనరె! మిత్ర !

533

పూర్ణయోగసిద్ధిఁ బొందిన బ్రహ్మజ్ఞు
సేవ దోషహరము, శ్రీకరమ్ము ;
పక్ష్యఫల కుజంబు పండ్ల నొసంగదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

584

వి వి ధ ము లు

కల్ల బొల్లు కథల కల్పితాచారాల
నిజము బయటఁ బెట్టి నిలువఁ గలరె !
సత్యవాది కీస్తు చంపరా దుర్జనుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

585

కల్ల మతవిధాల ఖండించి సత్యంబు
చొప్పు దెలిపినట్టి సోకృటీసు
విసము నిచ్చి చంప వెఱచిరే మూర్ఖులు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

586

“పాటుఁడైనఁగాని, పంచముం డైనను
బ్రహ్మవేత్త నాకు పరమ గురుఁడు”
అన్నశంకరాచ్యు హత్య చేయరె ఖలుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

587

“మతము లెన్నియైన మనుజులొక్కటి యని
మానవతనుజాటు మన మహాత్ము
పొట్టఁ బెట్టుకొనరె కట్టిడి వంచకుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

588

ధర్మమోక్షములను దలపునఁ జొరసేక,
 లభ కామ దాసు లైన జనులు
 ఆస నేయవాగు మీసాలపైఁ దేనె!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

539

వేశ్యకొంప విటుల విడిదిపట్టయినట్లు
 చిత్త నిగ్రహంబు చేయలేని
 చెనటి మదినిఁ బెల్లు చెలరేఁగు కోర్కులు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

540

ఇంద్రియముల నిగ్రహించి కూర్చుండినన్
 పాదరసమువంటి పాడుమనసు
 చలన ముడిగి నిల్వఁజాలదాత్మకు లోఁగి
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

541

శాస్త్రముల మథించి సార మేరిచిపూర్చి
 పలుక వచ్చు సభలఁ బ్రాధి మెఱయ,
 చిత్తనిగ్రహంబుఁ జేయ నసాధ్యంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

542

తలను గొరిగి కావి ధరియించి కర్మలన్
 సన్న్యసింపినంత పాధ్య మగునె
 చిత్త నిగ్రహంబు ! చిరయోగమునఁగాక !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

543

విషయ వాసనలను వీడిన చిత్తంబు
మోక్షదంబు; విషయ భోగమునను
లదియె బంధహేతువై వినాశముఁ గూర్పు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

544

ఎల్ల జీవకోటి నీశుండు సృజించి
త్పత్తి గనక, నరుని సృష్టి చేసి
తనిసె, మానవుండు తన్నెఱింగెడినంచు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

545

మట్టినుండి పుట్టి, మట్టిచేఁ బెరుగుచు,
మట్టిలోనఁ గలియు నట్టిమేని
భోగములకు పాపములు చేయ నొనొక్కొ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

546

మృద్వికారమైన మేను దాల్చినమాత్ర
మృన్మయుఁడ నటంచు మెలఁగ కన్న,
చిన్మయుఁడవు, నీవు చేయనొ సాధన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

547

తొయి అప్పు దెచ్చి రామునిఁగా మార్చి
పూజసేయు యుగము పోయె నెపుడొ;
ఎల్ల వాళియందు నీశ్వరత త్వంబుఁ
గాంచి సేవ చేయఁ గదర, మిత్ర !

548

కొండతాళ్ళు దెచ్చి కోరినదేవుళ్ళు
జెక్కి, బాహ్యపూజ సేయుకంటె
ఎడఁదనున్న దేవుఁ జూడగన్న తరియింతు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

549

మేనిలోని దేవు మేనిలో తామర
పూల పూజ చేసి పొందు సుఖము !
మేనిపూలపూజ మెచ్చు హెచ్చుగ హరి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

550

తినని దేవతలకు శిండిపెట్టుటకంటె
తిను అనాథులకును తృప్తి గూర్చు
అన్నవస్త్రములను అందింప జేమమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

551

అఖిలభూతకోటియందుండి శివుఁడు నీ
వివిధ సేవ లంద వేడుక పడు:
ప్రాణిసేవ చేసి పడయు మీశ్వరకృప !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

552

నీ శరీరమందు నెగఁడెడి పరమాత్మ
ఎల్ల జీవులందు నెసఁగు ననెడి
సత్య మెఱిగి సలుపు సర్వజీవహితంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

553

వృక్షమూలమందు ప్రోక్షించిన జలంబు
చెట్టు కంతటికిని జేరు నట్లు,
ప్రజకు చేయు సేవ పరమాత్మునకుఁజేరు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

554

గనులయందో; కడలిగర్భమందో కాని
పసిడి, రత్నరాశిఁ బడయలేము,
ఈశ్వరాఖ్యరత్న మెల్ల చోట్ల లభించు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

555

నాటకము రచించి, నటుడునై వర్తించు
కవినిబోలి, విశ్వకర్త-లోక
సృష్టి చేసి తానె జీవుడై నటియించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

556

క్లేశపంచకంబు నాశమా నుత్తమ
యోగసాధనంబు సాగె నేని,
ఈశ్వరత్వ మొదవి యేలెదు జగ మున్న !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

557

ఈశ్వరత్వ మొదవు నేపు గల్గినయంత
జీవధర్మ మెడలి పోవుఁ గాన,
అబ్బురముగ వాని నర్పింతురు జనాళి ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

558

ప్రజలపూజ లంద బ్రమసి దేవుడనంచు
నటన చేయఁ గల్గు నాశనంబు ;
దేవుఁ డైనవాని తీరు వేఱుగ నుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

559

ఇంద్రియములతోడ ఎల్ల జగంబును
గాంచుచున్న, లోనఁ గనఁగ వచ్చు
అద్వితీయ సహజ మమనస్కయోగంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

560

చక్రమట్కమందె సంసారవాసనల్
కష్టముల సుఖాలఁ గలుగఁ జేయు ;
సప్తమమున నిత్యసౌఖ్య మందును యోగి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

561

ఆఱు చక్రములను అందఱ జీవాత్మ
సంచరింపఁ జాలు; సప్తమమున
తిరుగునేర్పదొక్క స్థిరయోగపరునకే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

562

ఆఱు మెట్లఁ దిరుగు నప్పుడు కలిగెడు
ప్రాకృతానుభవము భవసహితము;
సప్తమమున నొదవు సచ్చిత్సృఖిరసంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర; వినర, మిత్ర !

563

అల సహస్రప్రత జలరుహంబునఁబొందు
అవ్యయామృత పరమార్థ సుఖము
నందుయోగి కోరఁ డశ్వసౌఖ్యశతంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

564

అష్టదశసరోజమందు ఆ యా దిశకా
సంచరించుజీవు సరణి నెఱిగి,
సంస్కరించుకొనుచు సాగు యోగీంద్రుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

565

జీవగతినిబట్టి చెందు కామాదుల
నిగ్రహించుకొనెడు నేర్పు గలిగి,
ఊర్ధ్వగామియగుచు నొప్పు యోగీశుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

566

నగను కరగఁబెట్టి నాశంబు సేయకే
బంగరువును బొందు వణిజానట్లు,
విశ్వమందె జ్ఞాని విశ్వాత్మ దర్శించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

567

పాతకట్ల వేగ భస్మమా నిప్పులో
పాపమట్ల పాతఁబడినఁ గాని
భస్మ మవును జ్ఞాన పావక స్పర్శచే ;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

568

బ్రహ్మభావ మీవు పశుయకుండెడుదాక
జీవధర్మి వగుచు చెలగుచుందు;
బ్రహ్మమందుఁ జేర బ్రహ్మమై వెలిఁగెడు
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

569

సహజ శైత్య మైన చందనకాష్ఠంబు
అగ్నిఁ జేరి, అనల మగును గాదె !
బ్రహ్మతత్త్వ మెఱిఁగి బ్రహ్మమా జీవుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

570

అగ్నిఁ దాఁకినట్టి అన్ని వస్తువులును
అగ్నిరూప మంది అలగునట్లు,
బ్రహ్మదర్శనమున బ్రహ్మమాదురు నరుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

571

బాహ్యవిషయములను పరికించుమనసున
కంతరాత్మదృష్టి అలవఱచిన,
ఆత్మతేజమందు అది లీనమైపోవు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

572

కలను దిన్నకూడు కడుపు నింపనియట్లు
భౌతికముగ పొందబడెడి సుఖము
ఆత్మపౌఖ్యపరుని అలిరింపఁజాలదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

573

కడలి నున్నయుప్పు కంటికిఁ దోపక,
అనుభవించు నాల్కు కందునట్టు
లనుభవించువారి కఖలాత్మ తోచురా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

574

నస్తువులనుజూడ వలసియుండును దివ్వె!
దివ్వెఁ జూడ వేఱు దీప మేల!
దివ్వెవైపు చూపు త్రిప్పిన చాలురా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

575

హృదయమందు వెలుగు సదమలాత్మనుగాంచు
తెలివి లేక సర్వ దేవతలను
కొలిచినంతమాత్ర కలుగునా మోక్షంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

576

పగటియందె మింట భానుండు వెలుంగొందు,
విధుడు రాత్రియందె వెలుంగఁ జాలు;
హృదయమందు వెలుగు ఎల్లవేళల నాత్మ!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

577

శివుఁడు, విష్ణువనుచు, జినుఁడు, క్రీస్తువటాచు
వివిధ నామ రూప విభ్రమముల
మాయలోన మునిగి మఱచినా రాత్మనే!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

578

ఆత్మ నిత్యవస్తు, వంటదు ప్రకృతికి,
సాక్షి యగుచు నెగడు సర్వమునకు;
సాక్షివైన నిన్ను సాధించి కనుగొని
బంధరాశిఁ బాసి ప్రబలు, మిత్ర !

579

ఆత్మ నెఱుంగునాతఁ డధిగమించు జగంబు,
ఆత్మవేత్త దుఃఖ మందఁబోడు;
ఆత్మవేది జగమునం దాత్మగని వెల్లు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

580

ఆత్మ జాగరమున ఆజ్ఞాయందున నుండు.
స్వప్నమున విశుద్ధ చక్రమందు.
అల సుషుప్తిలో అనాహతపద్మాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

581

అమృతధామ మైన అల తురీయసమాధి
వేయి తేకు లున్న విచ్చుడమ్మి (న్)
ఐక్యమై వెలుంగు నాత్మ బ్రహ్మాంబుతో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

582

* ఆజ్ఞ = ఆజ్ఞవదైన ఆజ్ఞాచక్రము — భూమధ్య స్థానము —
త్రికూటము : జీవుడు విహరించు తావు.

మిత్ర సాహస్రి

ఆజ్ఞలోన నిల్వ నలవాటు పడుచేసి
చిద్విభూతి నంది శ్రీసహస్ర
పత్రచక్రమునకు పయనమై బ్రహ్మశ్వ
మందుకొందు వోయి, హోయి, మిత్ర !

583

వాసనాళి యనెడి వర పుష్ప ఫలములు
పండఁ జేయు చెట్టు ప్రకృతి యనఁగ;
ప్రకృతి గెలువకున్న పర్వదు జ్ఞానంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

584

నీటఁ బుట్టు నాఁచు నీటి నాచ్ఛాదించు
పగిది, బ్రహ్మమందు పరగుమాయ
బ్రహ్మతత్త్వ మెఱుకపడవీక పైకొను;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

585

బ్రహ్మమందు జగము భావింపఁజాలిన
భాధ లేదు జగమువలన నీకు;
జగమునకును కీడు జరుగదు నీచేత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

586

స్వప్నదృశ్య మపుడు సత్యమ్ముగాఁ దోచి
మేలుకొంచినంత మిథ్య యగును;
దృశ్యమాన జగముతీరు నంతె సమాధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

587

నదుల కున్న వివిధనామరూప క్రియల్
అంబునిధిని జేరు నంత వఱకె
అర్ణవమునఁ జేర, అవి అబ్ధిగనె మాటు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

588

కట్టె నిప్పుఁ జేరి కాలి, చిచ్చయినట్లు
జీవి బ్రహ్మమందుఁ జేరినపుడె
జీవభావ మెడసి చిన్మయ బ్రహ్మమా!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

589

ముఱికివాఁగు లైన పరమపావనిగంగఁ
గలసి గంగరీతి వెలయునట్లు,
సాపి శుద్ధుఁ డగును పరమేశుదరిఁ జేరి!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

590

చెఱకురసముచేతఁ జేసిన చక్కెరఁ
జేయ. నొనె మఱల చెఱకురసము?
బ్రహ్మమైనవాఁడు పరగునా జీవుడై!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

591

తత్త్వదర్శనమున ధన్యుడౌ సుకృతిని
మాయ పట్టి కట్టివేయఁ గలదె!
ఆవరింపఁగలదె అంధకారము సూర్యు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

592

తత్త్వవేత్తమనెని తలచూపగాఁ బోవు
విషయవాంఛ లెట్టి వేళలందు;
అంకురించు నొక్కొ అజచేత వెండుకల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

593

బాహ్యమానజగము బ్రహ్మశ్మ బాధింప
వలెతి యగునె! ఎలుక బ్రతికి యుండి
చంపలేదు పిల్లె, జచ్చి చంపునె, దాని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

594

దమ్ము నింగి కెట్టి దొసఁగొనర్పఁగ లేదు,
కాల్పు లేదు చిచ్చు గాలి(౯) సుంత;
జ్ఞానయోగి గట్టు జాలపు కర్మముల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

595

సర్వమును దహింపఁజాలిన కార్చిచ్చు
గాలి (౯) మింటిఁ గాల్పు జాలనట్లు,
ప్రకృతి తత్త్వవేత్త(౯) బాధింపఁజాలదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

596

ఒరులు పొగడ తెగడ నుబ్బుడు, క్రుంగడు
తత్త్వవేత్త ప్రకృతి ధర్మ మెఱిగి;
మండుటాఱు టనెడి వుండునే బూచికి ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

597

అజ్ఞులై నవారి ఆడిపోతల కెప్పు
పరమ తత్త్వవేత్త బాధపడడు;
సంతు తిట్టఁగొట్ట సహియింపఁడా తండ్రి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

598

ఆకసమున పక్షి అడుగుజాడను బోలె
నీట చేపకాలి బాట వోలె
జ్ఞానినడత ఎఱుంగఁ జాలరెవ్వరు గాని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

599

దేవుఁడైన, మనుజదేహస్థుఁ డగు నేని
ఎఱుంగలేరు మూఢనరులు వాని;
ననుని బ్రహ్మవేత్త నెఱుంగఁజాలుదురొక్కొ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

600

ఆలుమగలు గాని, అన్నదమ్ములు గాని,
తల్లి దండ్రు లేని, తనయు లేని
ఒకరి నొకరె అర్థమొనరించుకొనలేరు;
పరుల మాట చెప్పవలెనె మిత్ర !

601

పిచ్చివానిఁబోలి, పిన్నవానింబలె,
గాలిసోకినతని కరణిఁ దిరుగు
| బ్రహ్మవిదుని గుర్తు పట్టుట సాధ్యమా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

602

పూర్ణుడౌ విఘంకు పున్నును నొకనాడె,
బ్రహ్మ వేత్త యైన పరమ యోగి
నిత్యపూర్ణుఁ డగుచు నెగఁగు నేదశనైన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

603

కాంచు జగము ద్రష్ట కల్పనాచక్రలో,
కాంచ లేడు నిర్వికల్పవశను,
కల్పనిర్వికల్ప గుణుల వాసులు యోగి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

604

ఇంట వెలుగుదివ్వె యెవ్వరి నేనియు
పనులు చేయుడంచు, వలదటంచు
చెప్పఁబోదు; వారె చేసికొందురు పనుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

605

ఎడఁద నాత్మ వెలుంగ నింద్రియాదులు తామె
కార్యముల నొనర్పఁ గడఁగుచుండు;
దివ్వె కర్త గాదు, దివ్యాత్మయునుగాదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

606

అవ్యయాత్మతత్త్వ మనుభవింపఁగవచ్చు,
ఇట్టి దనుచు జెప్ప నెవరి తరము !
తినునె గాని మూఁగ తెలుపునా రుచులను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

607

అస్తి యన్నదాని నాభారమగఁ గొని
నాస్తి యన్నపలుకు నాట్యమాడు;
అస్తి నాస్తు లనున వరయ సాపేక్షముల్;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

608

వయపేక్ష లేక యెసఁగెడి తత్త్వంబు
లోఁగు నొక్కొక్క తర్కలోకమునకు !
అస్తి నాస్తు లకును అవ్వలి దని కదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

609

సందియములు లేని సర్వ విజ్ఞానంబు,
భయము లేని సర్వ భద్రపదము,
స్తేక కర్మ బంధ నాశకాత్మసితి
నందుకొనుట మోక్షమగును మిత్ర!

610

సౌఖ్యదుఃఖములును సర్వవికారమ్ము
అట్లుకొనని అవ్యయామృతత్వ
మయి వెలుంగుటగును అక్షయమోక్షంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

611

షష్ఠశతక మిద్ది, స్వామి తత్త్వానంద
పాదపూజ కిడిన భవ్య సుమము;
అంకిత మొనర్తు ఆ యతీశ్వరునకే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

612

సప్తమ శతకము

కర్మ యోగి

మతము, లాశ్రమములు, మహిమలు, శిష్యులు,
దేవతా ప్రతిష్ఠ, తీర్థ సేవ,
గురుండ నంచు పూజఁ గొనుట, పూజించుట—
బంధకములె; వానిఁ బాయు మిత్ర! 613

కర్మదోషరాశి కడగంక్ష పా లేసి,
దుఃఖకూపమందుఁ ద్రోయుఁ గాన,
దుష్టకర్మములకు దూరుడై సత్కార్య
కారి యగును మోక్షగామి; మిత్ర! 614

మంచికర్మనై న మమకారమునఁ జేయ
కనకశృంఖలవలెఁ గట్టు నద్ది;
కాన యోగ్యకర్మ నేని నిర్మముఁ డయి
చేయుచుండు యోగశీలి మిత్ర! 615

అంటకుండ మది కహంకార మమకార
భావ మెవఁ డొనర్చు పరమనిష్ఠఁ
గర్మ లట్టియోగిఁ గట్టంగ లేవవి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 616

ఇష్టమైనపనుల నెడపక చేయుటే
కాదు; మదికి నింపు గాని పనుల
పై తమాచరించు సత్కార్యములయేని;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 617

మృతులోనఁ దిరుగు మృత్యుటశమునకు
బురద యంటనట్లు భువిఁ జరింప
వలయు యోగి కర్మబంధాతిగామియై !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

618

గొడ్లఁ గాసికొనెడి కుట్టఁ డా పశువుల
పాలు కోరకుండ పనినె చేయు;
పనినె చేయు యోగి ఫలిత మాసింపఁడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

619

జీవితమును విడిచి, చిద్రసరూపివై
అలరు మనుచు కొందఁ జందు రెలను;
బ్రతుకు చిన్మయముగఁ బాటించి నరసేవ
చేయుచుంట పరమ సిద్ధి మిత్ర !

620

గురుశిష్యులు

బ్రహ్మవేత్త, ద్వంద్వరహితుండు, విజ్ఞాని,
భూత హితకరుండు, భవనపూజ్యుఁ
డైన దేశికుని సమాశ్రయింపఁగ నగు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

621

శత్రుమిత్రులందు సమదృష్టి కలవాఁడు,
పక్షపాత రహిత భావనుండు,

శిష్యవత్సలుండు సేవనీయుండు సువ్వె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

622

మిత్ర పాహస్రి

చెప్పినట్లుచేయు శిష్టాచరణశీలి,

శమదమాది సకల సద్గుణండు,

దంభ మాన మోహ దర్పాది రహితుండు

ప్రార్థనీయుఁ డెపుడు పరమ మిత్ర!

623

అఖిలమందు నాత్మ, నాత్మయం దఖిలంబు

కాంచి మురియు మోక్షగామి, బుధుఁడు;

ఆత్మరక్షఁడు, తుష్టఁ డగుయోగి గొల్వనా!

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

624

మూఁడు గుణము లెనసి మువ్వరుమూర్తులు

పూజ్యులైరి సకల భవనములకు ;

గుణము లెల్ల వీడి గురుఁడు బ్రహ్మాంబయి

భవమునుండి తేర్చు ప్రజల మిత్ర!

625

గురుఁడు, హరుఁడు నొకట గోచరించిన యేని

హరునికంటె ముందు గురుని కెరగు !

గురుఁడు హరునిఁ జూప పరమకారణుఁ డౌట !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

626

టక్కు టెక్కు చూపి నిక్కుచు నీల్గుచు

ముత్తి చేతి కంది యిత్తు మనుచు

శిష్యవిత్తములను చేజేతఁ దోచెడి

దుష్టగురులఁ జేర నష్టి మిత్ర!

627

పాదపూజ లంచు, పల్లకీ ల్వాహనా
లెక్కి తిరుగ మరగి రొక్కములను
సంచి నింపుకొనెడి చంచకుల్ పరతత్త్వ
పథము సూపగలరె ? పరమ మిత్ర !

623

అపర శివుని కరణి నుపరతచిత్తుడౌ
బ్రహ్మచారుడైన పరమయోగి;
అట్టి గురును హేతు నర్చింప పురుషార్థ
సిద్ధి పాదపీఠ జేరు; మిత్ర !

624

సద్గురుని విచిత్ర సర్వరీలల నెన్న
ఆదిశేష భణికె అలవి గాదు ;
కవులు సంస్తుతింపగలరె తన్మహిమంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

625

తెలియనట్టి నెల్లఁ దెలిసినట్లు నటించి,
పరుల మోసగించి బ్రతుకు దోయు
పొట్టకూటి గురుల పొందొంద క్షోదాను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

626

సద్గురుత్వపథము సర్వసాధ్యము కాదు,
గాఢయత్నమున నొకానొకనికె
అబ్బు కోట్ల సంఖ్యయందెంచి చూచిన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

627

కల్లగురులు జగతి నెల్లతావులయందు
ఉల్లి కొకఁడు, పిల్లి కొకఁడు గాఁగ
పుట్టఁగల రటన్న పోతులూర్బహ్మన్న
మాట యది వరాల మాట! మిత్ర) !

633

గురులు గాని శిష్యుకోటలు గానిండు,
కామినీ మణులను, కాంచనంబు
గాంచి మోహపడని యంచితబుద్ధులే
చెందఁగలరు తత్త్వసిద్ధి మిత్ర) !

634

కష్టముల సహించి, అష్టాంగయోగంబు
నెడప కాచరించి, యెల్లప్రోద్దు
ఆత్మదర్శనమున అమృతులౌదురు వారు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

635

లోకదుఃఖములను బోకార్చి ప్రజలకు
సత్పథమ్ము చూపి శాంతిసుఖము
లలవరించు పుణ్య లా గురుశిష్యులే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

636

చిరపరీక్షఁ జేసి, శిష్యులఁ గడతేర్చు
గురులలోన బ్రహ్మగురుఁడె గురుఁడు ;
సిలుగులను సహించి, సిద్ధి గన్న సుశిష్యు
తతిని సిద్ధు నెన్నఁ దగును మిత్ర) !

637

అన్నిచోట్ల నుందు రామాభభూతుల
వంటిశిష్యకోటి; భవ్యగుణుడు
ఉండునొక్కొ నూటి కొక్కరుఁ డెటనేని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

638

గురునిమాట వేదగుహ్యమా నెవనికి,
గురునికార్య మెవఁడు కొసరి చేయు,
గురునిదప్ప నెవఁడుకోరఁ డింద్రత్వమే
నట్టి శిష్యు యోగ్యుఁ డంద్రు మిత్ర !

639

దేశికుండ బ్రహ్మ, దేశికుడే హరి,
దేశికుండ శివుఁడు, దేశికుండ
అవ్యయాద్వితీయ మగు పరబ్రహ్మంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

640

తెలిసి తెలియకేని దేశికద్రోహంబు
సలుపునతఁడు నరక మొలసి డిందు;
లేదు వాని కెన్ని లీలల నిష్కృతి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

641

తత్త్వ మెఱుంగఁజేసి దారుణ సంసార
బంధముక్తి గూర్చు పరమగురుఁడు
ఎన్ని రెట్లా అధికుఁ డీ జన్మ నిచ్చిన
మాతృపితలకంటె మాన్య మిత్ర !

642

అత్మవేత్త కాని యాతఁడు గురుఁడైన
శిష్యతతికి తత్త్వసిద్ధి సున్న;
అంధుఁడెట్లు చేర్చు నంధుని గమ్యంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

613

ఐ క్క రి సా దు లు

స్వామివేష మూని సారసాక్షులఁ బట్టి,
జన్మములని విత్తచయము దోచి,
బ్రతుకు మోసగాండ్ర) వలలఁ జిక్కకు మెట్ట;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

644

కామినులను బట్ట, కాంచనంబును గొట్ట,
తపసి వేసములను దాల్చుకూళ
ప్రతిభ సాగవచ్చు పామరజగమున;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

645

మది విరక్తమైన మతిసన్న్యసన మేల !
వేషమునకు మనసు విఱుగఁ గలదె !
వేసమునకు బుధుఁడు విలువ యొసంగునా ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

646

వేష మెన్న వెలిది, విజ్ఞత లోనిది,
జ్ఞాన మొకటె మోక్షసాధనంబు;
వట్టి వేష మూని వంచింపకు జగంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

647

వికృతచిత్తు లెట్టి వేమాలు వేసిన
కాంచలేకు ముక్తి కలను గూడ;
చిత్తశుద్ధి యున్న చేకూరు సంసిద్ధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 648

దొంగసాధు విలను దోచబూనిన నెల్ల
కాల మట్టె సాగఁ గలదె టక్కు !
మోస మెప్పుడైన ముప్పు దే కుండునా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 649

ఒక్కకంట నరుఁడు టక్కురి సాధులఁ
గాంచి పట్టకన్నఁ గలుగు కీడు;
పైపఁ గూడ దట్టి సంఘవిద్రోహుల !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 650

గీత చెప్పినట్టి కీర్తనీయ గుణాలు,
వర్తనంబు గలుగువారి నెల్ల
నిక్కమైన సాధునికర మం చెంచరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 651

శ్రీ

నారీ గాంచి మోహవారిధిలో మున్గి,
ఆపదలకు నేల అగ్గ మగుదు !
చానలోని ఆత్మసాక్షిని గుర్తింపు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 652

కామినీవిగర్న గావించినంతనే
మోహ మంతరించి ముక్తి రాదు,
పడతిలోన నున్న పరమేశు దర్శించు
విద్య పట్టువడక, వినర, మిత్ర !

653

శోణి తాస్థి మాంస శుక్ర మజ్జాదుల
యిల్లు దేహ మనుచు నెల్లవేళ
చింత చేయు దేని చిగిరించు వైరాగ్య
మవల నాత్మ వెనుక నగును మిత్ర !

654

బ్రహ్మచర్యదీక్ష పాటింప స్త్రీసౌఖ్య
కాంక్ష యొక్క-వేళఁ గలుగవచ్చు;
గాధిసుతునిఁగనమె ! కాపున గార్హస్థ్య
మధిక ఫలద మంచు నరయు; మిత్ర !

655

అశ్వపతియు, జనకుఁ డా వీరసద్గురుం,
డతని సుతులు, శిష్యు లాదిగల్గు
జనులు గృహపతులుగ సాధింపరే ముక్తి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

656

స్త్రీత్వపుం స్త్వములు శరీరసంబంధు లీ
లింగ లక్షణములు శరంగురములు;
లింగరహిత తత్త్వ మంగమందునఁగాంచి
జగము నుద్ధరింప సాగు మిత్ర !

657

ప్రకృతిపురుషులు

అబ్ధి నలలు పొడమి అణగారు నట్టుల
ప్రకృతి (౯) భూతచయము ప్రభవ మంది,
అణఁగు, ప్రకృతి పురుషు నాశ్రయించి నటించు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 653

పురుషుఁ డనఁగ నీవె, పరుఁడవు ప్రకృతికి,
ఇది యెఱింగి ప్రకృతి నెనయకుండ
తిరుగు తెలివి గనుటె పరమమోక్షపథంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 659

ప్రకృతి దృశ్యమగును; పరుఁడగు పురుషుండు
దృక్కు సూత్ర; దృక్కు-దృశ్యములను
ఒక్కటని తలంప నొందెడు బంధంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 660

ప్రకృతి యనఁగ-భూతపంచకం, బవ్యక్త
మహాదహంకృతులు సమంచితేంద్రి
యములు, విషయజాత-మివి సాధనంబులు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 661

ఇగువదియునునాల్గు తత్త్వములు, వీటి
కవలివాఁడె పురుషుఁ, డతఁడె పంచ
వింశకాశ్ముఁ డగుచు వెలిగించు వీటిని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 662

ప్రకృతి త్రిగుణమయము, ప్రకృతిప్రభవములౌ
నన్ని, తద్గుణముల నంటకుండ
నుండఁజాల వేవి; ఒక్కఁడాత్ముఁడు దక్క!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

663

సత్వగుణముకల్పి సాగు నుత్తమగతి,
అధమగతికి నీడ్చు నా తమస్సు,
చెందు నడిమిగతిని జీవి రజస్సుచే!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

664

తమముచేత మూఢదశ వహించును చిత్త
మా రజోగుణమున నగును ట్టిప్త,
మెనయు నెడఁద సత్వమునను విట్టిప్తత!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

665

శుద్ధసత్వమునను జొప్పడు నేకాగ్ర
భావ మవల వరుస పట్టువడును
ఆ నిరుద్ధమనెడు మానిత సుస్థితి!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

666

గుణములెల్ల వీడి, కోరికలను దాటి
ఆనిరుద్ధమందు అధివసించు
పుణ్యపురుషుఁడెందు పురుషోత్తమప్రాప్తి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

667

చిజ్జడములు

జడమునుండి ప్రాణశక్తి, చేతన్యంబు
పరిణమించునంచు పలుకుచుండు;
అట్టులైన చిత్తు-^{*} అంతవంతంబు కా
వలసివచ్చు గాదె పరమ మిత్ర !

668

జడ ముపాధిగాఁగ నాఁగి చిత్తత్వంబు
వ్యక్తముగ నొనర్చు భంగి గనక,
జడపరిణతిఫలమె సచ్చిదాత్మ యటంచు
నాస్తికులు వచింతు రయ్య, మిత్ర !

669

అణుమహత్తులందు నంతట పూర్ణమై
నిండి వెలయు చిత్తు నిజ మెఱుంగక,
స్థూలజడముఁగాంచి శుష్కసిద్ధాంతాలు
పలుక నేమి ఫలము ! పరమ మిత్ర !

670

సూక్ష్మతమజడంపు చోత్యము లైలియక
సూక్ష్మతమముకంటె సూక్ష్మ మైన
చిత్తు నెఱుంగఁదిపుర సిద్ధించునె ఫలంబు ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

671

*ఉత్వసంధిని పాటించినచో “చిత్తదంతవంతంబు” అని పఠింప
వలయును. చిత్తు + అది + అంతవంతము అనివిభాగము.

వెలిని, లోన-చిత్తు వెలయించుకొని, దానిఁ
దోపనీక, జడముఁ దోపఁ జేయు
చిత్రశక్తిమహిమ చిత్తత్వవేత్తకే
యెఱుక, పరుల కెఱుంగఁ దరమె ! మిత్ర ! 672

జడము పరిణమించి సచ్చిదానందమ్ము
వ్యక్తముగ నొనర్చు శక్తిఁ గనుట
సృష్టితత్వ మనుచుఁ జెప్పరె వేత్తలు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 673

సూక్ష్మ తత్వములను శోధించి శోధించి
అరయుఁ జాలుశక్తి నందకున్న,
బ్రహ్మకై న బోధపడదు పో* చిజ్జడ
పర రహస్య మింత; పరమ మిత్ర ! 674

శుష్క-యోగులకును, శుష్క-వేదాంతుల
కనుభవింపఁ గాని దత్యతీత
మైన తత్వ మద్ది, అనుభవపరులకే
గమ్యమాన మగును గదర, మిత్ర ! 675

* చిజ్జడ పర రహస్యము=చిత్తు జడముల యొక్కయు, వాటికి
వరమైనదానియొక్కయు రహస్యము.

ఋతమా, చిత్తునవల-ఋతచిత్తు ననుభూతి
పొందునతఁడె సుమ్ము పూర్ణయోగి;
చిద్భుతమర్మ మెఱుఁగు చింతన బహుజన్మ
ఫలిత లభ్య మోయి ! యరమ మిత్ర !

676

జడమునట్టె జీవశక్తి యొకప్పుడు
చలనశూన్య మగుచు పాలించె, విదప
కదల సాఁగి జగము కబళింప స్వాతంత్ర్య
మెనసి నాట్యమాడ మొనసె; మిత్ర !

677

జడము చేతనముగ, చైతన్య మది జడ
ముగను దోఁపఁజేయు పూర్ణశక్తి
నెఱుఁగుయోగివరుఁ డతీంద్రియద్రవ్యరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

678

పుస్తకములు చదివి పొందెడి జ్ఞానమే
పూర్ణ మనుచుఁ దలచి మోసపోకు;
అనుభవమున, యోగ మాచరించుటచేత
నిండు తెలివి నంది పండు, మిత్ర !

679

తర్కము

తత్త్వశాస్త్ర దృష్టి తగ్గిపోవుటఁజేసి
పిచ్చినమ్మకములు పెచ్చుపెరిగె
చదువుకొన్నవారి మదులందు సైతము;
సద్విచార మెట్లు సాఁగు ! మిత్ర !

680

తర్క-బలములేక తత్త్వశాస్త్రముకూడ
సాగఁజూడు; సద్విచారపరులు
తగిన హేతువులను తెగడక తత్త్వంబు
తఱచి పొందుటావు; పరమా మిత్ర !

681

తర్క-మందుకొనని తత్త్వార్థములు కొన్ని
యున్నమాట సైత మొప్పివంబె;
అరయు మట్టివాని నతిమానసములుగా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

682

హేతుబలముచేత ఏచిక్క ఏడునో,
దర్శనమున నెట్టి తత్త్వసిద్ధి
కలుగునో ఎఱుంగఁ గలరు సత్సాధకుల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

683

సర్వ దశలయందు, సర్వకాలములందు
తత్త్వమును గుఱించి తగువిధముల
నిరతసాధనంబు నెఱపఁ గల్గుదు వేని
సిద్ధి పాదపీఠిక జేరు; మిత్ర !

684

సీ వె వ రు ?

జేవుఁ డెత్తినట్టి దివ్యావతారాలు
వెదుకఁ జూచు నరుఁడు వెఱ్ఱియగుచు;
తాను పొందిన యవతారమ్ముఁ గూరిచి
చింతసేయ నొక సిద్ధి; మిత్ర !

685

నీ నెవండనంచు-ఎవ్వండు చింతించి
తన్నుఁ దా నెఱింగి, తత్త్వవేత్త
అగునో-బంధము క్తి ఆతని కబ్బును !
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర !

686

జీవుఁ డతనిపైని దేవుండు నీలోనె
వెలుగుచున్నవాగు; మలినమైన
మనసు తెలియనీక మాయకుఁ దాఁచె నిన్ !
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర!

687

కరచరణము లీవు కానట్టు లీ స్థూల
దేహ మీవు కావు; దేహము గల
దేహి వీవటంచు తెలియఁబూనుట నిన్ను
నీ వెఱుంగు తెరువు సూనె; మిత్ర !

688

“నా గృహమ్ము, ధనము, నా వస్తు విడి”యని
అన్న యప్పు డా గృహాదికముల
కెట్లు లీవు వేటా, అట్టులే నా దేహ
మన్నయపుడు సైత; మాప్త మిత్ర !

689

నా మనస్సు, బుద్ధి, నా భావ మందువు;
కాన నవియు నీవు కావు, కావు !
మనసు-బుద్ధి గల్గు మహితాత్మ వీవురా !
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర !

690

శాశ్వతుడవు నీవు, జ్ఞానస్వరూపివా
నంద మీవు, ప్రకృతిచంద మింత
పొందనట్టి శుద్ధబుద్ధాత్ముడవు సుమీ !
విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

691

అష్టవిధములైన అవ్యక్తమహదహం
కార, భూత పంచకముల నలనఁ
గలిగినట్టి మూఁడుకాయముల్ గలనీవు
వాటి కంటె వేఱు; పరమ మిత్ర !

692

ప్రకృతితోడ పొత్తు ప్రాప్తించుటంజేసి
ప్రకృతి నీవె యంచు భ్రాంతిపడెదు;
అల సుఖ ప్రియందు, అసమ సమాధిలో
ప్రకృతికంటె వేఱు పడెదు మిత్ర !

693

కలిగియున్నవాఁడు కలవ స్తువునకంటె
నెపుడు భిన్నుడగుట యెఱుంగ మొక్క;
కలవు నీకు బుద్ధి కర్మేంద్రియాసుపుల్ !
కాన అవ్వీ నీవు గావు; మిత్ర !

694

నీవు సాధకుడవు, నీకు దేహేంద్రియాల్
సాధనములు, ముక్తి సాధ్యమగును;
సాధ్య సాధనములు; సాధకుం డనుభవ
మెఱిగి బ్రతుకు నడపు; పరమ మిత్ర !

695

పంచభూతములును, వాటిచేఁ బుట్టిన
ఇంద్రియములు; శ్రోణ, మెడఁద, బుద్ధి,
ఆన్నిపను లొనర్చునట్టి యహంకార
మీవు గావు; సాక్షీవీవు! మిత్ర ! 696

ఎడఁదనుండి పుట్టు నెల్ల సంకల్పాలు,
శ్రోధ రాగ లోభ గుణ గణాలు,
నీవు కావు; నిత్యనిర్మలానందైక
శాశ్వతాత్మ వీవు! సత్య మిత్ర ! 697

మూఁడు దేహములును, మూడై నగుణములు,
వాటివికృతులింక, వాటినుండి
పుట్టువొందినట్టి పుత్ర గేహ ధనాదు
లీవు కావు; సాక్షీ వీవు! మిత్ర ! 698

పుట్టలేదు నీవు, పోలియ వొకప్పుడు,
జరయు, రుజయు, మార్పు, క్షయము, వృద్ధి
అను వికృతులు నీకు అంట వొ కిం తేని
సచ్చిదాత్మ వీవు! సత్య మిత్ర ! 699

సాధ్య సాధనములు సాక్షీస్వరూపాత్మ
వైన నీవు కావటంచు నెఱిగి,
ఆత్మత్వప్తి రకుల నప్పర బ్రహ్మవై
విశ్వహీతముపొంట వెలయు; మిత్ర; 700

చక్ర రహస్యము

ఆఱు చక్రముల రహస్యము తెలియక
కక్కడ దొక్కరుండె కాదు, “మేము
తత్త్వవిదుల మంచు,” దలచెడి పెద్దలే
మోసపోయినారు మున్ను; మిత్ర !

701

చక్రభావనమున సాధింపఁ దగినట్టి
ఫలము దేశికేంద్ర పరమ కరుణ
నెఱిగి సత్యలోక మఱచేతి యుసిరికఁ
జేసికొనఁగఁ గొఱలు సిద్ధి; మిత్ర !

702

అయిదు భూతములకు ఆధారచక్రకాదు
లాశ్రయములు; జీవుఁ డాఱవదగు
చక్రమందు నుండు; సర్వేశ్వరుఁడు సహ
స్రార చక్రవాసి యగును; మిత్ర !

703

ఆఱు నుండి ప్రత్యగ్భూత సహస్రార
పద్మమున వెలుంగు బ్రహ్మమందు
విక్రపఱచునాతఁ డా పరబ్రహ్మమై
పరమ మోక్ష సిద్ధి పడయు; మిత్ర !

704

* యోగదర్శనమున ఉగ్గడింపంబడె
చక్రమర్మములును, సాధనములు;
ఆరసి వాటి నిత్య మాచరించి ఫలంబు
లంది ధన్యతముండ వగుము; మిత్ర !

705

* ఈ గ్రంథకర్త వ్రాసినది.

కత్తియంచుమీఁద క్రమియించుటెంతటి
కష్టతరమొ చక్రగతుల నరసి
బాట సాగు టంత బాధాకరంబని
యెంచి మెలకవను క్రమించు; మిత్ర !

706

ఆటుపద్మములను అలరారుదళముల
భావ మేమొ, అందు పరగో వర్ణ-
మాల త్వ మేమొ మఱిమఱి భావించి
అక్షరాతిగామి వగుము; మిత్ర !

707

ఎద్ది పరమవాక్కొ, ఏది పశ్యన్తియో,
ఏది మధ్యమంబా, యేది చెవికి
వైఖరిగను దోచు వాక్కొ-వాటినెఱింగి
బ్రహ్మతత్త్వ పథముఁ బట్టు; మిత్ర !

708

వైఖరిని నెఱుంగ వలఁతియే ప్రతివాడు,
మధ్యమమ్ము కొంతమంది కెఱుక,
పట్టువార లరుదు పశ్యన్తి యనుదాని,
పరను కోట్ల నొకఁడె పడయు; మిత్ర !

709

చక్రతత్త్వ మెఱుంగఁ జాలక పరవచ
స్తత్త్వ మేదో మదికి తట్టఁబోదు;
కాశ చక్రమహిమఁ గాంచఁగావలె యోగి
గుర్వనుగ్రహమ్ము కొలఁది; మిత్ర !

710

మొదటి తమ్మినుండి మొదలౌ ప్రయాణంబు
 నాహతమును జేర అర్థ మగును;
 అజ్ఞ చిట్టచివరి దవ్వలి గమ్యంబు
 చేర గలుగు మోక్ష సిద్ధి; మిత్ర! !

711

చెప్పినారు గురులు శ్రీచక్రమునయందు
 అటు చక్రముల రహస్యములను;
 అచరించువార లరుదౌట నాయోగ
 పథము నప్తమయ్యె పరమ మిత్ర! !

712

బ్రహ్మ తీర్థగురుఁడు ప్రవచించె తనజగ
 చ్చిల్పమం దపూర్వశిల్పగరిమ
 సృష్టితత్త్వవిధము, శ్రీచక్రమహిమంబు
 కాంచి, అచరింపఁగదర; మిత్ర! !

713

సప్తమంబు జ్ఞానశతక మిద్దానిని
 సత్యశోధకుండు శతపథాని
 శిష్టుడైన శ్రీ వి. శివరామశాస్త్రికి
 అంకితం బొసర్తు; నార్య మిత్ర! !

714

ఆత్మ మ శత్రుకము

ఆత్మ ర మ జ్ఞ ము

జ్ఞాతనైన నీవు జ్యోతిరూప జ్ఞేయ
మగుటె సాధనమున అందఁడగిన
పరమసిద్ధి యంచు ప్రియతించు నిరతంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

715

జనకముఖ్య యోగిసమితి జ్ఞాతజ్ఞేయు
తై చిదాత్మరమణ మందినట్లు,
విహరణంబొనర్చు వేదాంతి నిరతంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

716

ఆత్మరూప నిశ్చయాభ్యాస, మనుభూతి
యెట్టి దశనుగాని, యేమొనర్చు
చున్నఁగాని చెదర కుండుటేసంసిద్ధి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

717

నిత్యము క్తులయిన నిర్గుణాత్మల సదా
చరణ మెల్ల యపుడు సాధకులకు
పట్టువడిన, ఇంక బంధ మే ముండురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

718

సత్పదార్థమున కసద్వస్తు వ్రవకును
మూలమయ్య నెది అమూలమగుచు
సదసదస్యమై యెసంగు నాత త్వంబు
తాన యై రమించు జ్ఞాని, మిత్ర !

719

నీరములను ఏడి, క్షీరముల్ గ్రోలెడి
హంసపగిడి జగము నంటకుండ
బ్రహ్మదర్శనమున పరవశించుచు యోగి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

720

విశ్వమందు ఆత్మ, విశ్వంబు నాత్మ్యో
క్షీరనీరములను వేటుపఱచు
పగిడిఁ జూచుఁగాన పరమహంస యనంగ
పేతు వడసె తత్త్వవేత్త; మిత్ర !

721

బ్రహ్మమీజగముగ భాసించుటంజేసి
తోచు జగమె; ఆత్మ తోఁపఁబోను;
నీరు పాలఁ గలసి క్షీరమై తోఁపదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

722

గాలిచేత అలలు కలిగినట్టుల నీట
బ్రహ్మమందు జగము పరగు మాయ(౯)
అలలు నీరమైన యటె, బ్రహ్మమె జగంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

723

పూర్ణ యోగియందు పొడమ దహంకృతి,
అహము చావ, దాని స్పృహ నశించు
అహమునురణి ముక్తి నందుటే సుజ్ఞాన
మదియె తత్త్వవిద్య యగును; మిత్ర !

724

జ్ఞానపాదన

పొల్లయొడలిసుఖము లుల్ల మాకర్షింప

శాశ్వతాత్మసుఖము చాయఁ గనఁడు;

మందబుద్ధియైన మనుజు నేమనవలె !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

725

ఎండమావులందు నెనయు నీ రాశించి

చేతి యహృతపాత్ర గోతఁ ద్రోయు

మందు లెట్లు తత్త్వమార్గాన పయనింతు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

726

ధనికుడైనవాఁడు ద్రవ్యాశ విడనాడి

భవ్యయోగపథముఁ బట్టుటెన్న

సూదిబెజ్జమందుఁ జొచ్చుటయే ఒంట !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

727

ప్రాయ ముడిగి కూడ పారమార్థికచింత

చేయఁజెట్టి మూఢచిత్తుఁ డెట్టి

అధమగతి కధీన మగునో యెఱుంగము !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

728

ఎందుఁ జూడ నుండు రిం దియారాములు,

బుద్ధిరశుల సంఖ్య పోల్చి కొద్ది,

ఉండు కోట్లసంఖ్య నొక్కఁ డాత్మరతుండు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

729

జంతు వింద్రియముల, జనుఁడు బుద్ధివిలాస
మందు, దివ్యపురుషుఁ డవ్యయాత్మ
సక్తు లగుచు క్రీడ సల్పుచునుందురు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

730

జీవితంబు కామసేవల వెచ్చించి,
మరణవేళ* రాము శరణు గనుట
కొంప కూలునపుడు కూపంబు త్రవ్వుట !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

731

విషయరాశిలోని విస్తృత దోషముల
గాంచి మనుజు డరతిఁ గనుట లెస్స;
ప్రబలు నరతిచేత బ్రహ్మనిష్ఠానంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

732

విషయభోగసుఖము తృప్తను పెంపొందించు;
ఆత్మభక్తి తృప్తి నణచివేయు;
దప్పి తీరనేయి తగునె! నీరము గాక !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

733

పంచదార పూయఁబడు చేదుమాత్రలు
విషయసుఖము లెగ్గు వెట్ట కున్నె !
తేనె ముంచి నాక, తెగకుండునా కత్తి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

734

* ఈమశరణుఁ డగుట. పాతాళరము.

చచ్చి పొందఁ దగిన స్వర్గాది సుఖముల
కంటె బ్రతుకునందె కాంచఁ జాలు
అవ్యయాత్మదర్శనానందము ఘనంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

735

మది విషాదజాడ్య మగ్నమైనప్పుడు
దైవచింతనంబె తగినమందు;
చిల్లగింజనీటి చెడుగుఁ బోకార్పదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

736

నిఖిలజనము చూడ నేరరు పరమేశుఁ,
జూడఁగలరు దేవుఁ జూచినట్టి
సాధుజనుల; నట్టి సచ్చరిత్రుల మైతి (క)
శుభము లందవచ్చుఁ జవ్వె మిత్ర !

737

హృదయమందు దేవుఁ డెప్పుడు వసియుంచు;
హృదయ ముండ దట్టు లీశునందు;
శివునియందు మనసు చేర్చ తరింపనా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

738

జీవరూపమయిన క్షీరంబునందుండి
ఆత్మ యనెడి వెన్న నాహరింప
తత్త్వచింతనంబె త్రచ్చుట యగునోయి;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

739

పాంచభౌతికంబై పరమార్థమని నమ్మి
ఆత్మతత్త్వ మరయ దయ్యె జగము;
పరమసత్యమునకు పయనించుయోగమే
జగమునందు జీవచర్య; మిత్ర !

740

లోకమునకు సర్వలోకేశునకు సుంత
భేద మెందఁబో రభేదమతులు;
జగమునందు పరము సచిద్రూప మొనర్చి
ఉద్ధరింపఁజూతు రుర్వి; మిత్ర !

741

బెల్లమును దినంగ ప్రియపడు నొక్కఁడు,
బెల్ల మగుట కొక్కఁ డుల్లసిల్లు;
బెల్ల మయినవాని నెల్లరు పూజింతు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

742

శివునికరుణ నందఁ జేయు నొక్కఁడు పూజ;
శివుని జూడ నొక్కఁడు చింతసేయు;
శివుఁడు కాఁగ నొక్కఁడు సేవించు యోగంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

743

చిత్స్వరూపనిష్ఠఁ జెందినయోగీశుఁ
డిట్టినడవడులఁ జరించు నంచు
పలుక నలవి కాదు పరమేష్ఠి కై నను !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

744

శాసనముల కేని, శాస్త్రావళికి నేని
అతఁ డతీతుఁ డగుచు అలరుచుండు:
బ్రహ్మవిద్యైష్ఠ భావ మందినవారి
వర్తనముల నెఱుంగవచ్చు, మిత్ర !

745

సచ్చిదాత్ములకును సామాన్యమానవ
రీతి దాటి తా మతీత గతుల
చెలగుటొప్పు నదియె చిత్సుఖ మార్గంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

746

ముదిమియందు బ్రహ్మసదమలజ్ఞానంబు
పడయవచ్చు ననుట భావ్య మగునె !
బుద్ధిశక్తి యుడుగ పొందుదే జ్ఞానంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

747

సనకముఖ్యు లేమి, శంకరాదుల యేమి
లేతవయసునం దతీతమైన
బ్రహ్మవిద్య నెడఁద పండించుకొనలేదె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

748

విగ్రహముల పూజ నిగ్రహంబును గూర్ప
నోపదేని నిష్ప్రయోజనంబు;
విగ్రహార్చ చిత్త నిగ్రహమునకెరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

749

గంగ మునుఁగ మేనికల్మషమే పోవు ;
 జ్ఞానగంగ మునుఁగ సకలజన్మ
 కలుషరాశిఁ బాసి కాంతు బ్రహ్మత్వంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

750

చెప్పఁదగినవఱకె చెప్పినా రార్యులు
 సత్త్వమర్మములను తఱచి తఱచి;
 సమనుభూతిచేత సాధకు లై లియంగ
 వలయునట్టి వెన్నో కలవు; మిత్ర !

751

తాకికములె పెక్కు లాకళింతకు రావు
 పరులు చెప్ప, స్వానుభవము లేక;
 పారమార్థికముల సార మె ట్లను భూతి
 లేక పొందఁగలవు లీల! మిత్ర !

752

ఆత్మనిశ్చయంబు, నాత్మానుభవమును
 పొంద కెవఁడు గాఁడు పూర్ణయోగి;
 విన్న కన్న జ్ఞాన మెన్న అపూర్ణమే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర

753

బ్రతుకు నెల్ల యోగపథముగా భావించి,
 ద్వంద్వములను సమతః దాల్చి, చలికి
 ఎండ వానలకు నొకింత కందని కొండ
 సరణి నుండు, సిద్ధి కొఱచు; మిత్ర !

754

ముక్తియనగ దేహముక్తి కాదుర, బాబు!
 అరసి చూడఁగా “అహంతముక్తి”
 సత్యమైన ముక్తి; సాధింపవలె దాని-
 దేహ మున్న యపుడె తివిరి; మిత్ర!

755

త్యాగియాశుకుండు, భోగి! శ్రీకృష్ణుండు,
 రాజులైన జనక రాఘవులును,
 కర్మయోగియైన ఘనుఁడు వసిష్ఠుఁడీ
 యైదుగురుని జ్ఞాను లందఱు; మిత్ర!

756

తత్త్వశాస్త్రమందు తలఁచుచున్న మతవిధుల
 తత్త్వవిద్య ఘనత దానఁ దగ్గె;
 అందఱకును తత్త్వ మవసర మా విద్య;
 కొందఱకె మతాలు గూర్చు; మిత్ర!

757

అధమ గుణము వీడి, అత్యుత్తమగుచాల
 నభ్యసించి సుజనుఁడైనయట్లు,
 తమమునుండి సత్వధర్మము న్నిజచిత్త
 మందుకొనఁగఁ జేయ నగును; మిత్ర!

758

చదువురాని ధనికు చదివిన విజ్ఞుండు
 తలఁచునట్లు, పరమతత్త్వ వేత్త-
 చదివి తత్త్వ మెఱుంగఁ జాలని పండితు
 గుఱిచి తలఁచుచుండు; పరమ మిత్ర!

759

మమతలేని ప్రేమ, మైత్రి, చుట్టటికంబు
బంధకములు గామి-ప్రాజ్ఞు లెపుడు
స్వపరభేద ముడిగి, సమరసాత్మస్నేహ
పరత నుండు టొప్పు; పరమ మిత్ర !

760

రోగి, వృద్ధు, శవము, త్యాగియూ సన్న్యాసి!
గాంచఁగా విరక్తి కలుగు టాక

ముని కె కాదు; బుద్ధిమంతుల కేరి

కై నఁ గలిగి తీరు; నార్య మిత్ర !

761

ఆవిరక్తి అపుడె అణగారి పోకుండ
నిలిచె నేని తత్త్వనిధులు వెదుకఁ
బూని మానవుండు బుద్ధత్వ మందును;
అణఁగిపోవ ఫలము నణఁగు; మిత్ర !

762

నాది యనుట బంధనమునకు హేతువై
శోక మోహములను సుడలఁ ద్రోయు;
*నీది యనుట మోక్షనిధికి తావల మయి
*ఆత్మసుఖము నొసఁగు, నార్య మిత్ర !

763

*నీది=ఇదియంతయు ఈశ్వరుడవగు నీదేయని భావము.

*పాఠాంతరము :- ఈశ్వరానుభూతి నిచ్చు మిత్ర :

అబ్బదెవ్వరికిని అద్వైత సంసిద్ధి
 పెక్కు సాధనములు పెద్ద ప్రాద్దు
 ప్రాలుమాలకుండ పాటించి చేయక;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

764

పొత్తములను వ్రాసె, పొరి నుపన్యాసముల్
 సేయ, వేసములను వేయ నాత్మ
 డర్శనమ్ము కాదు, తగు సాధనము లేక !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

765

బెల్లిమనుచు నోట బేర్కొనక మధురిమ
 జిహ్వ కందునే భుజింపకుండ;
 “నేను బ్రహ్మ” మన్న, నిర్వాణ మబ్బునా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

766

చిత్తవృత్తులను నశింపజేసినఁ గాని
 అబ్బ దెవరికిని సమాధిసుఖము!
 ఆత్మకేవలత్వ మనుభూత మగు నష్ట;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

767

శివుడనేనటంచు చిత్తశుద్ధి దలంచి,
 అర్హ సాధనముల నాచరింప
 ప్రకృతి బంధరాశి బాసి విముక్తుడౌ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

768

ద్వంద్వములకు కట్టువడకుండ తనయందు,
 నెల్లయందు తన్ను, నెల్లయదియు
 *ఆత్మలోనఁ జూచు నతఁడు విముక్తుఁడౌ!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

759

ఉప్పు కడలికంటె నొప్పు వేఱయినట్లు,
 కాని కరిగిపోవు కడలిలోన;

ఆత్మ అట్లె బ్రహ్మమందు విలీనమా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

770

అణువుమొదలుగాఁగ అఖిల జగద్వస్తు

విరతి సృష్టి; దాని స్థితిగతులకు

మూలమేదో, ఆది మూలశక్తి దాని

నెంచి, కాంచి, శంకడించు; మిత్ర !

771

“నేను బ్రహ్మ మనుచు” నిత్య నిధిధ్యాస

మభ్యసింప బ్రహ్మ మగుదు మీవు;

ఉప్పుగల్లు కరగకుండునా కడలిలో !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

772

నిర్వికార పరమ నిర్గుణబ్రహ్మంబు

నే నటించు యోగి జ్ఞానశక్తి

నభ్యసింపవలయు నవ్యయాగందంబు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

773

అరసి చూడఁ దా మహానందరూపుడే!

ప్రకృతి విక్రియలను బాటఁబ్రదోల

అభ్యసింపవలసె నానందరూపత;

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

774

“ఏను బ్రహ్మ” మన్న వృత్తియు క్రమముగా

అస్తమించు సచ్చిదాత్మలోన;

నీరు పాలఁ గలసి క్షీరమా చందాన !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

775

అల తురీయమందు ఆత్మమాత్రస్థితిన్

వెలుఁగుయోగి ప్రకృతి లలనబారిఁ

బడక ముక్తుడగుచు బ్రహ్మత్వమందురా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

776

మాన్య మానె వేషమాత్ర సన్న్యాసంబు !

తలఁపు లెడఁదనుండి తొలఁగ కున్న;

అభ్యసించు టొప్పు ఆత్మసన్న్యాసంబు !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

777

ఏయుగమ్మునందు నేని రాగాదులు

జగము కేలుచుంట సత్య మరయ;

ప్రకృతి సిద్ధములకు పాటిల్లునే యితి !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

778

ప్రకృతి గెలువనేర్చు సుకృతాత్ముఁ డొక్కఁడే
కామ రోషములను గడకు గెంటి,
ఆత్మసామ్యముగను అరయు జీవుల నెల్ల !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

779

గుణము లీవు గావు; గుణము లొనర్చెడి
కార్యములకుఁ గావు కర్త వీవు;
వాని వెలుంగఁ జేయుపరతత్వమే నీవు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

780

ప్రకృతివికృతు లెన్న పరమాత్మ గాదను
జ్ఞాన మనుభవమ్ము సాధకులకు
శోకమోహరహిత సుస్థితి గూర్చును;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

781

ప్రకృతిగుణములకును పరునిఁగాఁ దన్నెంచు
నాత్మ తత్త్వవేత్త లఖిల దుఃఖ
రహితపదవి నంది రాణించు నిక్కంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

782

వస్తువులను విడిచి, వానిని గ్రహించు
తెలివి నే నటంచు తెలిసికొనుట
తన్ను దా నెఱుంగు తత్త్వమం డ్రాఱ్యులు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

783

జ్ఞానరూపమైన దాని నెఱుంగఁగా
జ్ఞాన మొకటి వేతె పూనవలయు;
ఎఱుక యొకటె యకట నెటు సాధ్య మా పని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

784

చూపఁజాలు ప్రేలు సోది నన్నింటిని,
తన్నుఁ జూపఁజాల దెన్నటికిని,
సర్వమును నెఱుంగు శాశ్వతాత్మయు నంతె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

785

సాహ్యవ స్తువులను పరికించుచుండియు
తన్నుఁ గాన లేని కన్ను వోలె,
అన్నిటిని నెఱుంగు నాత్మ త న్నెఱుంగదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

786

అనుభవస్వరూప మై వెలింగెడునాత్మ
ననుభవించు వింక అన్య మెద్ది !
గుడమునందు తీపి గూర్చునా యెవఁడేని ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

787

పిండి మొదలుగల్గు వెఱువ స్తువులలోన
తీపిఁ జేర్చుగుడము; తివిరి దాన
తీపి చేర్చువ స్తు వేపగిదిని నుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

788

మదిని గెలిచి యెల్ల మమతలు తెగఁగోసి
విషయ సుఖములందు విరతి గాంచి
భూతకోటి నాత్మ భూతముగాఁ జూడు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

789

ఎట్టి తత్త్వవేత్త నేనియు సంసార
వాసనలు మొయిల్చు భానునల్లు
ఆవరించు, విడుచు, నద్ధాన ఊతి లేదు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

790

పరమత త్వవేత్త ప్రారబ్ధ కర్మంబు
అనుభవింపకుండ ననువు పడదు;
అజ్ఞుడంచు వాని ననుకొన్నలోటేమి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

791

జన్మకర్మ లైన సంసార ధర్మముల్
నెఱపు నజ్ఞుఁ డెపుడు నిక్క మంచు;
ఆత్మవేత్త నటన యని వాని భావించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

792

జానకీవియోగ జాతబాధను రాముఁ
డనుభవించు, నటకుఁ డనుకరించు;
అభినయించువాని కంటునా ద్వంద్వముల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

793

జ్ఞానసిద్ధ పురుషు సంసారజంబాల
పటల మంట దెట్టి పట్ల నైన;
నేతిజిడ్డు నాల్కు నిలుచునా సుంతైన !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

794

జ్ఞానికర్మచయము జ్ఞానాగ్నిదగ్ధమా;
కట్టజాల దతని నెట్టి వేశ;
తగులఁబడినత్రాట నగునె బంధింపగ ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

795

తన్ను వెన్నఁ జేసికొన్నంత సంసార
మనెడి చల్లలోన ముచుఁగుఁ గాక,
కలసి పోవ కందు వెలయును వేఱయి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

796

సూర్య చంద్రు, లగ్ని, సురలు, త్రిమూర్తులు,
భూతపంచకాత్మ భువన మెల్ల
నరునియందె వెలయు పరికింపఁ జాలిన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

797

అభ్యసింప విద్య లలవడునట్టుల,
బ్రహ్మవిద్యకూడ పట్టువడును
అభ్యసనముచేత, అసమవై రాగ్యాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

798

చేరనీయకుండ ఓ ప్రాద్యవస్థల,
 సత్వగుణము మదిని సవదరించి,
 అభ్యసింపవలయు ననయ మేకాగ్రత;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

799

మడుగుస్వామి - రమణమాని - తత్త్వానంద
 పూజ్య పాద ముఖ్య పుణ్యచరిత
 లుత్తమాధికృతుల కొజ్జబంతులు సూవే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

800

బ్రహ్మవిద్వరిష్ట భవ్యలక్షణము లే
 సాధుజనులపట్ల సార్థకములూ !
 అనుసరింప వారి నమృతత్వ మబ్బురా ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

801

అంతరాత్మయిచ్చునాదేశముల నెంచి
 ఆచరించు శక్తి అలవడుటకు
 పాటుపడెడువాఁడు పారమార్థికమార్గ
 గామి యగుచు ముక్తి గాంచు; మిత్ర !

802

సర్వపూర్ణుడైన సచ్చిదాగ్నుని (బోలి
 సర్వపూర్ణ సిద్ధి సంతరించి,
 సర్వపూర్ణ మైన శాశ్వత జీవన
 సిద్ధిని జొందనా; ప్రసిద్ధ మిత్ర !

803

వికృతులెన్ని నిన్ను వెంటాడుచున్న, ఆ
వికృతులను జయించి స్వీయమైన
ప్రకృతి వీడకుండ పరతత్త్వమై యుంట
సిద్ధియందు చరమసీమ; మిత్ర !

804

శ్రవణపతనములను జ్ఞానంబు పెంపొందు,
మననమునను బుద్ధిమహిమ హెచ్చు,
అధికభాషణమ్ము లనృతవాది నొనర్చు,
మానమునను శాంతి మలయు; మిత్ర !

805

ఎల్లయందునున్న ఈశ్వరు హృదయాన
నుండె ననుచుఁ జెప్పు నోజ చూడ
తదుపలభి కదియె తగినచోటగుటయే !
విశ్వహిత చక్షుర, వినర, మిత్ర !

806

సర్వగతుని దేవు సాక్షాత్కరించుకోఁ
జాలఁ డెట్టి యోగిసత్తముఁడును;
హృదయగతుని దేవు నెఱిఁగి పట్టఁగవచ్చు
స్వస్వరూప మగుట పరమ మిత్ర !

807

సర్వగతుఁడె దేహసంస్కర్షమునఁజేసి
దేహబద్ధుఁ డగుచు తేజరిల్లె;
కాన దేహమందె కాంచనో బ్రహ్మంబు
నచ్చమైనరీతి; నార్య మిత్ర !

808

సర్వగతునిమీఁద సాక్షాత్కరించు నీ
విశ్వమెల్లఁ గాన, విశ్వరూపుఁ
డనిరి విజ్ఞు లతని; ఆ విశ్వమే ఆత్మ
లంచు నెంచి శంక డించు; మిత్రీ!

809

నీవు తోఁచినంత నిఖిలంబు తోఁచును;
నీవు లేకయున్న నిఖిల మణఁగు;
నీవు నిన్నెఱింగి, నిఖిలంబు నీ వయి
అవ్యయామృతత్వ మందు; మిత్రీ!

810

వై రాగ్య ము

విషయసౌఖ్య మనుభవించెను నాసక్తి
లేకమాత్రమేని లేకయుంట
కోరఁదగిన పరమ వైరాగ్యమునుగాఁగ
నెంచి దానికై యతించు; మిత్రీ!

811

బోధ ము

ఎద్ది సంస్మృతిని నివృత్త మొనర్చునో,
దేన బ్రహ్మతత్త్వ దివ్యఫలము
పట్టువడునొ-అదియె పరమమా జ్ఞానంబు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్రీ!

812

ఉ ప ర తి

యమముఖాదులను సమాచరించుటచేత
విషయసేవనుండి విరతి గనుట
ఉపరతిగఁ దలంచి, ఉన్ననీదక కది
సూటిబాట యంచు జూడు; మిత్రీ!

813

ఆత్మ నే నటన్న అమల సుజ్ఞానంబు,
విషయసుఖ విరక్తి (౯) విస్తరించి;
మానసోపరతికి మార్గంబుఁ జూపురా!
విశ్వహీత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

814

మానసోపరమణ మానితానందమే
నిన్ను స్వస్థుఁ జేసి నిర్గుణాత్మ
నీవ యనెడు నిత్యనిర్మలాద్వైతంబు
నందుకొనఁగఁజేయు; నార్య మిత్ర!

815

అష్టమంబు శతక మగుత శ్రీకందుకూ
ర్మల్లికార్జునునకు మహితమతికి
పరమహంసభక్తి పరునకు దాతకు
ధర్మరతున కంకితంబు; మిత్ర!

816

—*—

నవమ శతకము

వ్యావహారికంబు పారమార్థికమను
రెండుగతుల నడకలుండు జ్ఞాని
కాదిమంబు నటనయగు; రెండవది తథ్య
మనుచు తెలిసి మెలగు; మార్య మిత్ర!

817

మిత్ర సాహస్రి

అమనస్క పంచదశి

తాను దృశ్యకోటి కా నని దిగఁద్రోసి,
దృక్కు తా నటంచు దివ్యదృష్టి
నమరి యుంట త్యాగ మగు నమనస్కాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

818

మాటలాడకుండ మది చిక్కఁబట్టుట
మాన మగును; మాట, మది-కదలుట
కేపరాత్మ కతమై, ఎప్పు డందు రమింప
పరమమాన మద్ది; భవ్య మిత్ర !

819

ఇంద్రియములు, వృత్తు లేగఁగా లే వెట
కట్టి యాత్మ ఒకటె యగు రహస్య;
మందు సంచరించునమనస్క-యోగి-ఏ
కాంత దేశవాసి యగును; మిత్ర !

820

కాల మెవనియందు కల్పింపఁబడె నట్టి
కాలకారణాత్మకళను-తన్ను
గా నెఱింగి యందు కరగెడు నమనస్క-
సిద్ధయోగి సతము; శిష్ట మిత్ర !

821

అన్ని బంధములకు ఆదిమూలము మాయ,
అట్టి మాయ దేని నరయ తెగునొ,
ఆ పరాత్మాత త్వమందు రమించుటే
మూలభంధ ముగ్గును; పూజ్య మిత్ర !

822

ఇంద్రియములవృత్తు లెల్ల బ్రహ్మానంద
సాగరమున అలల సరణిఁ గలసి,
సచ్చిదాత్మయందు సమరస మందుటే
దేహసామ్య మిందు; తెలియు, మిత్ర ! 823

కనులనడుమ చూపు గదియింపఁడి యోగి,
దృక్కు, దర్శనంబు, దృశ్యకోటి-
అనెడి తిృపుటి యెచట నణగారి పోవునో
అదియె లక్ష్య మితని దగును; మిత్ర ! 824

దృశ్యజాత మెల్లి దృక్పరబ్రహ్మమం
చాత్మనిశ్చయంబు నంది యుంట
అగును యమమనంగ అమనస్కయోగాన;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 825

నామ రూప జాతి నానాగుణక్రియల్
లేని సచ్చిదాత్మ తా ననియెడి
జ్ఞాన మెల్లయపుడు సాధింప నేర్చుటే
నియమ మనెడి పరమనిష్ఠ; మిత్ర ! 826

దేహములను మూటి దేదీప్యమానాత్మ
తత్త్వమందు నిలిపి, తా నచలత
నలరుచుంటఁ జువ్వె ఆసనం బమనస్క-
యోగిసేవ్య మగు; విరాగి మిత్ర ! 827

మిత్ర సాహస్రి

జగము నెల్ల వెలికి చయ్యన రేచించి,
 పూరకమున ఆత్మ(క) బుద్ధి నిలిపి,
 మానసమును బ్రహ్మమయముగా కుంభింప
 ప్రాణనియమ మగును; పరమ మిత్ర !

828

ప్రకృతినుండి కలుగు పలురీతుల గుణాల
 నాత్మతత్వమున కనన్యములుగ
 భావనం బొనర్ప, ప్రత్యాహృతి యనంగ
 నద్ది మోక్షహేతు వగును; మిత్ర !

829

ప్రకృతి పురుష తత్త్వ భావైకతాభ్యాస
 మద్వితీయ నిస్తులాత్మతత్త్వ
 మగుటకై న త్రోవ; అదియె ప్రత్యాహార
 మగు నతీతయోగమందు; మిత్ర !

830

ఎడఁద తాఁకునట్టి యే విషయమునైన
 బ్రహ్మరూప మంచు భావమందు
 తలఁచుటగును జమ్ము ధారణాయోగంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వివర, మిత్ర !

831

దృశ్యముల నెఱుంగు దృక్కు-తా ననియెడి
 నిత్యచింతనంబె సత్యమైన
 ధ్యానయోగ మగుచు, జ్ఞానికి బ్రహ్మత్వ
 సిద్ధిఁ గూర్చి, ముక్తుఁ జేయు; మిత్ర !

832

జాగ్రదాది దశల సాక్ష్య సాక్షనముల
నెల్లి బ్రహ్మముగనె యెఱుంగ, నిర్వి
కార నిర్మనస్కు గాఢసమాధియై
మోక్షసిద్ధిఁ గూర్చు మునికి; మిత్ర !

333

ప్ర పంచము

అస్తి, భూతి, ప్రయములగు బ్రహ్మరూపంబు;
నామ రూప కార్య నటన జగము;
ఈ “ప్రపంచ” శబ్ద మీ పంచకముచేత
సార్థకత వహించె; నయ్య మిత్ర !

334

పంచభూతములను ప్రభవించుటంజేసి
పల్కినార లిది ప్రపంచమనుచు;
పంచశక్తు, లవల, పంచకృత్యంబుల,
పంచ విషయములను నెంచు; మిత్ర !

335

ఇంద్రియములు నట్లె యేనయి యొప్పెను
జ్ఞాన-కర్మ భేద మూని; శ్రుతుల-
పంచఋషుల, కృషుల, పంచజనావళి
నరయఁగలము గాదె ! పరమ మిత్ర !

336

పంచకృత్యములును, పంచశక్తులు, మూర్తు,
లంగములును కాంచ నగుటంజేసి

పంచసంఖ్యయొక్క ప్రాధాన్య మింతని
పలుకఁ దరము గాదు; పరమ మిత్ర !

337

విశ్వకర్మ

ఇట్టి పంచకముల నీవిశ్వ మేర్పడ
విశ్వస్పృట్టు తాను విశ్వకర్మ
లనెడిపేరితోడ నైదుమోములతోడ
ఆదిదైవతముగ నయ్యె; మిత్ర !

838

విశ్వకర్మములను విస్తరించుటఁజేసి
విశ్వకర్మ యనఁగ విశ్వస్పృట్టు
శ్రుతులఁ బొగడఁబడియె సూన్యతోక్తులచేత;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

839

పూర్వములు గూడ పొలిచినా రేవురై
పంచసంఖ్య తత్త్వ మెంచ, నట్లే
కాలుసేతులకును గలిగె నైదగువేళ్ళు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

840

బహ్మకేశవాది పదములకంటెను
విశ్వకర్మపదమే విశ్వస్పృట్టు
చేయుపనుల నెల్లఁ జెప్ప సమర్థంబు,
చింత చేసి చూడు చిరము; మిత్ర !

841

విశ్వకర్మ కైదు, విశ్వసవిత్రి గా
యత్రి కైదు, శివున కైదుమోము
లనుట విశ్వతత్త్వ మారయుకొఱకెరా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

842

బ్రహ్మ, విశ్వకర్మ-పంచముఖాలతో
 వెలసి రనరె తత్త్వవిదులు ఋషులు;
 మూర్తి యొకటె, నామములు వేఱు భావింప,
 వేద మిచట సాక్షి; వినర మిత్ర ! 843

అట్లై విశ్వకర్మ కమ్మ గాయత్రికి
 లింగభేద మొకటె లే దితరము;
 అందు కనియె వార లైరి జగత్పితల్ !
 విశ్వహిత చర్చిత, వినర, మిత్ర ! 844

పురుషసూక్తమందు పొగడిక గన్నది
 విశ్వకర్మ యనుచు విశద మగును;
 విశ్వకర్మ నాదివేదమే పొగడఁగా
 అన్యములు నుతింపవా ! సుమిత్ర ! 845

చెప్పలేదె మున్ను “శ్వేతాశ్వతరము”ను
 “సర్వజీవ హృదయ సంస్థితఁ డగు
 విశ్వకర్మ నెఱుంగ శాశ్వతామృతదశ
 నందఁగలరు జను ల”టంచు-మిత్ర ! 846

దశమమండలం బుదారవై ఖరి తోడ
 విశ్వకర్మమహిమ విస్తరించె;
 స్తుతి యొనర్చె నాయజుఃకాండమును వాని
 సర్వకర్మ కరణ శక్తి; మిత్ర ! 847

“విశ్వకర్మలేక విశ్వంబు లేదని
 విశ్వకర్మదేవు విభవ మెల్ల
 చాటలేదె తెల్లనాఁడు నా మేమన్న !
 వేత్త లౌ ననంగ; విశ్వ మిత్ర !

848

సాయణుండు భాష్యసారస్వతమునందు
 విశ్వకర్మ, త్వష్ట్ర, విశ్వరూప,
 సానగాది ఋషుల సర్వశక్తుల నెన్ని
 వ్రాసినాఁడు కనవె వాని ? మిత్ర !

849

విశ్వకర్మ మొదటి విశ్వశిల్పీశుండు,
 అగ్ని మిత్ర వరుణ లక్ష్మి శిల్పు
 లాబృహస్పతియును ఆకృతీశుండను
 వేదవాణి వినవె ! విశ్వ మిత్ర !

850

విశ్వకర్మపేర వెలసిన సూక్తమ్ము
 ప్రథమవేదమందె పాదుకొనంగ,
 సర్వదేవతలకు స్రష్ట యాతనిపేర
 *నుపనిషత్తు లుండవో ! సుమిత్ర !

851

* నారాయణోపనిషత్తు కందెను, విశ్వకర్మోపనిషత్తే మొదటి
 పనుట కీ యంశము ప్రస్తావించబడినది.

విశ్వకర్మదేవు విశ్రుతస్థానంబు
నాశ్రయించి దేవతాళి పెక్కు
రెన్నఁబడిరి శ్రుతుల నెన్నియోరీతుల
ఆగమముల వెదకు మయ్య మిత్ర !

852

మొదటివేదమందు వెదకిన నారాయ
ణాహ్వానంబె దొరక దతనిపేర
పిదప మంత్రకాండ పెంపొందె నెంతయో !
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర !

853

విశ్వసృష్టి యెల్ల విశ్వకర్ముని శిల్ప
మగును; శిల్పి దాని ననుకరించి,
అపరవిశ్వకర్మ అని కీర్తితుం డయ్యె !
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర !

854

త్వష్ట

విశ్వకర్మ తాల్చు వివిధావతారాల
త్వష్టరూపు తొలిది తథ్య మింత;
పురుషసూక్త మిచట పరమ ప్రమాణంబు;
విశ్వహిత చక్రిత, వినర, మిత్ర !

855

ఆలుమగలు గూర్చున్నట్టి సత్సంధాత,
సర్వరూపసృష్టి నెలుపు ప్రాడ,
దివ్యశిల్పి త్వష్ట అవ్యయామృతమూర్తి
బ్రహ్మరూపి గూడ పరమ మిత్ర !

856

విశ్వరూపుఁడు

త్వాప్త్రవిశ్వరూప తత్త్వజ్ఞు డింద్రపు
 గోహితత్వమున నిరూఢుఁ డగుచు
 ఆత్మసుతుల కొసఁగె నాపురోహితపద
 గౌరవంబు శ్రుతులఁ గాంచు మిత్ర !

857

అమరశిల్పకర్మ లాచరించుటఁజేసి
 కళలు బ్రాహ్మణార్హకర్మ లనుచు
 చాటలేదె ప్రజకు; జ్ఞాన విజ్ఞానముల్
 ద్విజత కుండఁదగిన విధులు; మిత్ర !

858

అల బృహస్పతియును, ఆ విశ్వరూపుండు
 శిష్టశిల్పు లగుటఁజేసి కాదె
 దేవగురువు లయిరి; తెలియక శిల్పంబు
 గురుత నంద కొంప కూలు; మిత్ర)

859

గణపతి

ఆది పూజలంఘనట్టి యా గణపతి
 బ్రహ్మణస్పతి యని పలుకు ఋక్కు;
 త్వష్టసుతుఁడె సుమ్ము బ్రహ్మణస్పతి యని
 పలుకు నొక్కఋక్కు; పరమ మిత్ర !

860

త్వస్య విశ్వకర్మతనయః జేయనియును,
 ఇరువు రొక్క వ్యక్తియే యటంచు
 శ్రుతులు, భాష్యములును నుతియించు చున్నవి !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

861

గజముఖాది రూపకల్పన గణపతి
 కాథునిక మటంచు నరయ తోచు;
 వేదముఘలవాణి నాదరించి ఋతంబు
 నవధరించు తొప్పు నయ్య; మిత్ర !

862

వే ద ము లు

* బ్రహ్మ పంచవదన భాసితుఁ డగువేశ
 పంచవేదములు | పపంచితములు;
 నఱకి ఒక్కతలను నాలుగు వేదాలె
 అని వచించినార లయ్య; మిత్ర !

863

ప్రణవవేద మొకటి ప్రత్యేకముగ లేక,
 | ప్రణవమే సుపర్ణ భవులచేత
 జప్య మనిన నద్ది సర్వవిప్రాలి కు
 పాస్య మగును గాదె ! పరమ మిత్ర !

864

* బ్రహ్మ విశ్వకర్మలు ఆజీదస్వరూపులు. ఆ దేవుని పంచవదన ములనుండి ఋగ్యజు సామాధర్వణ ప్రణవ వేదము లాద్యవించిన వని స్కాందపురాణ నాగరఖండాదు లనుచున్నవి.

అగుట పంచముఖుల కైదు వేదంబులు
కలవటన్నమాట కల్ల గాదు;
పంచ ముఖములకును పంచవేదంబులు
పుట్టియుండవా! సుపూజ్య మిత్ర! 865

పంచముఖములకును పంచవేదంబులు
ప్రాతినిధ్య మందబడుటకతన
పంచముఖులచేత పఠన పాఠన యోగ్య
తను భజించె నవి; యుదార మిత్ర! 866

పరమతత్త్వవాది పంచమవేదంబు
శ్రుతిచతుష్టయమునఁ జొనిపినారో!
అంతరించె నేమొ, ఔపనిషదవిద్యఁ
గలిపినారో! తెలియఁ గలమె? మిత్ర! 867

ఉంచు పెఱుఁగ మొక్కొ, ఉపనీతునకు పంచ
శిఖిల విశ్వపితల శీర్షములకు,
పంచవేదములకు, పంచశక్తులకును
భవ్య చిహ్నములుగ; పరమ మిత్ర! 868

బ్రహ్మతలను గొట్టి పంచవేదములను
నాల్గు చేయఁగలిగినారు గాని,
పంచవేద లక్షణాందిత శిఖిలను
నాల్గు చేయఁగలిగినారె? మిత్ర! 869

బ్రహ్మపంచకంబు, బ్రహ్మర్షి పంచక,
మంశ, శక్తి, మూర్తు లాది గల్గు
బహుళపంచకములె ప్రవచించు వేదము
లయిదటంచు ప్రాజ్ఞు లరయ; మిత్ర !

870

కృత్యపంచకంబు కృత్యత్రితయ మయ్యె;
మూర్తిపంచకము త్రిమూర్తు లయిరి;
వేదపంచకంబు వేదముల్ నాల్గయ్యె
ఇట్టి మార్పు లెల్ల నెఱుంగు, మిత్ర !

871

పంచఋషులపూర్వ భవ్యసిదాంతాల
నేటఁ గలిపి, క్రొత్త లేవొ చెప్పి,
మనుజులందు సమత మ్రిందించి కేస్వార్థ
పరులొ మొదటిపీట వలచి; మిత్ర !

872

పంచపీతములు

ఆదిశక్తి యన, క్రియాశక్తి యన, పరా
శక్తి యనఁగఁ జ్ఞానశక్తి యనఁగ,
ఎంచ పంచశక్తు లిచ్చ యశక్తితో;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

873

పంచశక్తులకును పంచపీతమ్ముల
నేర్పరించి ధర్మ మెల్లరకును
చాటినారు మున్ను సానగాదులు ఋషు
లవ్వి మూడు మిగిలె; నయ్య మిత్ర !

874

వేదమాత యయ్యె విమల గాయత్రిగా,
ప్రార్థనీయయా సరస్వతిగను,
అవల వందనీయ యైన సావిత్రిగా;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

875

ముగురు దేవతలకు మూడుపీఠమ్ముల
వింగడించి, రవ్వ విశ్వవిప్ర
వరులపాలనమున పరమధర్మప్రచా
రమ్ము చేసె ననవరతము; మిత్ర!

876

శంకరుండు పిదప శారదాదులపేర
పీఠములను నిల్పి, వేదవిధుల
జగతిలోనఁ దా ప్రచారమ్ము కావించె;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

877

ప్రౌఢ దేవరాయపతి కొల్వనం దున్న
ముమ్మనార్య సుకవిముఖ్యవంశ
కలితులైరి మాతృ గాయత్రిపీఠికి
పతులుగాఁగ చిరము, పరమ మిత్ర!

878

కవిశత్రుండు మాతృగాయత్రి పీఠికా
స్థానపండితుడుగా తత్త్వవిద్య
* మహిషరాష్ట్రముందు బహుళప్రచారమ్ము
చేసినాఁడు గాఁడె చిరము; మిత్ర!

879

సంస్తవార్హయైన సావిత్రిశీతి శ్రీ
బసవదేశికేందు) పాలనమున
ప్రబలె పెక్కు లేండ్లు; రథకారబహ్మత్వ
వేది యతఁడు, వేదవాది; మిత్ర) !

830

నాంబమూర్తి యనెడుస్వామి సరస్వతీ
పీఠపాలకుఁడయి వేదవిధుల
వెలయఁజేసె నగుచు వివరించుచు చరిత్ర),
కాంచి నిక్క మెఱుంగఁ గదర; మిత్ర) !

831

జ్ఞానవిజ్ఞానములు - బ్రాహ్మణము

జ్ఞాన మనఁగ మోక్షసంసిద్ధికరము; వి
జ్ఞాన మనఁగ శిల్ప-శాస్త్రవిధులు;
శిల్ప-శాస్త్రసేవ సిద్ధించు నైహిక
సౌఖ్య సమ్మదములు; సాధు మిత్ర) !

832

నిజ్జలై నవారె విజ్ఞాన పదమున
కర్థ మనుభవ మని అనుచు నుండు);
అట్టివారు భారతాది ప్రమాణమ్ము
లరయకుంట చిత్ర మయ్య, మిత్ర) !

833

* శిల్ప మధ్యయనము చేయఁగావలె విపుఁ
డంచు నుడివె భారతాగమంబు;
అవ్వె రెండులేక ఆగున బ్రాహ్మణము పూర్తి ?
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర) !

834

* “శిల్ప మధ్యయనం నామ వృత్తం బ్రాహ్మణ లక్షణమ్” -
ఈ వాక్యమిటీవలి ప్రచురణలలో నగపడుటలేదు.

శిల్పశబ్ద మిచటఁ జెప్పు విజ్ఞానంబు,
చేతఁ జేయుపనికి చిహ్న మద్ది;
అధ్యయనమనంగ నగు జువ్వెజ్ఞానంబు-
గీత-భారతముల రీతి; మిత్ర !

885

*విస్తరించుసుమ్మ-విజ్ఞాన మది యజ్ఞ
సమితి, సర్వకర్మచయము ననెడు
నుపనిషత్తుమాట కొప్పునా అనుభవ
జ్ఞానమనెడు నర్థసరణి ! మిత్ర !

886

యజ్ఞకాండ సాగ, ఆయాయి కర్మలు
విస్తరింప శిల్పవిద్య కాదె
కారణంబు తత్త్వమారసి చూడంగ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

887

శమము, దమము, లపము, జ్ఞానవిజ్ఞానమూఁ,
మౌనీ, ఆర్జవంబు, సత్య శౌచ
డయలు గల్గువాడె తా బ్రాహ్మణుం డని
పలుకలేదె గీత ! పరమ మిత్ర !

888

యజనయాజనాదు లనునవి బ్రాహ్మణ
కర్మలనుచుఁ జెప్పు ధర్మ మెన్న
స్వార్థకల్పితముగ నగపడు; నయ్యది
గీత చెప్పనట్టి రీతి; మిత్ర !

889

* విజ్ఞానం యజ్ఞం తనుతే. కర్మాణి తనుతేఽపిచ"తైత్తిరీయానంద
వల్లి. 5వ అనువాకము.

శిల్ప మింత యేని చేయక, జ్ఞానంబు
పడయ కెవఁడు గాఁడు బ్రాహ్మణుండు;
అట్టులయిన గీత అన్యత మాడిన యట్లే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

890

బ్రహ్మ, సృష్టికర్మ పలురీతుల నొనర్ప
వాని సుతులు వివిధ వస్తువులను
సృష్టిచేయ కెట్లు చెప్పికొంగురు “మేము
బ్రాహ్మణుల” మటంచు, పరమ మిత్ర !

891

సానగాది పంచసంయముల్ విజ్ఞాన
మునకు, జ్ఞానమునకు పొత్తు గూర్చి,
ఇహపరముల రెంటి కిల సేతువొనరించి
మంచితోవ చూపి రెంచు; మిత్ర !

892

వేదమంత్రరాశి విజ్ఞానమును, జ్ఞాన
మైనయెడల, దాని నధిగమింప,
చదువ, ప్రజ్ఞయున్న సర్వులర్హు లటంచు
పూర్వములు చెప్పి పోరె ! మిత్ర !

893

శిల్ప మధ్యయనము చేయునాఁ డందఱు
విశ్వవిపు లగుచు వెలయఁ గలరు;
విశ్వమంగళమ్ము విస్తరించు టొకండె
మానవులకు నై జ మతము; మిత్ర !

894

వైశ్యులకును, శమ్మవారికి వేదముల్
 బోధ చేయరే ప్రపూతమతులు
 విశ్వవిప్రు లఖిల విశ్వోపకారులై;
 ప్రతిభ యున్న చదువవచ్చు; మిత్ర) !

895

శ్రౌతకర్మ శూద్రజాతికే కాదు, విడ్
 వర్ణమునకుఁ దగదు వసుధ నంచు
 చెప్పినప్పుడా *నృసింహుండు యజ్ఞంబు
 నలిపి వైశ్యయశము నిలిపె, మిత్ర) !

896

మోమునందొకండు, ముంగలనొక్కండు,
 నొకఁడు చేతులందు, నొకఁడు తొడలఁ
 బుట్ట లేదు వేద మట్టు వర్ణించుట
 కావ్యదృష్టి యంచుఁ గాంచు; మిత్ర) !

897

భరతవంశ జనులు భారకు లైనట్లు
 క్రీస్తుభక్తు లైరి కైస్తవాళి,
 బ్రహ్మపుత్రు లట్లై బ్రాహ్మణులగుదురు!
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

898

సర్వమానవులను సద్రాహ్మణులఁ జేయఁ
 బూనినట్టి ఋషులు సానగాదు
 లగుట వారిత్తోవ నణచి రాధునికులు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

899

* బందరులో ఆత్మకూరి లక్ష్మీనృసింహశ్రేష్ఠి యజ్ఞ మొనర్చి
 సోమయాజియైన వృత్తాంతమును స్మరింపదగును.

వర్ణ భేదబుద్ధి వర్ధిల్లిన దినాల
శ్రుతి కనర్థ మనిరి శూద్రజాతి;
ఇట్టి స్వార్థపరత యెంత విగర్హ్యమో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

900

విశ్వకర్మదొట్టి విబుధులు తద్వంశ్యు
లిచ్చినారు బ్రాహ్మ్య మెందటికినో;
సానగాద్యనాది సంయముల్ తొల్లింటి
గురుగణంబు సున్నె ! పరమ మిత్ర !

901

శాపతప్తులైన సప్తర్షులకు బ్రాహ్మ్య
మొసఁగి విశ్వకర్మ ఉద్ధరించె;
వరలు నీచరిత్ర వై వస్వతపురాణ
భాగమందుఁ గనవె ! పరమమిత్ర !

902

బ్రహ్మవిద్య నేర్పు పరమగురుశ్రేణి(౯)
సానగాద్యనాది సంయమిండు
లగ్రగణ్యు లగుట ఆ బృహదారణ్య
కమునఁ జూడవచ్చుఁ గాదె, మిత్ర !

903

అధమజన్ములైన అత్యుత్తమగుణాళి
నంది యగ్రవర్ణు లైనవిధము
సత్యకాముఁడైన జాబాలి మొదలగు
వారికథలె చెప్పు; పరమ మిత్ర !

904

రథకారులు :

రథము చేయువాని రథకారుఁ డందుకు,
తనురథములఁ జేయు ధాత యెన్న
ప్రథముడైన పూజ్య రథకారుఁడగుఁ గాదె !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

905

ఎల్లి శిల్పములకు ఈ రథపదముప
లక్షణమృగాఁగ లాక్షణికులు
చెప్పినారుగాన, శిల్పప్రపంచమ్ము
రథపదమ్ము చెప్పు; ప్రాజ్ఞ మిత్ర !

906

విశ్వకర్మ మొదటి శాశ్వత రథకారుఁ
డతని సుతులు సృష్టి ననుకరించి,
తాల్చినారు పేరు ధరణిలో రథకారు
లనుచు సత్య మెఱుఁగ నగును; మిత్ర !

907

అట్టి రథకరునకే ఆధానకర్మంబు
వేదవిధులయందు విశద మగును;
సంకరులకు నెట్లు శాసించు నాధాన
కర్మగౌరవంబు గాంచ, మిత్ర !

908

సత్య మిట్టులుండ సంకరుల్ రథకారు
లనుచు వ్రాసినార లణఁప వారి;
వేదములను వీరు విశ్వజనీనులై
సంస్తుతింపబడిరి చదువు మిత్ర !

909

భృగువు లెన్నఁబడిరి తగ రథకారులు
 గాఁగ, సానగాది గణము నట్లై
 అయిరి రథకరులుగ, అవ్వారి సూనులు
 కారె రథకరులుగఁ! గాంచు; మిత్ర! 910

అద్యదంపతులను ఆదిమరథకారు
 లంచు తథ్యమును వచించలేదె!
 బ్రహ్మతీర్థ లెపుడొ భావించి తన జగ
 చ్చిల్పమందు, కనవె! శిష మిత్ర! 911

ప్రవచనం బొనర్చె పారమార్థికరహ
 స్యముల నెన్నొ తీర్థ లనుభవమున,
 అరయు మొక్కసారి ఆ జగచ్ఛిల్పంబు
 నిక్క మెఱుకపడును నీకు; మిత్ర! 912

భృగువు మొదలుగల్గు పూర్వముషీంద్రులు
 రథకరులుగ వేదపథమునందు
 ప్రస్తుతింపబడరె! పరియింపు ఋగ్వేద
 మెల్ల మర్మములను నెఱుఁగ, మిత్ర! 913

విశ్వకర్మ ధర్మవిధి, విశ్వమానవ
 ధర్మవిధమె అనితథముగఁ జూడ
 కొందఱికినె యిద్ది కూర్చునట్టిది కాదు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 914

పంచముషులు దీని పాటించి, రహ్వారి
సంతు ననుసరించె కొంతవఱకు;
సర్వు లనుసరింప సార్థకించును జన్మ,
విశ్వమంగళమ్ము వెలయు; మిత్ర) !

915

వృత్తివాచకములు విపరీతముగ వాడి,
శిల్పగౌరవంబు చెఱచి యవల
విశ్వకర్మజాతి వృద్ధి నడంచిరీ
సత్యమును చరిత్ర) చాటు; మిత్ర) !

916

దేశచరిత్ర నెన్ని తికమకల్ జరిగెనో
ఊహసేయఁ దోచు నున్న నిజము;
అధము లధికు లైరి, అధికులై రధములు
కాలపురుష చిత్తలీల(క) మిత్ర) !

917

పంచముషులనాటి | పాథవికస్థితి
ఇట్లు లుండె ననుచు నెఱిగి ప్రజలు
విశ్వమనుజధర్మ విధులు తీరిచి నూత్న
సంఘమును సృజింపఁ జను; సుమిత్ర) !

918

బ్రహ్మసంతు గాన బ్రాహ్మణు లనియును
మనువిధానుసరణ మానవులని
విశ్వకృద్భవతను వైశ్యకర్మణు లని
పిలువవచ్చు నరుల విశ్వ మిత్ర) !

919

అదిమనుకృతంబు లైన ధర్మంబుల
నాఘనిక మనుండు సాంతముగను
మార్చివై చె; నేటి మనుధర్మశాస్త్రంబు
ననుగమించె కడమ వన్ని; మిత్ర !

920

వృత్తి వాచకములు

కర్మశాల గలుగ కర్మశాలి యనంగ
పేరువడసె శిల్పి భారతమున;
కర్మశాలి క్రమత కమసాలి, కంసాలి
యనగఁ బిలువఁబడియె నయ్య, మిత్ర !

921

‘అగ్ని శాలి’ అట్లై ‘అగసాలి,’ అగసల,
‘అవస,’ లాసల, నెడి ఆఖ్య లందె;
వృత్తివాచకములు వివరింప నివి యెల్లి
కులముపేర్లు గావు; తెలియు మిత్ర !

922

త్వష్ట్రపదము నట్టై “తటాను”గా మారె
కర్తాకార పదము కమ్మరిగను,
కాంస్యకార పదము కంసారు, కంచరి,
యనగ మాటిపోయె; నయ్య మిత్ర !

923

వర్ధకి యనుమాట “వడ్రంగి, వడ్లంగి,
వడ్ల, బధయి” యనగ పరిణమించె;
“సూత్రధార” పదమె సుమ్ము “సుతారి”గా
వ్యవహరింపఁబడియె; నార్య మిత్ర !

924

స్వర్ణకారపదము సాగె “సూన్నారి”యై
 లడె “సునారు” హిందియందుఁ జూడ,
 అర్కశాలి పద మ దక్కసాలిగ మాతె,
 వికృతి లివ్వె సువ్వె ! విశ్వ మిత్ర ! 925

ప్రత్న శబ్ద మట్లై “పత్తారు”గా మాతె
 కన్నడమున; నిట్టు లెన్ని యెన్నో
 సంస్కృతాహ్వయములు సాగె వికృతులుగ;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 926

దేశభాషలందు దివ్యభాషాపద
 జాల మిట్లు వికృతిపాలఁ బడఁగ
 వాటి నెల్లి జాతివాచకములు చేసి
 వాడ భాష్య మగునె ? పరమ మిత్ర ! 927

భాష పలువిధాల పరిణమించుటఁజేసి
 ‘బాష’డయ్యెఁ గాదె ‘బ్రాహ్మణుండు’ !
 బాష డంచు పిల్వబడ డెందు విప్రుండు,
 పెరిల వికృతి నేల పిల్వ ! మిత్ర ! 928

నవమ శతకమునకు నాయకుండఁగాత
 పీఠపాలకుండు, వేదవేత్త,
 అజసదృక్షుండు బసవాచార్యసంయమి
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 929

ద శ మ శ త క ము

లౌ కి క ము ఐ

ప త్రి క ఐ

పత్రికలకు నెక్క పామరుఁ డైనను,
ప్రాజ్ఞతముఁ డనంగ ప్రస్తుతిఁ గను;
పత్రికలకు నున్న ప్రాధవం బట్టిది !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

930

ఎంత శక్తి యున్న ఏ పత్రి కేనియు
వ్రాయకున్న కీర్తి వడయఁజాల
రాధునికయఁగాన హరిహరాదులు కూడ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

931

పత్రికాధిపతులు పక్షపాతము వీడి
ప్రజల శ్రేయమునకు పాటుపడక,
గుణమునకును చోటు కూర్చక యున్నచో
ప్రగతి కుంటువడును; పరమ మిత్ర !

932

జనుల సత్పథమున సాంగంగఁజేయఁగా,
దోషరాశి నెల్ల తూరుపెత్త,
కార్యనిష్ఠఁ గూర్చి, కర్తవ్యమును జెప్ప,
పత్రికలదే ప్రథమపాత్ర మిత్ర !

933

వ్రాయఁ గల్గువాఁడు, వడఁబోయఁగలవాడు,
సరసు, డధివేదిక, సామ్యయోగి,
పక్షరహితబుద్ధి ప్రతాధిపతి యైన
ప్రజకు మేలు గూర్చు; పరమ మిత్ర !

934

గుణము నెంచి, దొంగగు కూలద్రోసెడివాడు,
సత్యశోధకుండు, శాస్త్రవేత్త,
సాధుశీలి-పత్ర సంపాదకుండైన
దేశగౌరవంబు దిద్దు; మిత్ర !

93

పత్రికలను సతము పఠియింపకుండిన
తెలియఁబడవు జగముతీరు తెన్ను
లట్లుగాన పత్ర మాధునికయుగాన
ప్రథమపాత్య మయ్యె; పరమ మిత్ర !

936

పుస్తకములు చదివి పొందెడి జ్ఞానంబు
నంత పత్రికలనె అందవచ్చు;
కాన పత్రికాళి జ్ఞాననిధానముల్ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

937

ప ద వి

పదవివలన నరుండు ప్రస్తుతికెక్కును;
పదవి గాంచి జనులు బ్రమయుచుండు;
పదవి లేనివాని పజ్జ కెవ్వరు రారు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

938

పదవి భోగమంచు పాటించు మూర్ఖుండు
విధులు మఱచి, స్వార్థనిధులు వలచి,
పదవి ముండ్ల సెజ్జ భావింప బుధువకు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

939

పదవి మెట్టి, జనుల బ్రమపెట్టి, ధనరాశి
కూడఁబెట్టి, బందుగులకు మేళ్ళు
చేసి, లోకసేవ చేసితి నను కూళ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

940

పదవియం దొకండు బాంధవు డుండెనా
ఎట్టిచవట యాటలేని సాగు;
కోర్టు లెగురఁగొట్టు ఖానికేసులఁ గూడ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

941

సీచుండైన, జనుల నిలుపునఁ దోచెడి
స్వార్థబుద్ధి యైన, చవట యైన-
కలిని పదవి నంది ఘనతవహించురా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

942

పదవి గోరు చెనటి బరి తెగించి చరింది,
తండ్రినైన నఱుకఁ దారసిల్లు;
రాచవారిగాథ లీ చరిత్రలు చెప్పు!
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

943

పదవి నంద నరుడు ఏ డనిసా ట్లిల లేవు;
కఱచు పదవి కెట్టి గడ్డి నైన;
పదవిలోని తీపిపన యెట్టిదో కదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

944

పదవి ఒదవువఱకు పలుబాస లొనరించి,
 పదవి నందినంత పాడి తొరఁగి,
 వఱుతఁ గలుపునెల్ల వాగ్దానములు కూశ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

945

పదవికోస మెన్ని పక్షాలనో మార్పు,
 పదవి వలచి యెల్లపాట్లు పడును;
 పదవికొఱకు తీయు ప్రాణాల నై నను;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

946

హంత్రిపదవి ఒక్కమారు దక్కిన చాలు,
 నుత్తరోత్తరముగ నున్నతిఁ గని
 ధన్యుడగును నేత తా నేటికాలాన !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

947

శాసనములసభకు సభ్యుఁ డైనను చాలు
 గడన సేయఁ గొంత కలుగు వీలు;
 ఏ పదవియు లేక యెటు తెల్లవారురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

948

ఏనొ పదవి దొరకి, ఎవ్వరో కొందఱు
 వారివెంట తిరుగువఱకు నిద్ర
 పట్టఁబోదు నేటి ప్రముఖనాయకులకు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

949

మనుజసహజమైన మహిమను గోల్పోక,
పడయ వలయు నెన్ని పదవు లైన;
పదవి మానవతను పాటించోలగ రాదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 950

మంచివారి నెంచి మహనీయపదవుల
నుంచ దేశ మెంతో ఉన్నతి గను;
మలయజంబు తోట వెలయంగఁజేయదా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 951

పదవి ఉత్తమునికి ప్రాప్తించుభాగ్యంబు
దేశమాత కున్న తీతనట్టి
అపదలకు లోకు వాదురా జను లెందు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 952

మంచివాఁడు పదవి మాన్యత కెక్కించు,
చెడ్డవాఁడు పదవి జెఱిచి, చెడుచు;
పదవి నిర్వహించు బరువు తేలిక కాదు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 953

ఆశ

ఆశచేత ప్రాణి అష్టకష్టము లందు,
ఆశచేత పాపరాశి పెరుగు,
ఆస దోస మెఱుగ దన్నమా టెఱుగమే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 954

పైరు తినెడునాసఁ బడు నేన్గు గోతిలో,
 ఎఱను గోరి చేప మరణమందు,
 మంటవీడియాశ మ్రగ్గును శలభంబు;
 మూల మాశ కీడు మూడ మిత్ర ! 955

ధనముమీది ఆశ, దారపుత్రగృహాది
 విషయరాశిమీది వెఱ్ఱి యాశ,
 శాంతిఁ జెఱచి నరుని సంకటపెట్టురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 956

పదవిమీది ఆశ, మదవతిపై ఆశ,
 దొరతనంబుమీది దొడ్ ఆశ,
 ప్రాణగొడ్డములగు పనులఁ జేయించురా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 957

ఆస నిన్ను అన్యదాసునిఁ జేయును,
 ఆశ గౌరవమ్ము హత మొనర్చు,
 ఆశవలన చుల్క నగుదు జీవితమందు;
 ఆసఁగోసి బ్రతుకుహాయి మిత్ర ! 958

సౌఖ్యమైన బ్రతుకు సాగమి కాశయే
 మూలకారణంబు; ముప్పు గూర్చు
 నాశ విడిచి మనుజుఁ డానందమయఁ డౌను;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 959

ఆశకన్నసున్, దురాశ ప్రాణములకే
గాసి జేయు గాన కలనుగూడ
అంతరంగమున దురాశకు చోటికు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

960

పాముచేత మ్రొంగబడుచున్నకప్ప తా
మ్రొంగజూచు నీగ మీదెఱుగక;
చచ్చునపుడుగూడ చావచార దురాశ !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

961

ఆస వీడువాని కగు జగంబు తృణంబు,
ఆశలేమి మోక్ష మధిగమించు,
ఆశ గెలిచి నతని నర్చింతురు జనాభి;
విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర !

962

కూడు, గుడ్డ, కొంప కూడినమానవుం
డంతమాత్ర తృప్తి నందకుండ
ఇంక నాశపడుట ఇబ్బందిపడుటకే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

963

అల ముముక్షువైన, అయిన గృహస్థుండు
ఆంజనేయుతోడ యనంగ బెరుగు
ఆస నంతరింప జేసిన సుఖమబ్బు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

964

అనవసరములైన ఆడంబరములకు
 'స్వస్తి' చెప్పుదేని సౌఖ్యమైన
 బ్రతుకు సాగు, లేమి బాధింప దినుమంత !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

965

మేరమీరు ధనము, మేడలు, మిద్దెలు,
 ఇంద్ర వైభవంబు లెన్ని యున్న
 కడకు కుడుచునన్ని పిడికెడు మెతుకులే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

966

గుప్పె డన్నమునను, గోచిపాతను తృప్తి
 పడయలేక లిబ్బి వలచి నరుడు
 దుష్కృతము లొనర్ప దొరకొని నశించు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

967

గోచిపాత రక్షకోసమై సన్న్యాసి
 పిల్లి, నావు, పొలముఁ బెంచి వరుస
 పతన మొందలేదె పరమార్థదశనుండి !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

968

స్వార్థము

అప్పు చేసి యైన పప్పుకూడుం దిని
 పట్టుపుట్టములను గట్టి తిరుగు
 చెనటి తిట్టువడును శ్రీమతిం బిడ్డల
 నలమటింపఁ జేయు నయ్య, మిత్ర !

969

వివిధ వస్తు వృద్ధి వెడలించు శాంతిని,
 *క్లుప్తజీవితమున కొఱలు శాంతి;
 బ్రతుకు మిత మొనర్చి సతతామితానంద
 సిద్ధి గాంచి శివుని జేరు; మిత్ర! 970

కాలు సేతు లుండి, కష్టించు బల ముండి,
 పరుల నాశ్రయించి బ్రతుక గనుట
 నీచమంచు నెఱుంగ నేరరే సోమరుల్ !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 971

ఇతరు లొసగు నిష్ట మృష్టాన్నములకంటె
 తా గడించు గంజ త్రావ మేలు !
 అన్య లిడెడు తిండి ఆనంద మొసగునా ?
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర ! 972

శక్తి గల్గువఱకు సంపాదన మొనర్చి,
 అనుభవింప నేర్చి అనదలకును
 సాయపడుట సుస్వే సజ్జన ధర్మంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర! 973

న్యాయ సమ్మతముగ నార్జించుకొన్నట్టి
 మితహితాన్నములనే మోసవలయు,
 భోగలాలసతకు భుజియింప దోషంబు;
 బ్రతుకుకొఱకు తినుట పాడి మిత్ర! 974

* క్లుప్తజీవితము వికృతిగా ప్రయోగింపబడినది.

సృష్టి వింతలు

వెన్నెలను దినంగ వేడు జీవులు కొన్ని,

రాళ్లు దినెడు జీవరాశి కొంత,

సృష్టివింత లెంత చిత్ర విచిత్రముల్ !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

975

కూర్చె పెద్దపండ్లు గుమ్మడితీమెకు,

చిన్నపండ్లు మట్టిచెట్టు కిచ్చె;

దేవుఁ డెఱుంగు సరిగ దేని కే దర్శనమా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

976

నింపె చెఱకు లోన నిలువెల్ల తియ్యన,

పండ్ల నిచ్చుశక్తి భంగపఱిచె;

ప్రకృతిమర్మ మేమొ పరికించి తెలియనా !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

977

శైత్య సౌరభముల జగతి నాకర్షించు

మంచిగంధమంధు మలయు చేడు;

సర్వ సద్గుణములు సమకూర వొకచోట

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

978

కప్రమునకు తీపి, కనకంబునకు తావి,

కపికి చక్కదనము కలుగఁ బోవు;

అబ్బి వన్యగుణము లారాట పడినను !

విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

979

పొట్టుదిన్న మాత్రం దిట్ట నర్హము కాదు;
గట్టి దానిం దినుటె ఘనత కాదు;
చిట్టు దినెడి పశువు చేయదా యుపకృతి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

980

కొమ్మలున్న చెట్టు కూర్పజాలును నీడ,
కొమ్మ లేని మొక్క కూర్పగలదె !
ఆశ్రయమునుబట్టి అందఁచుండు ఫలంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

981

వినయ మనెడు కల్పవృక్షంబు మనుజుల
కఘల కార్య సిద్ధు లందఁ జేయు;
మఱువకుండ దాని మది నాటి పోషించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

982

ఏనె ఘనుడ నంచు నెంచి యెవ్వరి నేని
చిన్నపుచ్చబోకు మెన్నడేని !
తాడి దన్నువాని తల దన్నువాడొందు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

983

అడుసునందు కాలు నిడుట దోసముగాని
కాలిబురదఁ గడుగఁ గాదు తప్పు;
తప్పు దిద్దుకొన్న ఒప్పులకుప్పవే !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

984

మేలొనర్తు నంచు మిత్రురీతి నటించి,
 కీడు చేయు నా నికృష్టుఁ డెన్న
 బాడ్డు కోతు నంచు పొట్ట కోసెడిదాది !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 935

మంచి పట్టువడిన మానసియుండగు,
 చెడ్డ పట్టువడినఁ జెందు కీడు;
 ఎరువు, చీడపురుగు లెటుచేయు వృతంబు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 936

కుడుచకుండ నరుఁడు కూడఁబెట్టినసామ్మ
 మఱీకములు గూర్చుమధువు నట్లు
 వాడుకొను నదృష్టవంతుఁడైనజనుండు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 937

అన్నదమ్ములట్టు లఖిల మానవజాతి
 మెలఁగి ఒకరి కొకరు మేలుఁ గూర్పఁ
 బూనుకొనిరయేని భువి స్వర్గమాఁగదా !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 938

భక్త్యవస్థువందుఁ బడి చచ్చియును ఈగ,
 వాంతి గలుగఁజేసి బాధ పెట్టు;
 ఖలుఁడు చచ్చి గూడఁ గావించుఁ గద కీడు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర ! 939

స్త్రీని పురుషునట్లు, స్త్రీఁగాఁగ పురుషుని
 మార్చు నేటి శాస్త్ర మహిమవలన
 నీటఁ దిరుగు చేప నింగిఁ జరింపదా :
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

990

పరిమళముల దిశలఁ బర్వ జేయునె గాని
 పూచి కాచి యిడదు పూలు, పండ్లు
 చందనద్రుమంబు చర్చింప చిత్రంబు;
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

991

సతులు, సుతులు, హితులు, స్వజనముల్, చుట్టాలు
 పెట్టినన్నినాళ్ళె ప్రియులు నీకు;
 పెట్టి పోయకున్న, తిట్టిపోయుదు రోయి !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

992

పెట్టిపోయనపుడు తిట్టిన తిట్టనీ
 పెట్టుచున్నఁగాని పెట్టఁ డంచు
 తిట్టుచుట్టములకు పెట్టినకా వ్యర్థమే !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

993

పెట్టవచ్చు తాము, పెట్టించుకొన వచ్చు,
 ఇచ్చి పుచ్చుకొనుట లెందు మేలు;
 పెట్టనేర్వకుండ పెట్టించుకొన కీడు !
 విశ్వహిత చరిత్ర, వినర మిత్ర !

994

పెట్టజాలకున్న పెట్టలేమికి మది
చింత పడుదువేని అంతె చాలు,
పెట్టువాకు దాన ప్రియపడి మెత్తురు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

995

నేలఁ గలయుతాను నేలనేలఁ దలంచి
చేయరాని పనులు చేసి ప్రజకు
నాశమును ఘటించు నరుడెంత మూర్ఖుడో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

996

కూపజలము వాడుకొలఁది నూరుచునుండు,
దాన మొసఁగ ధనము తనరు నట్లే;
ఈవి లేక యవ్వి ఇంతైన పెరుగవు !
విశ్వహిత చరిత్ర వినర, మిత్ర !

997

వాన కురియునపుడె పూనఁగావలె పాత్ర,
వలసినపుడు పడదు వాన; అట్లులె
అద నెఱింగి పనుల నాచరింపఁగవలె;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

998

ఖలునియందు మంచి గాలించి చూచినన్
గోచరింప బోదు కొంచె మేని;
ఒంటె దేహమందు నుండునా సొగసింత !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

999

చొసగు చూపి రంచు దూషింప కొరులను,
తప్పు దిద్దుకొనుము; దర్పణంబు-
మొగము ముటికిచూప పగులఁగొలుదె దాని !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1000

ఇరులఁ దిట్టుకొంచు వల కూర్చుండెను
చిన్ని దివ్వె నేని చేతఁ దాల్చి
దారి సాఁగిపొమ్ము దాపౌను గమ్యమ్ము !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1001

గోవు గడ్డిమేసి కుడితినీటిని ద్రావి,
పాల నెల్లి నొగుల పా లొనర్పు;
మనుజ జాతికన్న మాన్యమా పశుజాతి !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1002

పగతు విషయమందు పగ చూపకుండుట
గొప్ప గాదు; వాని ముప్పు లుడిపి
ప్రేమ చూపువాఁడూరా ! మహామనుజుండు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1003

గొప్ప దైన దెల్ల కోరగాఁ దగ వౌన !
పాలు నీటికన్న మేలె అయిన,
నీట బ్రతుకుచేఁప నిలుచునా పాలలో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1004

భూతకాలఫలమే పో వర్తమానంబు,
భావికై న బీజపంక్తు లిందు
ఇమిడియుండుఁ గాన నీ సంధికాలంబు
వ్యర్థపుచ్చుబోకు; మార్వ మిత్ర !

1005

సుఖము పంచుకొనఁగఁ జూతురు పల్వరు,
కష్టపడఁగ నెవ్వ రిష్టపడరు;
కష్టపడక నీకుఁ గల్గునా సౌఖ్యంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1006

భావి నెట్టిఫలము బడయఁగఁ గోరువో
లందు కర్తామైన యట్టి పనులె
చేసి తత్ఫలముల జెందుము ధీరత
విజ్ఞు లొననంగ; విశ్వ మిత్ర !

1007

వృద్ధి పొందుకొలఁది విజ్ఞానశాస్త్రంబు
క్రోత్తసుఖము లెన్నో కొఱలుచుండె;
బుద్ధినుండి ప్రాత పోవలేద్దిసుమంత,
ఎట్లు నవసమాజ సృష్టి మిత్ర !

1008

‘నేను, నాది, పోయి నిలువగావలె నింక
‘మనము, మనది’ యనెడుమాట, వాటి
స్థానమందు నపుడె “జయజగ” త్తనియెడు
సూక్తి సత్యమగును జువ్వె మిత్ర !

1009

ఓ డ్దు

ఓర్పునందు నున్న ఊన్నతోన్నత శక్తి
సాటిలేని దనుచు చాటె క్రీస్తు;
ఓర్వ నేర్చినాఁత డుర్వియెల్లి జయించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1010

చిట్టుబుట్టు మనుచు చేజేత కార్యంబు
చెఱచు కోపి; ట్లాంతి శీలి యెన్ని
కష్టములనొ ఓర్చి కార్యంబు సాధించు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1011

భూమిజనని తమకు పూర్ణోపమగఁ జెప్ప
నార్యవాణి, కల్ల యగునె అద్ది !
తమను కత్తిగాఁగ కరమునఁ దాల్చిన
త్రిజగములను గల్పితీరు మిత్ర !

1012

నే డ్దు

నేర్పుచేత కార్యనికరంబు సాధించు
బుద్ధిమంతు డెపు; డపూర్వశక్తి
నేర్పునందు నిలిచి నిను తీర్చు విజయిగా;
నేర్పులను గడించి నిల్చు; మిత్ర !

1013

నేర్పు గల్లువాడు నిర్ధనుండైనను,
నిస్సహాయుడైన, నీచుండైన
నేర్పుకల్మి జగము నిజవశంబుగ జేసి
సుఖపడంగఁ జాలుఁ జువ్వె; మిత్ర !

1014

సృష్టియొక్క బాహ్యచిహ్నముల్ వివరించు
శాస్త్రమొకటి, లోని సత్యములను,
తెలుపు శాస్త్రమొకటి; తొలిది విజ్ఞానపతా;
మలిది ఆత్మవిద్యః మాన్య మిత్ర !

1015

ఆత్మవిద్యతోడ ఐక్యమై విజ్ఞాన
మఖిల మంగళముల నందఁజేయు;
వేటుపడినఁ జెడును విశ్వకల్యాణంబు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1016

దృష్టశక్తు లెపుడు శిష్టశక్తులఁ గప్పి
మనుజు మంచితనము మంటఁ గలిపి,
సత్క్రియల నొనర్చు సంకల్పముల నీక
లభమగతుల కీడ్చు నయ్య, మిత్ర !

1017

దిక్కు తోచనట్టి చిక్కులకొ మనుగడ
చిక్కినపుడు శాస్త్రచింతనంబు
తిమిరమందు దివ్యోత్పన్న దారిని చూపు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1018

ఒరుల కుపకృతులను ఒనరించి కలనైన
తలఁపరాదు వాటి ధార్మికుండు;
మేలు పొందినతఁడు మేలొనర్చినవాని
మఱువఁగూడ దెవుడు; మాన్య మిత్ర !

1019

ఒరులు పొగడినంత ఉబ్బి తబ్బిబ్బయి
ఘనుడ నయితే నంచు గర్వపడక,
ఇంకమంచిపనుల నెన్నిటితో చేసి
పరుల కుపకరింప వలయు; మిత్ర! !

1020

అబ్ధియంత హృదయ మాతని దందులో
తనకు పరులొనర్చు తప్పిదముల
కింత చోటు దొరక దెల్లరిసుఖశాంతు
లభిలషించు సుజనుఁ డతడు; మిత్ర! !

1021

పరుల మోసగించుపని చేయగారాదు,
పరులు మోసగించుపట్ల వారి
మోసములను బడక నోసరిల్లుటలోన
మెలకువను వహించి మెలగు; మిత్ర! !

1022

పనుల ననుసరించి ఫలము చేకూరుట
ప్రకృతిసిద్ధ ధర్మపథము సూనె !
విత్తుఁబట్టి కాదె వృశంబు ఫల మిచ్చు;
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1023

ఒరుల కిచ్చినట్టి దుండు నీకొఱకయి;
నీవు తిన్న దెల్ల నేలపాలె !
కాన శక్తికొలఁది దానంబు నేయనా !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

1024

బ్రతుకు కష్టదశల పాలయి సుడియుట
ఉత్తమునిగ నిన్ను ఒనరుచుటకె;
పసిడి పుటములోన ఎసంగదా మేల్మియై !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

1025

ఒరుల కెంతమేలు నొనరించిననుగాని,
ప్రతిఫలంబు కోరవలదు సుంత;
వర్ష మొసంగుమట్లు వాంఛించునె ఫలంబు !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర!

1026

ఒరులబాగు చూచి ఓర్వజాలనివారు
పలువు రుండవచ్చు, పరుల ఓగు
చూచి బాధపడెడు సుజనుడేయొక్కడో !
విశ్వహిత చరిత్ర, వినర, మిత్ర !

1027

ఉపకృతులను బొంది యొక్కడు కృతఘ్నుడే
యగుచు గాక! వాని కవసరమున-
మఱల మేలుసేత మానవోత్తమధర్మ
మనుచు దలచుమెప్పు డార్య మిత్ర !

1028

ఎవని మంచి చెడులకే యే ఫలములు సం-
ప్రాప్త మగునో యవ్వీ యతని కర్మ
ననుసరించి వాని కబ్బుచుండుట నీవు
మంచిసే యొనర్చు; మాన్య మిత్ర !

1029

ఒరుడు నీకు చెడ్డ నొనరించెనా, దాని
ఫలిత మతఁడెపొందు, వాని కీవు
చేసినట్టి మంచి చేయును నీకుమేల్;
కర్మ నిష్ఫలంబు గాదు; మిత్ర!

1030

తల్లి పార్వతమ్మ, తండ్రి శ్రీకోటిశ్వ
రార్యుఁ; డేను రాఘవాహ్వయుండ-
ప్రత్నగోత్రభవుఁడ, బ్రహ్మభూతప్రస
నాత్ముఁడను; ప్రబోధితాత్మ మిత్ర!

1031

జీవితంబు పండఁ జెప్పితి నీవేయి

పద్యములను సుకవి పండితజను

లాదరించి మెచ్చ నఖిలహితార్థి నై

విశ్వహిత చరిత్ర, విఘ్న, మిత్ర!

1032

వేదశాస్త్రవేది, విజ్ఞాని, కవి, శిల్పి

వడ్డెపాటివంశవార్ధి విఘ్నఁడు,

మాఘమహిమ కర్త, మానిరంజనశాస్త్రి

కిత్తు దశమశతక మిద్ధ మిత్ర!

1033

బ్రతుకు వెలుగుబాటఁ బట్టి సుఖంపను,

బుద్ధి శాంతిసుఖము పొందుటకును,

విధి వివేక మెడఁద వెలసి సంస్కృతిఁ గూర్ప-

చదువు మిత్ర, మిత్రశతకములను!

1034

న మా ప్త ము

అప్పుడెప్పుడో తొలుత ఐహికాముష్మిక
మార్గములను ధర్మమర్మములను,
చిన్ని పద్దెములుగ చెప్పిన వేమన్న
లాఘవంబుఁ జూపె రాఘవన్న;

మేలి బ్రదుక్కుచెఱకు మెలివెట్టి తత్త్వాత్మ
సారమెల్ల వేయిసార్లు పిండి
ఆటవెలఁది గుండెలందెల్ల తెగనింపి,
ఏలాకొనుఁ డటంచు ఇచ్చె మాకు.

మామ తనదు కన్యకా మహాదానంబు
“రక్తికొఱకు కాదు; ముక్తి” కనియె !
ఆత్మసుఖము జాఱుటటులుంచి పరికింపఁ
గా, ఋణంబు నంటగట్టె మాకు.

అద్వితీయుండ నయి అపరాశఁ గెంజాయ
లాప చేసి నడచునట్టి నన్ను,
చెప్పవెట్ల కుండ చిటికెలోపల నిట్టె
సద్వితీయుఁ జేయ సాహసించె !

ఎట్లు మెచ్చవలఁతి నీరీతి చెయిదంబు,
మోయవలసె బరువు ముదిమి నింక;
ఆటవెలఁదులార ! అంతరంగస్థలి
అడి సాడి *తన్మయతల నిడుండు.

—పులివర్తి శరభాచార్యులు

* తన్మయత = బ్రహ్మమయత, బ్రహ్మత్వము.

కవీరుబావధార

భద్రాచల సీతాగమల సన్నిధిని 11-1=70 న భక్తకవి
సమ్మేళనములో కవీరుగా అవిష్కరించిన కవిత.)

రామానందుని శిష్యుడ,
కామాదుల గెలిచి భవము గడచినవాడన
రాము రహిమని ఒకటిగఁ
బ్రేమించిన సన్మతి 'కవీర్దాసుండన్.'

1

ఆల నిరంజనమైన అమృత త్వరబె నా
దైవత మల్లాగఁ దలఁకు వాని;
హిందు ముస్లిములన్న యెట్టి భేదమువాని
దృష్టిలో లేదు వాడింప నేల ?
వ్రతములనేన్, మొహరమ్ముల నేనియు,
పూజాదికముల, నమాజు చేయ,
ఈరెండు మార్గాల చేరని మూడవ
త్రోవ నాదియ జనస్తుత్య మిద్ది,

ఆ నిరాకారు తత్త్వమ్ము నంతరంగ
మండు నిల్చి రహస్యమ్ము నరసి నాడ,
కాశికిని గాని, యవల మక్కాకుఁగాని
పోదలంప నిరంజను పొందినాడ.

2

దేవుఁ దెట్టివాడో తెలియఁజాలవు సుంత
మాలఁ బూని చేతు, మంత్రజపము,
హృదయమందు కపట వింతైన తరుగదు;
దేవుఁ దెట్లు నిన్ను తేర్చునోయి !

3

అల మసీదులోన అఱుమ ముల్లా పెద్ద
చెవిటివాడబోయి, చెప్పు ప్రభువు ?
చీమకాలియందె చిఱుమ్రోత వినుగవా ?
వినుడు శ్రీకవీరు విమలబోధ.

4

అద్దమందు ముఖమె అగపడురా బాబు ?
మనసు మంచిచెడులు కనగ రావు;
మంచిచెడుల రెంటిఁ గాంచును దేవుండు;
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

5

మట్టికుప్పలోన మాణిక్యమున్నది
కనులు తెఱచి వెదకి కొనర తండ్రి;
మట్టి సొగసు గాంచి మఱువ కద్దానివి;
వినుడు శ్రీకవీరు విమలబోధ.

6

ఎల్లరూపులందు ఎసఁగెడి పరమాత్మ
వనిత గాదు, పురుషవరుడు గాఁడు;
ఇంద్రియములకంద తెసఁగెడి ఘనశక్తి,
వినుడు శ్రీకవీరు విమలబోధ.

7

ఒకటి నెఱుంగలేక ఉన్నవన్ని యెఱుంగ
ఏమిలాభమీ యనేకమునకు
ఒకటి మూలమనెడి యుక్తి నెఱుంగరా ?
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

8

అడవి కుఱికినట్టి ఆ ఋశ్యశృంగుని
మాయ వెంటఁ దగిలి మరులు గొలిపె;
గురుని శరణు చొచ్చి తరియింతు కొందఱే ?
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

9

పొట్టు నెగురఁగొట్టి గట్టిగింజలఁ బట్టు
చేటవంటివాఁడు శిష్టజనుఁడు;

సారముం గ్రహించి సారహీనము వీడు:
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ,

10

కత్తి పట్టి పోరుఁడునుఁడు కూరుఁడుగాఁడు;
మాయ గెలిచి భక్తి మనలు వాడె;

మేటి కూరుఁ డనఁగ మించుగా, జగతిలో;
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

11

జందెమును ధరించి పొందనేల ద్విజత్వ ?

మవల దాని వీడు నాస్థ యేల ?

అడుసు త్రొక్కనేల ? అడుగు కడుగనేల ?

వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

12

బ్రహ్మరూపమంచు ప్రస్తుతించినకూడె

నకులుల యింట నారగింప

కలము చెడునటంచు కూర్చిరి కాస్త్రాలు;

వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

13

శుచియు, రుచియు. స్వాస్థ్యమాత్రానుకూలత

మరియున్న, ఎవరి అన్నమైనఁ

దినఁగవచ్చు దాన దెప్పరముండును;

వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

14

ముల్లపెట్టి గ్రుచ్చు మూర్ఖుని సైతము

పూలపూజ చేసి పొందు ఘనత;

ఇచ్చు తగినసలము లీకుఁ డిర్వరపను;

వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

15

కాగితములు చదివి కథలు చెప్పెడునీకు,
కనుల, మదిని నిజము గని వచించు
నాకు పొత్తు కుదురునా పండితాగ్రణీ !
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ :

16

వేల గ్రంథములను విసువక చదివిన
ఒకనికేని జ్ఞాన మొదవబోదు;
ప్రేమతత్వ మెఱుంగ పెంపొందు జ్ఞానంబు:
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

17

మనసుమైల తుడుచు మందు వాడక యేవొ
తీర్థములను మునుంగ సార్థకతయె!
మీను నీట నుండు, మేనెల్ల చెడుకంపె !
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

18

వర్తమాన మొకటె వరణీయ మనుకోను,
గతము గూర్చిపొగడుగతికి లోంగ !
అనుభవమున సత్యమావిష్కరించెద;
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

19

నాది యన్నదొకటి లేదు జగత్తులో,
నీచెయన్నదంత నిజమెఱిగిన;
నీది నీకు నీయ, నాదేమి పోవురా !
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

20

కనులు మూసికొన్న కనిపించెదవు నీవె !
అన్య మేమి చూడ నవుడు నేను;
నిన్ను చూడనీయ నన్నుగా కితరంబు;
వినుడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

21

సగుణ నిర్గుణములు, సర్వప్రపంచంబు,
ఆ స్తికత్వ మేని, నా స్తికత్వ
మేని మనసుపన్ను నింద్రజాలమె సుమీ :
మనసు కీలెటింగి మనఁగదన్న :

23

సగుణ నిర్గుణములు సన్మార్గములె యైన
సగుణ వథముకన్న ఆగుణవథమె
ఆదరించినాఁడ ఆత్మసంస్కృతిఁబట్టి;
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

23

మత మదెట్టిదైన, మతి మంచిదగునేని,
రాముఁడైన నేమిరా, రహీముఁ
డైన నేమి, మనసు నర్పింప తరియింతు;
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

24

వారణాసి యనఁగ వఱలు భూమధ్యంబు,
పరము నచటఁ గాంచి పడయు ముక్తి :
కాశియందుఁ జావ కలుగునా మోక్షంబు :
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

25

నాగృహంబుఁ గల్పి సాగితి నావెంట
వచ్చువారి యిండ్లు వరుసఁ గల్పి,
ఎంద అనునరింతు రీకవీరువి శ్రోవ ?
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

26

మద్య మాని, మేను మఱచి చరించెడి
మాకు జగముతోడ మైత్రి యేమి?
బంధములనుద్రెంచి పడసినారము స్వేచ్ఛ;
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

27

చెడ్డవాని వెదుక చేసితి యత్నంబు,
దొంగలేదు చెడ్డనరుఁ దొకండు;
చెడ్డలెల్ల నాదుచి త్రమందునె యుండె;
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

28

మూఁగవానినై గ మూఁగయే యెఱుఁగును,
జ్ఞానిసుఖము వల్లె జ్ఞాని యెఱుఁగు :
ఒరుల కవ్వె రెండు ఊహింపఁగాఁదురా :
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

29

అన్నిచోట్ల నుండు రాచారవంతులు,
లేరు వెదకినను, విచారవంతు,
రెంత గొప్పవాడో ఈ విచారణీలి :
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

30

ఉల్లమందు తూచి ఉచ్చరించినమాట
కలవి కాదు సువ్వె విలువఁగట;
వదలుఁబోతు లురక వాగిన నేమాను :
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ.

31

ఆలుబిడ్డ లేని, ఆత్మబంధువు లేని,
ధనము, గృహము-వెంట తరలి రావు;
ఎండుకట్టె యొకటె యేతెంచు నీవెంట :
వినుఁడు, శ్రీకవీరు విమలబోధ,

32

శ్లో॥ నా స్త్యనత్యనమం పాపం, నా స్తి సత్యనమం తపః
సత్యశీలస్య హృదయే భగవాన్నివసతి ద్రువమ్:

అందనివస్తువు లందఱు విడుతురు,
 బేత నున్నది యిచ్చుదాత త్యాగి,
 పంచకల్యాణిని పఱపుట సులభమే,
 దుడుకుగుఱ్ఱము నెక్కుదొరయె రొతు,
 లోకానుభవమును వాకొను నరుకన్న
 స్వానుభవము చెప్పునతఁడు ఘనుఁడు,
 అడవుల కేగి నన్నాసిగా హనుకంటె
 ఇంట విరాగిగా నుంట మేలు,

ఉండవే యింట భోగముల్ యోగములును
 పెదకి నద్దురుమూర్తి నేవించె దేవి,
 అమల దివ్యామనస్క సమాదిసుఖము
 చూటలాడెద వంతు కఙ్కరు పలుకు.

34

అద్వితీయమైన ఆ పరమాత్మలో
 అత్మ, ఆత్మయందు నలరు మాయ,
 చిన్నగింజఁ జెట్టు, చెట్టు క్రిందను నీడ
 వెలయురీతి నని కఙ్కరు పలుకు.

35

అక్షరాతిగామి యగుతత్త్వమండండి
 అక్షరుండు, నతని యందునుండి
 క్షరుఁడు పొడమె, శూన్యగగనావ చుక్కలు
 వెలయునట్లు లని కఙ్కరు పలుకు.

36

విత్తు, చెట్టు, కొమ్ము, విరులు, వండ్లాకులు-
 అన్ని విత్తొకందె యైనయట్లు,
 అన్ని రూపులందు ఆ విరాకారుడే
 యని కఙ్కరు పలుకు నన్నలార :

37

ప్రాణమును, మనస్సు, పాదగుడేహంబా,
జీవుడును పరుండె భావ మరయ,
భేదబుద్ధి వీడి సాధన చేసిన,
అబ్బు మోక్షసిద్ధి యను కవీరు

36

నిన్ను నీవు దెలియు తెన్నుగన్నడువాక,
పదలిపోవు నిన్ను వట్టిభ్రమలు;
నిన్ను నీవెఱింగి నిత్యనిరంజన
తత్త్వమయిన, భవము దరికి రాదు.

39

పగటి వేళల నువవానమ్ములం బుచ్చి
నిశల గోవులఁ జంపు నిష్ఠురులకు,
ఇంటింట హింస చేయించుచు కాజీల
మంచు బోధలునేయు వంచకులకు,
సత్యదయాశౌచ సద్గుణమ్ముల వీడి
వ్యభిచరించెడి దుష్టవర్గమునకు,
జీవితంబెల్ల దుక్కిలురై గడవుచు
మాలలు త్రిప్పు దుర్మార్గులకును,

ఆ దయారాశి, నిత్య సత్యస్వరూపు,
నా నిరంజను, నవ్యయు, నమృతమయుని
అక్షర క్షర వస్త్రశీతాత్మనందఁ
గాదటంచు కవీరు నిక్కము వచించు

40

నీరసంగను దప్పి తీటువే కడుపార
 మంచినీరములు సేవించకుండ,
 అగ్ని యన్నంతనే అఱకాలు కాలునే
 పాదంబు నిప్పుపైఁ బడకయుండ,
 అన్న మన్నంతనే ఆకలి తీయనే
 మృష్టాన్నమును తుష్టి మెనవకుండ,
 తేనె యన్నంతనే తీయనానే నోరు
 మధువు నాలుకమీద మనలకుండ,

అట్టులే- రామ, శ్రీరామ యన్నమాత్ర
 తత్త్వమెఱుగక, సద్గురుదయఁ బడయక,
 బుద్ధివక్ష్వము గాకుండ పొందలేడు
 నరఁడు మోక్షము వేయి జన్మముల కయిన ;
 అని కడీరు వచించునో యన్నలార :

41

అంతరంగము పక్వమై యలిరకుండ,
 సద్గురూత్తముదయ పొందఁజాలకుండ,
 పరమతత్త్వ సాక్షాత్కృతిఁ బడయకుండ,
 రామ యన్నంతమాత్రనే రాదు ముక్తి.

42

నామ జపస్మరణంబులు,
 నీమది దోషములఁ దొలఁచి నిలికడగూర్చుకొ
 వేమఱు సలుపఁగవలె నని
 రామానందఁడు వచించెరా! శిష్యునితో.

43

అంతమాత్రస్థిసిద్ధి అబ్బదురా, తండ్రి,
నరుని సత్ప్రవర్తనమునుబట్టి,
అంతరంగశుద్ధి ననుసరించియు ముక్తి
గలుగునని వచించె నిల కబీరు.

44

అతని దర్శనమ్ము నందకుండఁగ, వానిఁ
దాఁకకుండ, పేరు తడవినంత
ముక్తి గలుగునేని, ముక్తు లెవ్వరు కారు ?
చిలుక రామ యనుచు పలుక దొక్కొ.

45

ధనము పేరుచెప్ప, ధననంతు డగునేని,
ఒక్కఁడైన పేద యున్నె జగతి ?
కష్టపడక, డబ్బు గడియింపఁ గానట్లు,
ముక్తిరాదు యోగళక్తి లేక :

46

రామభజన చేయ ప్రాలుమానుషవేని,
యముని పట్టణమున కరుగవలయు;
రామభజనమర్మ మామూలమునెఱింగి
చేయుమని కబీరు చెప్పు నరుడ !

47

విషయరూప మెత్తి వేదించు నిను మాయ,
దానిమర్మ మెఱుంగఁ దరము గాదు:
అనుభవింపఁ జూతు వది యథార్థమటంచు;
దానిఁ జూచి నవ్వు తత్త్వవేత్త.

48

పుట్టినపుడు మైల, గిట్టినప్పుడు మైల,
మైలలోనె జగము మనలుచుండె;
ఎవనిలోన మాయ యిసుమంత యుండదో !
వాడె మాయలేనివాడు నిజము :

49

ఎవనికొఱకు లోకమెల్ల గాలించెదో
వాడు హృదయమందె వఱలుచుండె;
దివ్వె చేతఁబట్టి తిరుగుదే యగ్గితై ?
వెంగలీ : కబీరు వెక్కిరించు.

50

ఆ ఖరానుతత్త్వ మరయు మౌలానాలు,
వేదమర్మ మరయు వైదికా?
ఎఱుఁగఁజాల రింత ఈశ్వరతత్త్వంబు,
ఎఱుఁగు గురునిశిక్ష నేయొకందొ :

51

ఆ ఖరానుమాయలందు మౌలానాలు,
కాత్రమాయలోన కాస్త్రులెల్ల
చిక్కుకొనిరి; మాయఁ జేరవీయనివాని
పొండఁగలరె? మాయపొందు విడక.

52

కాశీఁ గాలమంత గడపివవాడను,
మగధ(క) మట్టిలోన మట్టి గలియ
అవ్యయామృతత్త్వ మందితి, అందించి
విశ్వమునకు నాడు విమల బోధ :

53

కృతినాయకుల పరిచయము

1. లోచూపూ, వెలిచూపూ ప్రసాదించే లోకబాంధవుడూ, నర్వోదయ రథసారథీ, సామ్యయోగీ అయిన- డా॥ వెంపటిసూర్యనారాయణగారు.
2. ఇరువదిరెండేండ్లు నిండీనిండని లేతప్రాయంలో సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల హిందీభాషాపరిథులలో పరిభ్రమించి, శ్రీ ముమ్మడిసింగు వెంకట సుందరరావు(ఇంజనీరు)కు అర్థాంగియై, ఉభయవంశములను యశోభూషలతో అలంకరించి, అకాల మృత్యుదేవత ఒడిలో హాయిగా నిద్రించిన అత్మజాత శ్రీమతి వసుంధరాదేవి.
3. అనేక ప్రభుత్వపదవులను నిర్వహించి, విశ్వశిల్పి-పంచాయతీరాజ్య పత్రికలకు సంపాదకులై, పలురంగములలో నిర్విరామ సేవ నలుపుచున్న సుకృతి శ్రీ చిత్తాపూరు నాగభూషణాచార్యులుగారు.
4. కవీ, శిల్పి, మనస్వీ, మనీషీ, తాత్వికుడూ అయిన మిత్రులు శ్రీ సూర్యదేవర సంజీవదేవ్ గారు.
5. విశ్రాంత విద్యాభ్యాసినేత, కవితా - గణితావదానవిధాత, సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల కావ్య నిర్మాత, శ్రీ తత్త్వానందస్వామి పాదానుధ్యాత అగు శ్రీ పులివర్తి శరభాచార్యమహాకవి.
6. పూర్వాశ్రమంలో శ్రీ కొండివర్తి వీరభద్రాచార్యులుగా డా॥ పట్టాభి, ముట్నూరి కృష్ణారావు, కోవలె హనుమంతరావు ప్రభృతులతో కలిసి జాతీయోద్యమాదులలో పేవచేసి, అదర్శసన్న్యాసాన్ని స్వీకరించి తత్త్వానంద అయి, మహాగ్రంథకర్తగా ముక్తిని చూటలాడిన శ్రీ తత్త్వానంద స్వాములవారు.

7. ఈ రచయితచేసే శిల్ప, సాహిత్య, కవిత్వ, యోగ, వేదాంత కృషులకు మురిసిపోతూ, వీరి ప్రతిపుస్తకంమీద అమూల్యాధి ప్రాయాలను అందిస్తువచ్చిన ఋషికల్పాలు శతావధాని కీ. శే. వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు.

8. బ్రిటిష్ వారి హయాములో డిప్యూటీ కలెక్టర్ మొదలైన ఉన్నతో ద్యోగాలను నిర్వహించి రావుసాహెబ్ బిరుదాన్ని పొందడమేగాక, యమబద్ధజీవనులై “ఋషికల్పండు పరాంగనా పరధనాపేక్ష విదూరుండు శేము పివాచస్పతికుద్ది” అని శ్రీ దుర్గా సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారి ప్రస్తుతులను అందుకొని, చరమజీవితాన్ని రామకృష్ణ మత సేవలోగడపుతూ వివేకానందాదుల ఆధ్యాత్మిక సారస్వతాన్ని ఆంధ్రీకరించిన సత్త వీశానుడు కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు.

9. శ్రీమత్సావిత్రిపీఠపాలకుడై వేదవేదాంగవేత్తయై విజయనగర ప్రభువులైన శ్రీ మద్విజయరామరాజుగారి దర్బారులో రథకాయల బ్రాహ్మణత్వమును గూర్చి క్రీ. శ. 1758 లో దిగ్గంతులవంటి పండితులనెదిరించి వాదించి, విజయఘంటికలు కైకొనడమేకాకుండ పేరూరిలో బ్రహ్మరథోత్సవసత్కారం పొంది “పేరూరిబ్రహ్మ రథారూఢ” బిరుదాన్ని అందుకొని రథకారాధికరణ, విశ్వవిద్యా భరణ గ్రంథకర్తలై ప్రకాశించిన శ్రీ కనకరాజు బసవచార్య స్వాములవారు. బ్రహ్మంగారు “పుష్పగిరి బ్రహ్మరథారూఢ” బిరుదాంకితులు కాగా, వీరు “పేరూరు బ్రహ్మరథారూఢ” బిరుద విశ్రాజితులైనారు. ఈశతకంలోని వేదసమ్మతాలైన నభావలు అనేకం వీరు ప్రచారంచేసినట్టివే.

10. సంస్కృతాంధ్రములందు మహోద్దండ పండితులూ, కవులూ అయి కల్యంధకౌముదీ, కుమారాభ్యుదయ, బ్రహ్మనందలీల, మామ మాహాత్మ్య కావ్యములకు స్రష్ట అయి “విశ్వకర్మ బ్రాహ్మణ వంశాగమ’ గ్రంథసంగ్రహీతలైన కవిశేఖరులు—కీ॥ శే॥ వద్దెపాటి నిరంజనశాస్త్రిగారు. వీరిచరిత్రను “నిరంజన విజయము” అనే పేరుతో ఈకవి వ్రాసియున్నారు.

—o—

గ్రంథ ముద్రణకు సాయపడిన ఉదారులు

శ్రీ కొలనూరు రామస్వామిగారు B. A. L. L. B.
అడ్వకేట్, నిజామాబాద్. రు. 216

రు. 116 లు. ఇచ్చి సాయపడినవారు

1. శ్రీ వివాద్పీఠులూరివీరబ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి మతాధిపతులు
శ్రీ శ్రీ శ్రీ వీరభోగవసంత వేంకటేశ్వర స్వాములవారు
కందిమల్లయవల్లే. కడపజిల్లా.
2. శ్రీ శ్రీ శ్రీ రామకృష్ణానంద స్వాములవారు
అళ్ళగడ్డ. కర్నూలుజిల్లా.
3. డా॥ వి. రుక్మాతాపుగారు. M. A. Ph. D.
Principal College of Education. Osmania
university, Hyderabad.
4. డాక్టర్: మునుగంటి కృపాచార్యులుగారు M.A.PhD.
సంస్కృతోపన్యాసకులు, ప్రాచ్యకళాశాల. కారదానికేతనం,
గుంటూరు.

5. మహాశిల్పి: శ్రీ దురుగడ్డ బాలవీరాచార్యులుగారు.
శారదాశిల్ప శిక్షణకేంద్రం, ఆళ్ళగడ్డ.
6. శ్రీ రామారూరల్ కళాశాల గురుకులమువారు.
చిలుమూరు. తెనాలి తాలూకా.
7. శ్రీ అత్తలూరి సూర్యనారాయణగారు.
సూర్యోపాసకులు, నరహరాపుపేట.
8. శ్రీ చోడా రాధాకృష్ణమూర్తిగారు, విజయవాడ.
9. శ్రీమాన్ తమిరిశ్ లక్ష్మణాచార్యులుగారు. తెనాలి.
10. శ్రీ విష్ణుభట్ల గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు.
ఘాన్సీపాపు. తెనాలి.
11. శ్రీ ఆరెపాక నాగభూషణంగారికుమారుడు సుబ్బారావు
గారు. Draughtsman K.C.P.LTD. వయ్యూరు.
12. శ్రీ శనగపాటి మధుసూదనరావుగారు.
Retd. Superintendent. P.W.D. Work shop
పీతావగరం గుంటూరు Dt.
13. శ్రీ బేతపూడి సుందరాచార్యులుగారు.
ప్రొఫ్రయిటర్. సుందరం అండ్ కంపెనీ మిలు సోర్సు,
వేషనరైన్ అండ్ ఫ్లోర్ మిల్లు, నరహరాపుపేట.
14. శ్రీ వెల్దురి బాలబ్రహ్మంగారు. B.E.M.F.I.
ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ M.P.D జగిత్యాల.

15. శ్రీ తుమ్మనపల్లి లక్ష్మీరాజయ్యగారు.
స్వర్ణకారసంఘాధ్యక్షులు, జగిత్యాల.
16. శ్రీ తుమ్మనపల్లి చంద్రయ్యగారు. ,,
17. శ్రీ తుమ్మనపల్లి రాజయ్యగారు. ,,
18. శ్రీ తుమ్మనపల్లి మినయ్యగారు. శాంతినికేతనం జగిత్యాల.
19. శ్రీ శ్రీపాద హనుమయ్యగారికుమారుడు లక్ష్మీనారాయణ
గారు. క్లాత్ మర్చంటు. జగిత్యాల.
20. శ్రీశ్రీరామోజు చినరత్నయ్యగారు.
శ్రీరామా దై మండ్సుమర్చంట్ కరీంనగరం.
21. శ్రీ కొలనూరు కృష్ణయ్యగారు. సిరిసిల్లా.
22. శ్రీ వెల్లెలచెఱువు భ్రమరాచార్యులుగారి కుమారుడు
శ్రీ కోట్లంగాచార్యులుగారు వెల్లెలచెఱువు. ప్రకాశం Dt.
23. శ్రీ అయిలూ అంబయాచార్యులుగారు పెంబర్తి.
1. శ్రీ వెగ్గళం వాసరయ్యగారు సిరిసిల్లా. రు. 66
2. శ్రీ కోసూరి నూకరాజాచార్యులుగారు.
ప్రొఫ్రయిటరు : దుర్గాఇండస్ట్రీస్, విజయవాడ-1. రు. 58
3. శిల్పి శ్రీ దురుగడ్డ రామాచార్యులుగారు, ఆళ్ళగడ్డ
తండ్రిగారైన మహాశిల్పి కీ. శే. వీరభద్రాచార్యులువారి
జ్ఞాపకార్థము. రు. 50

స వ ర ణ లు.

పుట.	పంక్తి	ఉన్నది.	ఉండవలసినది.
1.	6.	మట్టువెట్టు	మట్టువెట్టు
24.	3.	సంస్కృతాధ్రాంగ్ల	సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల
26.	14.	లోకకీర్తి	లోకకీర్తి
31.	18.	దైవతము	దైవతములీ
47.	14.	ప్రమాదపడదె	ప్రమాదపడదె
56.	3.	వెలుంగనా	వెలుంగనా
58.	6.	సర్వజీవకోటిస్వాత్మ	అఖిలజీవకోటివాత్మ
70.	5.	కడగండ	కడగండ
77.	17.	గొప్పవాడు	గొప్పవాడు
102.	11.	వలయునూ	వలయుఁజూ
110.	17.	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
113.	10.	యోమహి	యోగమహిమ
121.	19.	అత్మసౌఖ్య	అత్మసౌఖ్య
143.	13.	జ్ఞానమే	జ్ఞానమే
150.	1.	ప్రయాణంబు	ప్రయాణంబి
164.	14.	వేత్త	వేత్త
178.	3.	మేమన్న	మేమన్న
183.	9.	సిదాంతాల	సిద్ధాంతాల
185.	10.	జ్ఞానమనఁగ	జ్ఞానమనఁగ
193.	14.	తటాను	తట్టాను
194.	4.	వికృతి	వికృతు
195.	16.	డధికవేదిక	డధికవేది
209.	3.	పగులగొట్టుదె	పగులగొట్టుదె
215.	15.	ర్త,	కర్త,

ఇ త ర కృ తు లు :

—0—

1. శ్రీ వీరశాఘవ వ్యాసావళి	రు. 12-00
2. లేపాక్షి (చారిత్రకనవల)	,, 6-00
3. మోహనాంగి ,,	,, 5-00
4. మన గురుదేవుడు (బ్రహ్మంగారి చరిత్ర)	,, 5-00
5. అమరావతి (పద్యకావ్యం)	,, 4-00
6. వీరబహ్మ సుప్రభాతమ్	,, 2-00
7. ఆత్మదర్శనము (అచ్చులూ)	,, 10-00

శిల్ప దర్శనము రు. 12-00

వలుపురు మహాపండితులు ప్రకరించిన శిల్పతత్వప్రకాశక
మైన గ్రంథాంశం. “శిల్పదర్శనము- శాస్త్రగ్రంథం. ప్రామాణిక
మైంది. దీన్ని “శిల్పవిజ్ఞాన సర్వస్వ సంగ్రహం” అనడంలో
ఏమాత్రం అతిశయోక్తి లేదు. నిజంగా ఇంతటి విలక్షణ దార్శనికుడు
తెలుగుదేశంలో పుట్టినాడంటే తెలుగుజాతికే గర్వకారణం.
ఏవోకొన్ని పుస్తకాలు మాత్రమే ‘ప్రామాణిక గ్రంథాల’ కోవకు
చెందుతవి. వాటి అనువాదాలు దేశానికే గౌరవాన్ని చేకూరుస్తాయి.
మీదుమిక్కిలి జాతీయ ఐక్యతకు దోహదం చేస్తవి. ఇదివరకే
ఇందలి కొన్నిభాగాలు కన్నడంలోకి అనువదించ బడినవట !
మొన్నమొన్ననే హైదరాబాదులో స్థాపించబడ్డ “హిందీప్రతిష్ఠాన్”
వంటి సంస్థ ఆదానప్రదాన కార్యక్రమానికి పూనుకొని, ఏనాడో
అచ్చుపడ్డ హిందీ గ్రంథాలకు బహుమానాల నియ్యడంతోపాటు
ఇటువంటి తెలుగు మూలగ్రంథానికి హిందీ అనువాదం చేయించి
ప్రచురిస్తే ఉభయతరకంగా ఉంటుంది. అంటే ఒకటి —
దాక్షిణాత్యులు హిందీ పుస్తకం ప్రచురించటం, రెండోది—
ఆంధ్రుల అర్హవిజ్ఞాన ప్రతిభను చాటడం.”

— నెల్లు రి. మాణిక్యరావు

“ఆంధ్రప్రభ” సచిత్ర వారపత్రిక 7-2-79

యోగ దర్శనము రు. 15-00

యోగ ఉపశాస్త్రపతి శ్రీ జట్టి, వలుపురు తత్వజ్ఞులు ప్రకరించినట్టిది.